

കേരള സാഹിത്യ

Vol. XXII. No. 10-1

Feb-March 1964.

CHRISTHAVA KAHALAM

(An Organ of the Catholic Re-union Movement)

ഈ ലക്കത്തിൽ

	പുറം.
1. പത്രാധിപക്ഷരിപ്പകൾ	309
2. പാർശ്വവീക്ഷണം	311
3. മാർപ്പാപ്പാ പോൾ ആറാമൻ ഓർത്തഡോക്സ് പാത്രിയർക്കീസ് അഥനാഗോറസ് A A.	312
4. മണിയറയിലേക്ക് (കവിത)	316
5. വത്തിക്കാൻ കൊൺസിൽ	317
6. ഇതു എന്റെ ഓർമ്മക്കായി ചെയ്യവിൻ	321
7. നല്ല സമര്യക്കാരുൻ (കവിത)	325
8. ആ തെരുവുതെങ്ങികൾ	327
9. വി. കുർബാനയും പുതിയ മനുഷ്യനും	329
10. ഇൻഡ്യൻ ജനാധിപത്യം	333
11. മുടിയനായ പുത്രൻ	336
12. ആത്മികന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ	341
13. നീതിക്കുവേണ്ടിയുള്ള സമരത്തിൽ 'ദാസനും' 'യുവഭാരതി'യും വഹിച്ച പങ്ക്	343
14. മാർ അപ്രേമും സഭയുടെ ഐക്യവും	346
15. കൊയ്ത്തു വളരെ (കവിത)	352
16. ക്രിസ്തുനാമന്റെ പ്രതിപുരുഷനായ കുടുംബത്തലവൻ	353
17. നമ്മുടെ ഇടവകകളിലെ പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങൾ	356
18. വിഹിതം	357
19. മിഷ്യൻ സൺഡേ പീരിഡ്	362
20. സഭാകലണ്ടർ	362
21. വിവിധ വൃത്താന്തങ്ങൾ	363
22. രൂപതാതീരൂപതാവാരാങ്കുലം	364

കവർ ചിത്രം

മാർപ്പാപ്പാ പോൾ ആറാമൻ തിരുമേനിയും ഓർത്തഡോക്സ് എക്യുമെനിക്കൽ പാത്രിയർക്കീസ് അഥനാഗോറസ് തിരുമേനിയും യുദ്ധലേഖയിൽ വെച്ചു കൂടിക്കണ്ടപ്പോൾ —

STATEMENT ABOUT OWNERSHIP AND OTHER PARTICULARS
ABOUT THE NEWSPAPER "CHRISTHAVAKAHALAM"

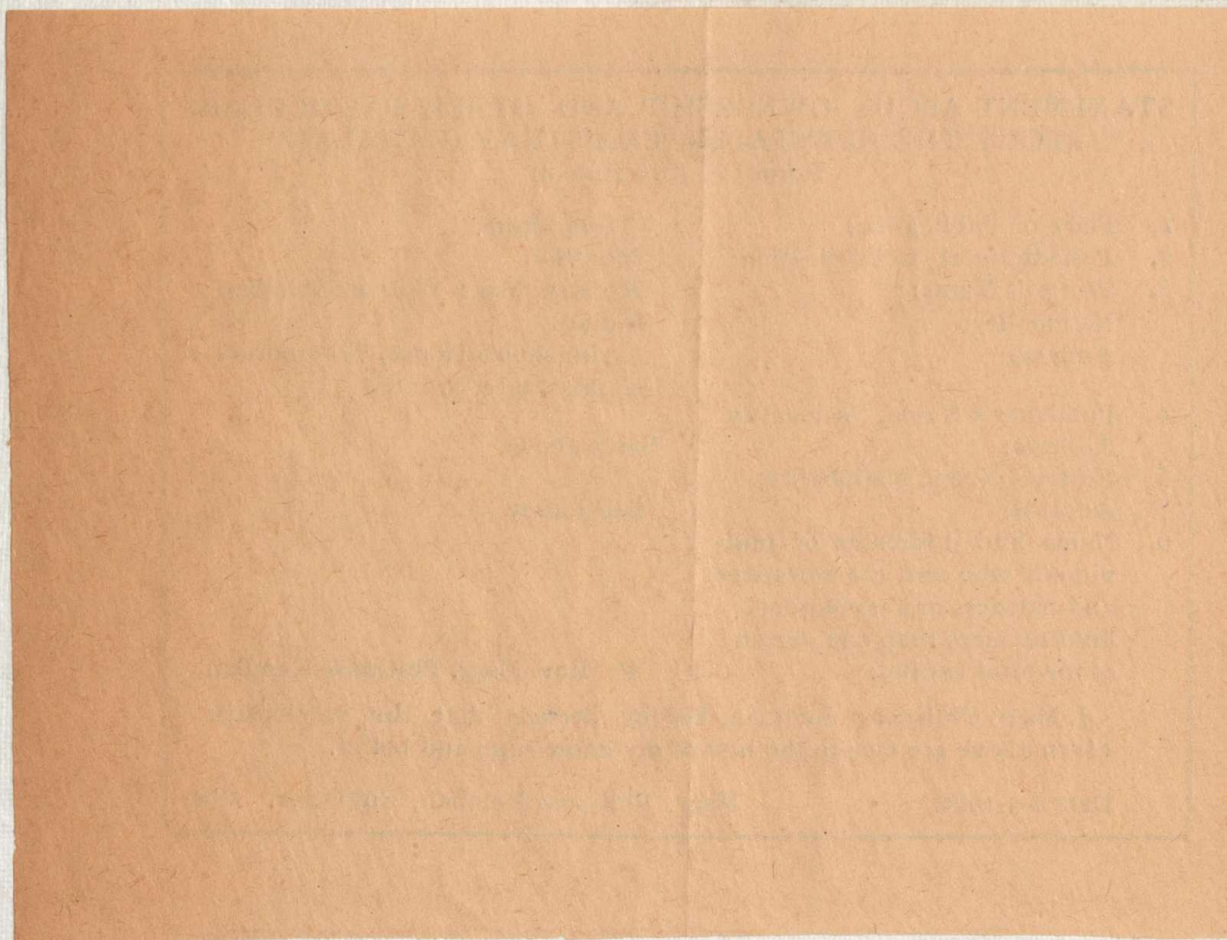
Form IV. (See Rule 8)

1. Place of Publication:	Trivandrum.
2. Periodicity of its Publication:	Monthly.
3. Printer's Name:	Rt. Rev. Msgr. Philipose Remban.
Nationality:	Indian.
Address:	Archbishop's House, Trivandrum-4.
Kerala State, S. India.
4. Publisher's Name, Nationality	
Address:	See 3 above.
5. Editor's Name, Nationality	
Address:	See 3 above
6. Name and addresses of individuals who own the newspaper and partners or shareholders holding more than one percent of the total capital:	Rt. Rev. Msgr. Philipose Remban.

I, Msgr. Philipose Remban, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

Date 9-3-1964.

Msgr. Philipose Remban, Publisher. (Sd)

ക്രൈസ്തവ കാഹളം

പുസ്തകം 22

ഫെബ്രുവരി-മാർച്ച് 1964

ലക്കം 10-11.

പകുതിനോമ്പ്

പകുതിനോമ്പ് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന അവസരമാണല്ലോ ഇത്. പകുതിനോമ്പിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ പറ്റി നമ്മുടെ പള്ളികളിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന തുല്യങ്ങളുടെ ഒരു പ്രധാന ഭാഗം പള്ളിയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ സ്ത്രീബാ ആഘോഷവും ഉയർത്തി സ്ഥാപിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. ഇതു നമ്മുടെ കത്താവിന്റെ വാക്കുകളെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. “മോശ മരുഭൂമിയിൽ വെച്ചു സർപ്പത്തെ ഉയർത്തിയത് എങ്ങനെയോ അങ്ങനെ തന്നെ മനുഷ്യപുത്രനും, അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യനും നശിച്ചുപോകാതെ, അവനിൽ നിത്യജീവൻ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന് ഉയർത്തപ്പെട്ടുണ്ടായിരിക്കുന്നു.” (ലോമ. 3, 14-15)

ഇസ്രായേൽക്കാരുടെ മരുഭൂമിയിലൂടെ യുദ്ധപ്രയാണകാലത്ത് അവർ ദൈവത്തിനും മോശയ്ക്കും എതിരായി പീഡപിറഞ്ഞു. അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനായി അഗ്നിസർപ്പങ്ങൾ അയക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ജനം പശ്ചാത്തപിച്ച് ദൈവത്തിനു കീഴടങ്ങി. ദൈവകല്പന പ്രകാരം മോശ ഒരു പിത്തളസർപ്പത്തെ ഉയർത്തി നാടുകയും സർപ്പദാഗ്ദ്ധനുമെന്താവാൻ അതിന്മേൽ നോക്കി രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു. (സംഖ്യ. 21, 5-9) ക്രിസ്തുമേൽ ഉയർത്തപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിനെ നോക്കി പാപമരണത്തിൽ നിന്നു രക്ഷ പ്രാപിക്കുന്ന അനുഭവത്തിന്റെ ഒരു മുൻകുറിയാതി

യെന്നു ഇസ്രായേൽക്കാർ പിത്തള സർപ്പത്തെ നോക്കി ജീവൻ നേടിയത്. പകുതി നോമ്പ് മുതൽ നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥാഭ്യർത്ഥനയും ധ്യാനവിഷയവും പ്രധാനമായി കത്താവിന്റെ കൃതമരണവും അതുവുമുണ്ടായിരിക്കുന്ന രക്ഷയും ആയിരിക്കണം.

നോമ്പിന്റെ പകുതി കഴിഞ്ഞിട്ടും നോമ്പിന്റെ പൈതൃകത്തിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കാൻ മടിച്ചു നിൽക്കുന്നവർ കണ്ടേക്കാം. കച്ചവടക്കാരും മറ്റും വർഷമുതലും അവരുടെ സ്നേഹനിർണ്ണയിക്കുന്നതുപോലെ, ആത്മീയമായി നമ്മുടെ ആത്മീയബാധാതകരും പരിശോധിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രത്യേക അവസരമാണു നോമ്പ്. ജീവിതത്തിലെ ചെറുതും വലുതുമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ദൈവവിഷ്ണുപ്രകാരം ക്രമീകരിക്കുന്നതിനു പ്രത്യേക പ്രയത്നം നടത്തുവാനുള്ള സമയമാണു നോമ്പുകാലം. ദൈവം തന്നിട്ടുള്ള സകലവും (നമുക്കു സന്തോഷമുള്ള നമ്മുടെ പാപം മാത്രം) ദൈവവിഷ്ണുപ്രകാരം ഉപയോഗിക്കുവാനും ചെലവാക്കുവാനും നോമ്പുകാലശിക്ഷണം നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. ഉപവാസം, പ്രാർത്ഥന, പ്രായശ്ചിത്തം, ദാനധർമ്മം എന്നിവ ശരിയായി നോമ്പു നോക്കുന്നതിനു കഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്തവയാണ്. ഇവയെല്ലാം വേദം വടങ്ങളുമായി തീർത്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്

നോമ്പ് അതിൽ തന്നെ ഭരതമല്ലെന്നു നാം ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്. ദൈവവിഷ്ണു നമ്മെത്തന്നെ വിധേയരാക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം നോമ്പ്. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പീഡാനുഭവത്തിലും ഉയിർപ്പിലും പങ്കെടുക്കുവാനുള്ള ആത്മീയ ഒരുക്കവുമാണ് നോമ്പ്.

* * * * *

പീഡാനുഭവചിന്തകൾ

— സുവിശേഷങ്ങൾ നാലും ഭയം ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവചരിതമല്ല മരണചരിതമാണെന്നു പറയാം. സാധാരണ ഒരാളുടെ ജീവചരിതം എഴുതുമ്പോൾ അയാളുടെ മരണത്തിന് അത്ര വളരെ പ്രാധാന്യം നൽകാറില്ല, എന്നാൽ ഭയം ക്രിസ്തുവിന്റെ കാര്യം അങ്ങനെയല്ല സുവിശേഷങ്ങളുടെ മൂന്നിലൊരുകാരും ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണമാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ കൃതമരണത്തിന്റെ അർത്ഥം ലഭിക്കാൻ ദിവസത്തെയും സംഭവങ്ങളുടെ വിശദവിവരങ്ങൾ സുവിശേഷങ്ങളിൽ കാണുന്നു. അപ്പോസ്തോല പ്രവർത്തികളിലും ലേഖനങ്ങളിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ പാഠ്യപരിവേഷാലായി ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രതിപാദനമാണുള്ളത്. ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന്റെ കേന്ദ്രമാണ് കരിത്ത് “ഞങ്ങൾ ക്രമീകപ്പെട്ടവനായ ക്രിസ്തുവിനെ പുനർജീവിക്കുന്നു” (1 കോരി. 1, 23) എന്നുള്ള വാക്യത്തിൽ ക്രിസ്തീയ സുവിശേഷത്തിന്റെ രത്നമുൾക്കൊണ്ട് വി. പൗലോസ് നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന്റെ കേന്ദ്രവും കരിത്രതന്നെയാണ്. “എന്റെ പിന്നാലെ വരുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ, സ്വയം പരിത്യജിച്ച് എല്ലാ ദിവസവും തന്റെ കരിശെടുത്തുകൊണ്ട് എന്റെ പിന്നാലെ വരട്ടെ” (വി. ലൂക്കോസ് 9, 23) നമ്മുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾ നടക്കാതെ വരുമ്പോഴുള്ള പ്രയാസങ്ങളെ “കരിത്ത്”, ദൈവവിഷ്ണുവും ദൈവകുമാരനും അനുസരിക്കുന്നതുമൂലം വന്നു ചേരുന്ന പ്രയാസങ്ങളും ഞെരുക്കങ്ങളുമാണ് “കരിത്ത്”. ക്രിസ്തുവിന്റെ ചൈതന്യത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനോടു ചേർന്നു നിന്നു കരിത്രവഹിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ

ജീവിതം അതു മൂലം രൂപാന്തരപ്പെടുന്നതായി അനുഭവപ്പെടും.

* * * * *

മികച്ച കഴിവുകളുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ ദീർഘമെന്തെ വയസ്സിൽ മരിക്കാനിടയായാൽ, അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി എല്ലാ നല്ല മനുഷ്യരും വിലപിക്കും. മറ്റൊരാൾ കൂടെ ജീവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അയാൾ പല വൻ കാര്യങ്ങളും ചെയ്തുമായിരുന്നു എന്ന് അയാളെപ്പറ്റി പറയുകയും ചെയ്യും. ലോകപ്രകാരം ചിന്തിച്ചാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തെപ്പറ്റി എത്രയധികം ദുഃഖിക്കണമായിരുന്നു! എന്നാൽ ദുഃഖത്തിന് പകരം സന്തോഷമാണ് പുതിയ നിയമത്തിൽ നാം കാണുന്നത്. ‘ക്രിസ്തുവിന്റെ കരിമീലിലൊരേ പ്രശംസിക്കുവാൻ എനിക്കിടയാകാതിരിക്കട്ടെ’ (ഗലാ 6, 14) എന്നാണ് വി. പൗലോസിന്റെ പ്രാർത്ഥന. ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണം ഒരു യാദൃച്ഛിക സംഭവമായിരുന്നില്ലെന്നും, മനുഷ്യരക്ഷയ്ക്കായുള്ള ദൈവികവ്യാപാരമായിരുന്നു അത് എന്നുള്ള വിശ്വാസം മൂലമാണ് ശാപത്തിന്റെ അടയാളമായിരുന്ന കരിത്ത് മഹത്വത്തിന്റെ പ്രതീകമായി മാറിയത് ഉയിർപ്പു നേയറായാണ് ഈ വിശ്വാസത്തിനുറപ്പു വരുത്തിയത്. തൻമൂലം കരിത്ത് മരണത്തിന്റെ മാതൃകയല്ല ജീവന്റെയും മഹത്വത്തിന്റെയും അടയാളമായിരിക്കുന്ന കാൽവരി കൂടാതെ ഉയിർപ്പിലൂടെ കാൽവരികുന്നിൽ കയറാതെ താഴ്വരയിൽ മാത്രം ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞാൽ മരണത്തിന്മേലും പാപത്തിന്മേലുമുള്ള വിജയത്തിന്റെ പുനരുത്ഥാനം അനുഭവപ്പെടുകയില്ല.

* * * * *

ക്രിസ്തുവിന്റെ കരിത്ത് ലോകചരിത്രത്തിന്റെ നടുവിൽ ഉയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പാപത്തെ ദൈവം വെറുക്കുന്നതുപോലെ പാപികളെ ദൈവം സ്നേഹിക്കുന്നു എന്ന് അതു ലോകത്തോടു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. മനുഷ്യരുടെ പാപം ദൈവത്തെ എങ്ങനെ വേദനിപ്പിക്കുന്നു എന്ന് ക്രിസ്തുവിന്റെ കരിത്ര നമുക്കു കാണിച്ചുതരുന്നു എന്ന് യുദ്ധയുടെ സ്വാർത്ഥചിന്തകൾ ക്രിസ്തുവിനെ ഒരു കൊടുക്കുവാൻ ഇടയാക്കി. ഇന്ന്

1. മാരാമൺ കൺവൻഷൻ

(A. A.)

മാരാമൺ കൺവൻഷനെപ്പറ്റി എന്തിനാണു 'ക്രൈസ്തവകാമള'ത്തിൽ എഴുതുന്നതെന്നു ചോദിച്ചാൽ, പാശ്ചാത്യ കേരളത്തിലെ ക്രിസ്തീയ പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു പ്രധാന സംഭവമാണു് ഈ കൺവൻഷൻ. അവിടെ നടക്കുന്ന പ്രസംഗങ്ങളും മറ്റും പത്രങ്ങളിൽ വരുന്നതു കൊണ്ടു് മാത്രമാം സഭാംഗങ്ങളെല്ലാവരും ഈ കൺവൻഷാനുപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതിനിടയാകുന്നു. ഒരു സഭാവിഭാഗത്തിൽ നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങൾ മറ്റു വിഭാഗങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുന്നതു നൂറുവുമാണു്. പ്രത്യേകിച്ചും ഇക്കാലത്തു്.

നല്ല ക്രമീകരണത്തോടും അച്ചടക്കത്തോടും കൂടെ കൺവൻഷൻ നടത്തുന്നതിൽ മാതൃകാ മാതൃകയുള്ള കഴിവു് അഭിനന്ദനം അർഹിക്കുന്നു എന്നു് ആദ്യമെ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിക്കാരും കത്തോലിക്കരും ഇക്കാര്യത്തിൽ മാതൃകാമാതൃകയുടെ പിന്നിലാണു്. മറ്റാരും ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ ഭംഗിയായിട്ടു കത്തോലിക്കർ ചെയ്യുന്ന പല കാര്യങ്ങളുണ്ടു്; കൺവൻഷൻ ഇക്കൂട്ടത്തിൽ പെടുന്നില്ല.

മാതൃകാമാതൃകയെ മുഴുവനായി സ്വീകരിക്കുന്ന ഒരു സംഭവമാണു് മാരാമൺ മണൽ പുറത്തു

ആനുകൂല്യം നടക്കുന്നതു്. ഇതിന്റെ ഒരു കാരണം മാരാമണ്ണിനു ചുറ്റുമുള്ള പ്രദേശങ്ങളാണു് ആ സഭയുടെ പ്രധാനശക്തി കേന്ദ്രങ്ങൾ എന്നുള്ളതാണു്. മാതൃകാമാതൃകയുടെ അംഗങ്ങളിൽ രണ്ടുമാത്രം ഒരു വിഭാഗത്തിനു് ഈ കൺവൻഷനിൽ പങ്കെടുക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. അതു കൊണ്ടുതന്നെ മാതൃകാമാതൃകയുടെ ചിന്തകൾക്കും വിശ്വാസങ്ങൾക്കും രൂപം കൊടുക്കുന്നതിൽ മാരാമൺ കൺവൻഷൻ വലിയ സ്ഥാനം വഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഇതു് നമ്മുടെ തിന്മയും കലർന്ന ഒരു സ്ഥിതി വിശേഷമായിട്ടാണു് പുറത്തുള്ള പലർക്കും തോന്നിയിട്ടുള്ളതു്. കത്തോലിക്കാ—ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസാചാരങ്ങളെ പിന്തുടങ്ങിക്കൊണ്ടുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾ മാരാമണ്ണിലെ മണൽത്തരികൾ കേട്ടുകാണാനിടയില്ല. അതേസമയം എല്ലാവിധ ഭ്രാന്തപ്പണ്ണിൻ ചിന്തകളും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനു് മാരാമണ്ണിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അതേത്തരം കലാപം ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചതിന്റെ ഒരു ഫലമാണു് മാതൃകാമാതൃകയിൽ അടുത്തകാലത്തുണ്ടായ പിളർപ്പു് എന്നു് ഈ എഴുത്തുകാരൻ വിചാരിക്കുന്നു.

പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരിൽ ചിലരെ സംബന്ധിച്ചു ശരിയായിരിക്കുന്ന ഒരു വസ്തുതയുണ്ടു്—എന്തൊരു ഒടുവിൽ വായിച്ചു പുസ്തകത്തിലെ അ

നമ്മുടെ ജീവിതമണ്ഡലങ്ങളിൽ നാം ക്രിസ്തുവിനെ ഒരു കൊടുക്കുന്നുവോ എന്നു ചിന്തിക്കുക. അന്നു് നമ്മുടെ തിന്മയും തമ്മിൽ ഭേദമില്ലെന്നുള്ള മട്ടിൽ രണ്ടു കള്ളന്മാരുടെ മദ്ധ്യേ ക്രിസ്തുവിനെ അവർ കരിശിൽ തറച്ചു. ഇന്നു് നമ്മുടെ തിന്മയും തമ്മിൽ വിവേചിക്കാതെ ജീവിച്ചു് നാം ക്രിസ്തുവിനെ കള്ളന്മാരുടെ ഗണത്തിൽ ചേർക്കുന്നുവോ എന്നു ചിന്തിക്കുക. അന്നു് "യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവേ, ജയ" എന്നു പടയാളികൾ ക്രിസ്തുവിനെ പരിഹസിച്ചു പറ

ഞ്ഞു. ഇന്നു് ജീവിതത്തെ ഭരിക്കാത്ത പ്രാർത്ഥനകൾ മൂലം നാം ദൈവത്തെ പരിഹസിക്കുന്നുവോ എന്നു ചിന്തിക്കുക. കരിശിനെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ചിന്തകൾ പ്രാർത്ഥനകളായി മാറാനിടയാകട്ടെ.

C. A. A.

* * * * *
"പ്രാണനിലാത്ത ശരീരം എങ്ങനെ ചത്തതായിരിക്കുന്നുവോ, അങ്ങനെതന്നെ പ്രവൃത്തികൾ കൂടാതെയുള്ള വിശ്വാസവും ചത്തതാകുന്നു" (വി. യാക്കോബു് 2, 26)

മാർപ്പാപ്പാ പോൾ ആറാമൻ.

കാർത്തഡോക്സ് പാത്രിയർക്കീസ് അഥനാഗോറസും.

(A. A.)

[മാർപ്പാപ്പായും പാത്രിയർക്കീസും തമ്മിലുണ്ടായ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ കൂടിക്കാഴ്ചയെ
പ്പറ്റി ലഭ്യമായ (പാരിസ്) പത്രത്തിന്റെ പത്രാധിപർ, ഫാദർ എ. വെൻസ്,
എഴുതിയ ഒരു ലേഖനത്തിന്റെ സ്വതന്ത്ര വിവർത്തനമാണ് താഴെ ചേർന്നത്.]

റോമായും കന്യാന്തീനോപ്പൊലീസും പി
ന്നിലാക്കി, രണ്ടു തീർത്ഥാടകരെപ്പോലെയുമാണ്
മാർപ്പാപ്പായും പാത്രിയർക്കീസും ഐക്യലേഖനം
ത്തിയത്. നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ അകൽപയ്ക്കുശേഷം
ഈ സഭാതലവന്മാർ കൂടിക്കാണാനിടയായ
ത് ഐക്യലേഖനമാണെന്നുള്ളത് എത്ര അത്ഭു
ത്താണ്! ലോകചരിത്രത്തിന്റെ കേന്ദ്രസ്ഥാന
മായ ക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശ് ഉയർന്നപ്പോൾ ഐ
ക്യലേഖനം. മനുഷ്യനായി വന്ന ദൈവത്തിന്റെ
പാദസ്പർശമേററ ഐക്യലേഖനം. സഭയുടെ മാതാ
വായ ഐക്യലേഖനം.

ഭിപ്രായമായിരിക്കും അവരുടെ വിശ്വാസം.
ഇത് അപ്പം അതിശയോക്തിയാണെന്നു സമ്മ
തിക്കുന്നു. പക്ഷെ അഭിപ്രായപരമായ ഒരു
സത്യം അതിലടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. മാർമാർണ്ണിയിൽ
പല വർഷങ്ങൾ പ്രസംഗിച്ചിട്ടുള്ള പ്രസിദ്ധ
പ്രസംഗകരിൽ ചിലരും ഈ മാതാവിനെ വ്യതി
യാനങ്ങൾ കാണിച്ചിട്ടുണ്ടാവണം. അവരെ സം
ബന്ധിച്ച് ന്യായമായ ഒരനുഭവമായിരിക്കാം
ഇത്. എന്നാൽ പ്രാർത്ഥനയുടെ അത്മാവിൽ
അവരുടെ ചിന്തകൾ സ്വീകരിക്കുന്ന കേൾവി
ക്കാർ ഇതെപ്പോഴും നന്മ ചെയ്തു എന്നു വരി
കയില്ല. ഈ വർഷം മാർമാർണ്ണിയിൽ പ്രസംഗി
ച്ച പ്രസിദ്ധനായ ഒരു മിഷ്യനറി സായിപ്പി
ന്റെ കാര്യം ഇവിടെ പ്രസക്തമാണെന്നു തോ
ന്നുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ
“എക സഭയെ ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കാവൂ
എന്നു പറയുന്നവൻ “എകാധിപത്യ പ്രവണ
തയാണു പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്.” (ഇതു പത്ര
ത്തിൽ വന്ന റിപ്പോർട്ടാണ്.) സഭയുടെ ഒരു
ഫെഡറേഷനോ മറ്റോ ആണെന്നു സായിപ്പി
നീക്കം. ക്രിസ്തു തന്റെ സഭയെപ്പറ്റി എന്താ
ഗ്രഹിച്ചു, എന്തു പഠിപ്പിച്ചു, എങ്ങനെ പ്രാർ
ത്ഥിച്ചു എന്നുള്ളതല്ല പ്രധാനപ്പെട്ടത്? ക്രിസ്തു

മാർപ്പാപ്പായും പാത്രിയർക്കീസും തമ്മിലുള്ള
ആദ്യത്തെ കൂടിക്കാഴ്ച നടന്നത് ഐക്യലേഖന
മാർപ്പാപ്പായുടെ ഡെലിഗേറ്റ് തിരുമനിയ്യ
ടെ വസതിയിലായിരുന്നു. ഈ മീറ്റിംഗ് ഇ
രുപതു മിനിറ്റു നീണ്ടുനിന്നു. വിശുദ്ധ ചു
ബ്ബന്തിനും കശലപ്രശ്നങ്ങൾക്കും ശേഷം, പാ
ത്രിയർക്കീസ് നേരത്തെ തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന
പ്രസംഗം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സെക്രട്ടറി വായി
ച്ചു. പ്രസംഗത്തിന്റെ ഹൃദയ ഭാഗമായിരുന്നു
തർജ്ജമ മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു കൊടുത്തിരുന്നു. “കാത

വിന്റെ ആഗ്രഹം നടപ്പിൽ വരുന്നതിനു പ്ര
തിബന്ധങ്ങളുണ്ടെന്നുള്ളതു ശരിതന്നെ അക്കാ
ണത്താൽ സഭയെപ്പറ്റിയുള്ള നമ്മുടെ ആശ്ച
ര്യം ക്രിസ്തുവിന്റെ തിരികെ ഭിന്നമായിരിക്ക
ണം എന്നു പഠിപ്പിച്ചാൽ അതത്ര പന്തിയല്ല.
സായിപ്പ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം ഇ
നിയും മാറിയെന്നു വരാം പക്ഷെ, എത്ര
പേരുടെ മനസ്സിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇപ്പോഴ
ത്തെ അഭിപ്രായം ഉറച്ചു കാണും!

കൂടാതെപോലായ ജീവിതത്തിനു വലിയ പ്രാ
ധാന്യം കൊടുക്കാത്ത സഭകൾക്ക് മറുത്തുവരെ
ക്കാർ അധികമായി കൺവൻഷനും സാക്ഷി
പഠിച്ചിലും എല്ലാം ആവശ്യമാണെന്ന് അപ്പം
ചിന്തിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും. ആത്മീയ ജീവൻ
തന്നെ ഇരുപാകാതെ ശക്തിയാർജ്ജിക്കുന്നതിനു
അവർ ഈ അവസരങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തു
ന്നു മാർമാർണ്ണിയിൽ നടക്കുന്ന പ്രസംഗങ്ങളെ
ക്കാർ അധികമായി, മാർത്തോമാസഭയുടെ സാ
ക്ഷിപാച്ചിലെന്ന് ഈ എഴുത്തുകാരനു തോന്നു
ന്നത്, മാർമാർണ്ണി മണൽപുറത്ത് പ്രാർത്ഥനാ
നിരതരായി കഴിയുന്ന അനേകായിരങ്ങളുടെ
നിശ്ശബ്ദമായ ആത്മീയ ചൈതന്യമാണ്.

ലായ ഒന്നും തന്നെ നമ്മെ അകരാതിരിക്കു
മ്പോൾ എന്തിനെന്നും വേർപിരിയ്ക്കു കഴിയ
ണം" എന്ന് അഥനാഗോറസ് തിരുമേനി ത
ന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ ചോദിച്ചു. മാർപ്പാപ്പായു
ടെ മുമ്പടിപ്രസംഗം പിറേറ ദിവസത്തെ പ
രിപാടിയിൽ ചേർത്തിരുന്നതുകൊണ്ട് ഈയവ
സരത്തിൽ തിരുമേനി പ്രസംഗിച്ചിട്ടില്ല. "അവി
ടത്തെ വാക്കുകൾ ഇപ്പോൾ മുതൽ എന്റെ ചി
ന്തയുടെ ഉറവിടമായിരിക്കും" എന്ന് മാർപ്പാപ്പാ
പ്രസ്താവിച്ചു. ഇതിനെ തുടർന്ന് പാത്രിയർക്കീ
സിനു നൽകുന്നതിനായി മാർപ്പാപ്പാ കൊടുവ
ന്നിരുന്ന പാരിതോഷികങ്ങൾ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു.
ഒരു സൗവർണ്ണകാസായും മാർപ്പാപ്പായുടെ തീർത്ഥാ
ടനത്തിന്റെ സ്മാരകമായി നിർമ്മിച്ച ഒരു മെ
ഡലുമായിരുന്നു പാരിതോഷികങ്ങൾ. കാസാ
നൽകിക്കൊണ്ടു മാർപ്പാപ്പാ ഇപ്രകാരം പറ
ഞ്ഞു. "നമ്മുടെ സാഹോദര്യത്തിന്റെ ഉറവി
ടമാണ് കാസാ. ആ സാഹോദര്യത്തിന്റെ പ്ര
തീകമായി ഇതു നൽകുന്നതിനു എന്നെ അനു
വദിക്കുക."

അഥനാഗോറസ് തിരുമേനിയുടെ കൂടെയു
ണ്ടായിരുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താമാരെയും മറ്റു
പ്രസിദ്ധരായ ആഗതരേയും മാർപ്പാപ്പാ തിരുമേ
നിക്കു പരിപയപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു. "റാൻ
ററിയത് സെഞ്ചറി ഫോക്സ്" എന്ന പ്രസിദ്ധ
ചലച്ചിത്ര കമ്പനിയുടെ പ്രസിഡൻറും ഇക്കൂട്ട
ത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. പാത്രിയർക്കീസിനെ അ
നുഗമിച്ചിരുന്ന പത്തു മെത്രാപ്പോലീത്താമാക്കും
മറ്റുള്ളവക്കും മാർപ്പാപ്പാ തന്റെ തീർത്ഥാടനമെ
ഡലുകൾ സമ്മാനിച്ചു വിശുദ്ധനാടീനെപ്പറ്റി
പാത്രിയർക്കീസും മാർപ്പാപ്പായും തമ്മിൽ അച്ചു
നേരം സംസാരിച്ചു. അനന്തരം അവർ ഒരുമി
ച്ച് കർതുലാർത്ഥന ചെയ്തി. മൂറും നിന്നി
രുന്നവർ നിറഞ്ഞകണ്ണുകളോടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ
സംബന്ധിച്ചു. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കൈക
ളിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു മാർപ്പാപ്പാ അല്പദൂരം ന
ടന്ന് അദ്ദേഹത്തെ യാത്രയാക്കി. പാത്രിയ
ർക്കീസ് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "അതെ, ഇതുപോ
ലെ കൈകൾ പിടിച്ചുകൊണ്ടു എന്നും നമു
ക്കു ആയിരിക്കാം." ഏഴയത്തിൽനിന്നു വ
ന്ന വാക്കുകളായിരുന്നു ഇവ.

യെരൂശലേമിലെ ഓർത്തഡോക്സ് പാത്രിയർക്കീ
സായ ബനഡിക്റ്റോറാസ് തിരുമേനിയുടെ വ
സതിയിൽ വച്ചാണ് മാർപ്പാപ്പാ തിരുമേനി
യുടെ പ്രതിസന്ദർഭനം നടന്നത്. ബെൽഗ
ഹേമിൽ നിന്നു വന്നിരുന്ന വലിയ ഒരു സം
ഘം പത്രപ്രതിനിധികളെ കാവൽക്കാർ തട

ഞ്ഞു വച്ചു. ഭാഗ്യവശാൽ, അഥനാഗോറസ്
തിരുമേനിയുടെ ബന്ധത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു പെൺ
കുട്ടി ഒരു പിൻവാതിലിൽ കൂടി പത്രപ്രതി
നിധികളെ അകത്തു പ്രവേശിപ്പിച്ചു. ഇവരെ
കൂടാതെ ഇരുപത്തോളം ഫോട്ടോഗ്രാഫറന്മാരും
മാളിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിരുന്നു. ഫാദർ സുപ്രെ
വളരെ പരിശ്രമിച്ചു അവിടെ കൂടും പാലിക്ക
ുന്നതിന്, പക്ഷെ പ്രയോജനമുണ്ടായില്ല. മാ
ർപ്പാപ്പായും പാത്രിയർക്കീസും ഇരുന്നിരുന്ന മുറി
യിലേക്കു പത്രപ്രതിനിധികൾ തള്ളിക്കയറി.
അവിടെ നിൽക്കുന്നതിന് സഭാതലവന്മാർ അ
വരെ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു.

മാർപ്പാപ്പായുടെ ഇടത്തു വശത്തു് അഥനാ
ഗോറസ് തിരുമേനിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇട
ത്തുവശത്തു് കാർഡിനൽ റിസ്സറാൻഡ്, കാർ
ഡിനൽ ടെസ്സാ എന്നിവരും നിന്നിരുന്നു.
മാർപ്പാപ്പായുടെ വലത്തുവശത്തു് കാർഡിനൽ
ചിക്സൊന്താനിയും അമേരിക്കയിലെ ഓർത്ത്
ഡോക്സ് ബിഷപ്പ് യാക്കോബോസും അവരുടെ
യെല്ലാം പിന്നിലായി മറ്റു മെത്രാപ്പോലീത്താ
മാരും നിലകൊണ്ടു. അഥനാഗോറസ് തിരു
മേനി വികാരാധീനനായിരുന്നു എന്ന് അദ്ദേ
ഹത്തിന്റെ മുഖഭാവം വ്യക്തമാക്കി. നേരത്തേ
തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന പ്രസംഗം മാർപ്പാപ്പാ തി
രുമേനി വായിച്ചു. അതിന്റെ ഒരു കോപ്പി
പാത്രിയർക്കീസിനു കൊടുത്തു ജോൺ മാർപ്പാ
പ്പായുടെ കീരീടധാരണ വേളയിൽ "അദ്ദേഹം
ദൈവത്താൽ അയക്കപ്പെട്ട "നഷ്ടനാണ്" എ
ന്ന് അഥനാഗോറസ് തിരുമേനി പറഞ്ഞിര
ുന്നതിനെ മാർപ്പാപ്പാതിരുമേനി അനുസ്മരിപ്പി
ച്ചു. എങ്കിൽനിന്റെ പാത സുഗമമാക്കുന്നതി
നുള്ള എല്ലാ പ്രയത്നങ്ങളും മാർപ്പാപ്പാ വാശാ
നും ചെയ്തു.

മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു നൽകുന്നതിനായി പാത്രിയ
ർക്കീസ് തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നതു് ഓർത്തഡോക്സ്
പാത്രിയർക്കീസന്മാർ ധരിക്കുന്ന 'എൻകോൽ
പിയോൺ' എന്ന സൗവർണ്ണ ചെയിനായി
രുന്നു രത്നചചിതമായ ഒരു മെഡൽ—ദൈ
വമാതാവിന്റെ ചിത്രത്തോടു കൂടിയതു്—ഇ
തിന്മേലുണ്ടു്. സന്തോഷപൂർവ്വം മാർപ്പാപ്പാ ഇ
തു വാങ്ങിച്ചു തന്റെ കഴുത്തിൽ അണിഞ്ഞു.
മാർപ്പാപ്പായുടെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്നവർക്കെല്ലാം
സമുചിതമായ പാരിതോഷികങ്ങൾ പാത്രിയ
ർക്കീസ് നൽകി. അനന്തരം "നമുക്കു വി. യോ
ഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം 17-ാം അദ്ധ്യായം വാ
യിക്കാം" എന്ന് മാർപ്പാപ്പാ പ്രബുദ്ധാക്ഷയിൽ
പറഞ്ഞു. ഒരു വശത്തു ലത്തീനും മറുവശത്തു

ഗ്രീക്കും അച്ചടിച്ചിരുന്ന പുതിയനിയമം മോൺ. വില്ലിബ്രാൻറ് ഉറന്നു പിടിച്ചു. മാർപ്പാപ്പാ ഒരു വാക്യം പത്തീനിലും അടുത്ത വാക്യം പാത്രിയർക്കീസ് ഗ്രീക്കിലും എന്ന ക്രമത്തിൽ 17-ാം അദ്ധ്യായം അവർ വായിച്ചു. “ലോകം വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്” അവരെല്ലാവരും ഒന്നുകൂടി വാൻ.....” എന്നുള്ള 21-ാം വാക്യം വായിച്ചു മാർപ്പാപ്പായായിരുന്നു. ഇത് എത്ര മാത്രം അദ്ദേഹത്തെ സ്പർശിച്ചു എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശബ്ദത്തിൽ നിന്നു ഗ്രഹിക്കാമായിരുന്നു. വേദപാരായണത്തിനു ശേഷം എല്ലാവരും ഒരുമിച്ചുകൂടി പ്രാർത്ഥനചെയ്തില്ല മാർപ്പാപ്പാ പത്തീനിലും പാത്രിയർക്കീസ് ഗ്രീക്കിലുമായും പ്രാർത്ഥന ചെയ്തിരുന്നു. “എത്രകൊണ്ടെന്നാൽ രാജ്യവും ശക്തിയും മഹത്വവും ഏതെന്നും നിനക്കുള്ളതാകുന്നു” എന്നുള്ള വാക്യം പത്തീനിൽ ഉപയോഗിക്കാറില്ല. പാത്രിയർക്കീസ് ഈ വാക്യം ഗ്രീക്കിൽ ചെയ്യാതെ അവസാനിപ്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അത് കൂടി ചെയ്യുന്നതിന് മാർപ്പാപ്പാ അതും കാണിക്കുകയും പാത്രിയർക്കീസ് അപകാരം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു കർത്തൃപ്രാർത്ഥനയുടെ അവസാനം ഗ്രീക്കുപരിവർത്തനം മാർപ്പാപ്പായും കർത്തൃ വരും.

കൂടിക്കാഴ്ചയുടെ അവസാനത്തിൽ അവിടെ കൂടിയിരുന്നവരെ ആശീർവദിക്കുവാൻ മാർപ്പാപ്പാ പാത്രിയർക്കീസിനോട് അവരോടൊപ്പം മാർപ്പാപ്പാ ഭവനം ആശീർവദിക്കാൻ എന്നായി പാത്രിയർക്കീസ്. “നമുക്കൊരുമിച്ചു” അനുഗ്രഹം നൽകാം” എന്നു മാർപ്പാപ്പാ പറഞ്ഞുകൊണ്ടും, ആശീർവദ വാക്കുകൾ മാർപ്പാപ്പാ തന്നെ വാങ്ങിച്ചിരുന്നു. സ്പീബാന്റെ പിന്നം കൊണ്ട് അനുഗ്രഹിക്കുന്നതിന് മാർപ്പാപ്പാ കൈ ഉയർത്തിയപ്പോൾ പാത്രിയർക്കീസും തന്റെ കൈ ഉയർത്തി ഇരുവരും ഒരുമിച്ചു എല്ലാവരെയും അനുഗ്രഹിച്ചു. നൂറോളം വർഷമായി ക്രിസ്തീയ കത്തോലിക്കാക്കൾ കാത്തിരുന്ന ഒരു നിമിഷം! ഏകദേശം ആയിരം വർഷമായി മാർപ്പാപ്പയെ അനുഗ്രഹം ചെയ്തു പാത്രിയർക്കീസ് കരണേതരം നടന്നു. മാർപ്പാപ്പാപായി കഴിഞ്ഞശേഷം അന്ത്യോശ്യാസ് തിരുമനസ്സിനെ പത്രപ്രസിദ്ധീകരണത്തിലൂടെ സന്ദർശിച്ചു. മാർപ്പാപ്പായായുള്ള കൂടിക്കാഴ്ച തന്നെ ആഴമായി സ്പർശിച്ചു എന്നും, വലിയ കാര്യങ്ങളുടെ ആരംഭം കഴിഞ്ഞു എന്നും, ഏക കർത്താവും, ഏക വിശ്വാസവും, ഏക ദൈവമാതാവും, പൊതുവായ വിശ്വാസമാരംഭം രക്തസാക്ഷികളുള്ളവരെ അകറ്റി നിർത്താൻ എങ്ങനെ കഴിയും എന്നും പാത്രിയർക്കീസ് അവരോട് ചോദിച്ചു. “സഭാഭരണത്തിന്” എന്നിങ്ങനെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പാത്രിയർക്കീസിന്റെ വാസ്തവികത നിന്നുണ്ടാക്കിയത് അകലെയായി കെട്ടോൻ തോട്ടം കാൽ വാടിക്കുന്നും കാണാം. അവിടേയ്ക്കു ദൂഷികൾ പായിച്ചുകൊണ്ട് പിന്മാണനായി നീൽക്കുന്ന അന്ത്യോശ്യാസിനെ—പുതുപിതാക്കന്മാരെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന അകാര്യത്തോടു കൂടിയ ആ പാത്രിയർക്കീസിനെ—ഇന്നും ഞാൻ എന്റെ മനസ്സിൽ കാണുന്നു.

പൗരസ്കാരിത്തുകളെപ്പറ്റി പതിനൊന്നാം പിയൂസ് മാർപ്പാപ്പാ

“ഐക്യത്തെയും യോജിപ്പിനെയും കുറിച്ചുള്ള അമിതമായ താല്പര്യവും, പൗരസ്കാരിത്തുകയുടെ സ്വഭാവത്തെയും പ്രത്യേകതകളെയും കുറിച്ചുള്ള പരിജ്ഞാനക്കാര്യവും അതിവ്യഗ്രന്ധരായ ചിലർ പരിശുദ്ധങ്ങളായ പൗരസ്കാരിത്തുകയെ ദുഷിപ്പിക്കുന്നതിനും അവയെ പിന്തുടരുന്ന ജനങ്ങളെക്കൊണ്ടു ലതാൻ രീതികൾ സ്വീകരിപ്പിക്കുന്നതിനും പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ പ്രവണതകളെ റോമാ മാർപ്പാപ്പാമാർ ശക്തിയായി നിരസാഹവ്യപ്പെടുത്തുകയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. പൗരസ്കാര അവതരണ സ്വഭാവം റീത്തുകയുടെ ഉപയോഗത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിപ്പിക്കുന്നതിനോ, അവതരണ ആചാരങ്ങളിൽ ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ വരുത്തുന്നതിനോ ഉള്ള പരിശ്രമങ്ങൾ ഉണ്ടായപ്പോഴെല്ലാം മാർപ്പാപ്പാമാർ ഇവയെ എതിർക്കുകയും പൗരസ്കാരിത്തുകൾ അവയുടെ പുണ്യതയിൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെടണമെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വിവിധ ജനസമൂഹങ്ങളുടെ സംസ്കാരസവിശേഷതകളോടു ബന്ധപ്പെട്ട ആരാധനാരീതികൾ, സഭയുടെ പരിശുദ്ധമായ വിശ്വാസത്തിനും ആരാധനയ്ക്കും ഒരു ന്യൂനതയാവുകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ഐക്യത്തിന്റെ ഒരു ഭൂഷണമായി സ്ഥിതിചെയ്യുകയും ചെയ്യും.” [Motu proprio SANCTA DEI ECCLESIA]

വത്തിക്കാൻ,
8-10-1963.

No. 7153

അഭിവന്ദ്യനായ ആർച്ചുബിഷപ്പ് തിരുമേനി,

കഴിഞ്ഞ സെപ്റ്റംബർ 20-ാം തീയതി തിരുമേനി അയച്ച ഭക്തിപുരസ്സരമായ കത്തിനേപ്പാറി പരിതൃപ്ത പിതാവിനെ അറിയിക്കുകയും അതിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള ആശ്വാസജനകമായ വിവരങ്ങൾ തിരുമനസ്സിലെ സമക്ഷം സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുവാനുള്ള വിശിഷ്ടഭാഗ്യം എനിക്കുണ്ടായി.

തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതക്കും സിറോ-മലങ്കരസഭയ്ക്കും വേണ്ടി തിരുമേനി പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഭക്തിപുരസ്സരമായ സൗഹാർദ്ദം പരിതൃപ്ത പിതാവ് പ്രത്യേകമായ അഭിനന്ദനത്തോടുകൂടി അംഗീകരിക്കുന്നു തിരുമേനിയുടെ അതിരൂപതയിൽ കത്തോലിക്കാസഭയോടു പുനരെകൂപ്പുവാനും, വൈദികവൃത്തിയെ ആഗ്രഹിക്കുവാനും സന്നദ്ധരാകുന്നവരുടെ വർദ്ധമാനമായ സംഖ്യയിൽ അവിടുന്ന് തിരുമേനിയോടൊപ്പം ആഹ്ലാദം കൊള്ളുന്നു.

ഉത്തമമായ ദൈവിക പ്രസാദവരങ്ങളും സമൃദ്ധമായ അനുഗ്രഹങ്ങളും നേർന്നുകൊണ്ടു പരിതൃപ്ത പിതാവ്, സവിശേഷമായ സൗമനസ്യത്തിന്റെയും പ്രോത്സാഹനത്തിന്റെയും അടയാളമെന്ന നിലയിൽ-സ്നേഹപൂർവ്വം തിരുമേനിക്കും, തിരുമേനിയുടെ അതിരൂപതയിലും സിറോ-മലങ്കരസഭയിലുമുള്ള എല്ലാ സന്യാസികൾക്കും സന്യാസിനികൾക്കും വിശ്വാസികൾക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യേകമായ പൈതൃകശീർവാദം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു.

എന്റെ വ്യക്തിപരമായ സ്നേഹാദരങ്ങൾ അറിയിച്ചുകൊണ്ട്.

ക്രിസ്തുവിൽ അവിടുത്തെ വിശ്വാസ്യൻ,

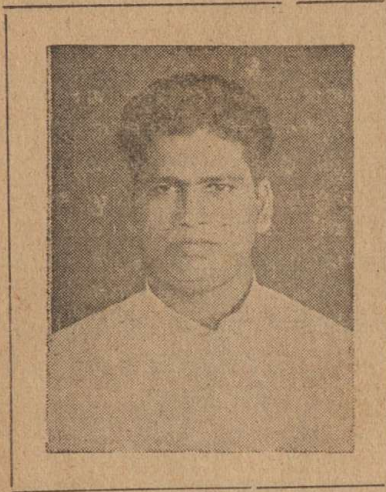
(ഒപ്പ്)

കർദ്ദിനാൾ ചിക്കോഞ്ഞാനി,

സ്റ്റേറ്റ് സെക്രട്ടറി.

മണിയറയിലേക്ക്

(ഒ. അയ്യനേത്തു)

ലാവണ്യ മണിപ്പൂൺപേ,
 വന്നാലുമഴകിന്റെ
 തുവൊളി തുകിത്തുകി
 ധൈര്യനിരയായുള്ളിൽ;
 നിന്തിരുവടിയെന്തേ,
 നിലകൊൾവതു, മുദ്ര
 ചെന്തളിരടിവച്ചു
 മന്ദമിങ്ങണഞ്ഞാലും.
 അങ്കുരമടിപ്പുറം
 വെടിപ്പായ് മരതക-
 ഷവെളം വിരിച്ചു ഞാൻ
 കെളുത്തി ഭീപങ്ങളും.
 അങ്ങിങ്ങു നിഴലുകൾ
 കണ്ടേക്കാ, മൊന്നാകുവ
 അങ്ങിങ്ങു വന്നാൽ മായം
 പ്രതോനല്ലാ പോൻ!
 പൂവിതരിയതാണ-
 പ്ലാത, പൊന്നലുക്കൾ
 താവിടും പച്ചക്കട
 പിടിപ്പു തരുകലം.
 ചന്ദനക്കാവൊന്നാകെ-
 യിളകിവരുന്നണ്ട-

മന്ദമാരുതൻ നരം
 മണവും വീശിവീശി.
 കാരാടിമരങ്ങൾ നി-
 ന്നാഗമോത്സവത്തിന്റെ
 കഥയ്ക്കു മുഴക്കുന്ന-
 ണ്ടുകൾ ഉക്കളിരേറി.
 പൊൽക്കവാടവുമിതാ
 തുറന്നേൻ, ചെന്താരിളം
 പൂങ്കുഴൽ മെല്ലെവച്ചു
 വന്നാലും വിഭോ, വേഗം.
 മണ്ണുളുരത്തങ്ങളാൽ
 പട്ടത്ത സിംഹാസനം
 മംഗളാകാര മണി-
 യറയിലൊരുക്കി ഞാൻ
 തൊഴുകെപ്പുമൊട്ടാകും
 തിരുമുൽക്കാഴ്ചയെന്നി
 തരളഹൃദയനായ്
 നിലുണേൻ പ്രതീക്ഷയിൽ.
 തരുണാരുണ കാന്തി
 തിരളം തിരുവടി
 തരണമെന്നിക്കൊരു
 മംഗലവരമലർ.
 ശ്രീലങ്കോരളമാക-
 ധൈര്യനിരയായുള്ളിൽ
 ശ്രീമയ! ഭവാന്യ-
 നെള്ളുവാൻ കനിയണം!
 ലാവണ്യ മണിപ്പൂൺപേ,
 വന്നാലും മഴകിന്റെ
 തുവൊളി തുകിത്തുകി-
 ധൈര്യനിരയായുള്ളിൽ;
 നിന്തിരുവടിയെന്തേ,
 നിലകൊൾവതു, മുദ്ര
 ചെന്തളിരടിവച്ചു
 മന്ദമിങ്ങണഞ്ഞാലും!

വത്തിക്കാൻ കൌൺസിൽ

[തുടർച്ച]

(സി. പി. മാത്യു എം. എ.)

ഈ പ്രാവശ്യത്തെ സമ്മേളനത്തിൽ പ്രത്യേക ആലോചനയ്ക്കു വിഷയമായത് വേദം രണ്ടു നക്കൽ ഡിക്രികളാണ്. സഭയെപ്പറ്റിയുള്ളത് ഒന്ന്, എക്യുമെനിക്കൽ സഭയെപ്പറ്റിയുള്ളത് മറോത്ത്, ഇവ രണ്ടിന്റെയും അവസാനമായ തീരുമാനം അടുത്ത സമ്മേളനത്തിലെ ഉണ്ടാകയുള്ള. രണ്ടും സുപ്രധാനമായ വിഷയങ്ങളാണെന്ന് തെളിവുണ്ടല്ലോ. ഒന്നാമത്തേതിനെപ്പറ്റി ചില കാര്യങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ ലക്കത്തിൽ ചേർത്തിരുന്നതാണ്. ബിഷോപ്പന്മാരുടെ അവകാശങ്ങളും സ്വാതന്ത്ര്യവും സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ അതിൽ പിന്നെയും പലത് നടന്നു. മാർപ്പാപ്പയുടെ പരമാധികാരത്തെ ആരും ചോദ്യം ചെയ്യുന്നില്ല. എന്നാൽ അതിന് വിധേയമായി ബിഷോപ്പന്മാർക്കുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉത്തരവാദിത്വവും വളരെ വിപുലീകരിക്കണമെന്ന് പലരും വാദിച്ചു. ബിഷോപ്പന്മാരുടെ അധികാരവും സ്ഥാനവും ദൈവത്തിൽനിന്ന് ലഭിക്കുന്നവയാണ്, മാർപ്പാപ്പാ നൽകുന്നവയല്ല എന്ന് അവരിൽ പലർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. ലോകമെങ്ങുമുള്ള കത്തോലിക്കാ സഭാഭ്യക്ഷന്മാർ എല്ലാം കൂടെ ചേർന്ന് ഒരു “കോളേജ്” ആണുള്ളതെന്നും, അതിലാണ് പരമാധികാരവും അവസാനമായ ഉത്തരവാദിത്വവും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതെന്നും, അതിന്റെ ശിരസ്സാണ് മാർപ്പാപ്പായെന്നുമാണ് അവരുടെ അഭിപ്രായം. “കോളേജ്” എന്നു പറഞ്ഞാൽ സുസംഘടിതമായ ഒരു സഹോദരസംഘം എന്നർത്ഥമാകാം. അതേസമയം തന്നെ യഥാസ്ഥിതികരായ മറ്റു ചിലർ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞത് മാർപ്പാപ്പയുടെ പരമാധികാരം ബിഷോപ്പന്മാരുടെ സംഘത്തിൽനിന്ന് അവിടത്തേക്ക് ലഭിക്കുന്നതല്ല. പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയെന്നുള്ള നിലയിൽ ക്രിസ്തുവിൽനിന്ന് നേരിട്ടു ലഭിക്കുന്നതാണെന്നത്രേ. ഈ നിലപാടുകൾ രണ്ടും അന്യോന്യം പൊരുത്തപ്പെടാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതാണോ എന്ന പ്രശ്നം ഇവിടെ ഞാൻ സ്വർശിക്കുന്നില്ല.

റോമൻ “ക്യൂറിയ” എന്ന സംഘമാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ദൈനംദിന മേൽഭരണം നിർവ്വഹിച്ചു പോരുന്നതും. അതിന്റെ അഭ്യക്ഷൻ മാർപ്പാപ്പയാണ്. എന്നാൽ അതിലെ അംഗങ്ങളിൽ വലിയ ഭൂരിപക്ഷം, തൊണ്ണൂറു ശതമാനവും ഇറ്റാലിക്കാരാണ്. ഈ അവസ്ഥയോട് അനേകം ബിഷോപ്പന്മാർക്കു് കഠിനമായ എതിർപ്പുണ്ട്. ക്യൂറിയയുടെ ഭരണസമ്പ്രദായത്തോടുള്ള നിരസം അവർ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ക്യൂറിയയിലെ അംഗങ്ങളെ നിയമിക്കുന്നത് മാർപ്പാപ്പയാണെന്നും, അതിന്റെ അഭ്യക്ഷനും അവിടന്നുതന്നെയാണെന്നും, അതിനാൽ അതിനെപ്പറ്റിയുള്ള അവചോദ്യം തികച്ചും അപലപനീയമാണെന്നും മറുപക്ഷത്തുനിന്ന് പറയുകയുണ്ടായി. ഏതായാലും ക്യൂറിയയുടെ ഘടനയും പ്രവർത്തനവും സംബന്ധിച്ച പരിഷ്കാരമാവശ്യമാണെന്നു മാർപ്പാപ്പാ കൌൺസിൽ സമ്മേളനത്തിന് മുമ്പുതന്നെ ഒരു പ്രസ്താവനയിൽ പറഞ്ഞത് പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നല്ലോ. ലോകമെങ്ങുമുള്ള ബിഷോപ്പന്മാരിൽനിന്ന് ചിലരെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് ഭരണകാര്യത്തിൽ മാർപ്പാപ്പായെ സഹായിക്കുന്നതിന് അവരെ റോമയിൽ താമസിപ്പിച്ചു ചുമതലപ്പെടുത്തണമെന്നാണ് ക്യൂറിയയെ എതിർക്കുന്നവർ പറയുന്നത്.

വി. കന്യകമാറിയാമിനെപ്പറ്റി തനിച്ച് ഒരു നക്കൽ ഡിക്രി തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അതിനാവശ്യമില്ല; സഭയെപ്പറ്റിയുള്ള ഡിക്രിയിൽ അതുകൂടെ ഉൾപ്പെടുത്തിയാൽ മതി എന്നൊരു വാദം ശക്തിയായി പൊതിവന്നു. എതിർവാദവും ഉണ്ടായി. ഇതുവലിയ ഒരു വിവാദവിഷയം തന്നെയാണിത്. ഇതിനു പിമ്പിലായി പ്രചരണവേലയും നടക്കാതെയിരുന്നില്ല. പോട്ടിംഗിനു തലേദിവസം ഇൻഡ്യയിൽനിന്നു വന്ന (കേരളത്തിൽനിന്നല്ല) ഒരു ബിഷോപ്പിനോടു ഞാൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ പ്രത്യേകം ഡിക്രി

വേണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം വിജയിക്കുമെന്നു അദ്ദേഹം ഉറപ്പായി പറഞ്ഞു. പക്ഷേ വോട്ടിന്റെ ഫലം മറിച്ചായിരുന്നു. സഭയെപ്പറ്റിയുള്ള ഡിക്രിയുടെ ഒരു ഭാഗമായി അത് ചേർത്താൽ മതി എന്ന പക്ഷത്തിനാണ് ഭൂരിപക്ഷം കിട്ടിയത്. വമ്പിച്ച ഭൂരിപക്ഷം എന്നു പറയാനില്ല ഈ മത്സരത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം എന്താണെന്ന് വായനക്കാരിൽ ചിലർക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമായിരിക്കാം. സഭയിൽനിന്ന് അന്യമായി കന്യക മറിയാമിന്ന് സ്ഥാനമില്ലെന്നും സഭയ്ക്കുള്ളിലാണ് ആ ഭാഗ്യവതിയുടെ നിസ്സുലമായ സ്ഥാനമെന്നും ഉള്ളത് പ്രസ്താവിക്കണമെന്നുള്ള വരാണ് സഭയെപ്പറ്റിയുള്ള ഡിക്രിയുടെ പുറമേ വേറൊരു ഡിക്രി വേണ്ടെന്ന് വാദിച്ചതും വിജയിച്ചതും. വാഴ്ത്തപ്പെട്ട കന്യകയെ ലേശവും അനാദരിക്കുന്നവർ ആരും തന്നെയില്ലെന്നു തീർച്ചയാണ് എങ്കിലും കത്തോലിക്കാർ അമ്മയെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ അപരിത ചിലർ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു മടിക്കും. കവിതാപരവും അലങ്കാരപരവുമായ ഭാഷയ്ക്ക് എത്രത്തോളം അർത്ഥം കൊടുക്കണമെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി അഭിപ്രായവ്യത്യാസം ഉണ്ട്. ഉദാഹരണമായി ഒരു പദപ്രയോഗത്തെപ്പറ്റി പറയട്ടെ. വി. കന്യകയെ Co-redemptrix എന്ന് ചില കത്തോലിക്കാ പേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറയാറുണ്ട്. കത്തോലിക്കാരുടെ ലോകത്തിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിൽ പങ്കുള്ളവർ എന്നർത്ഥം. ഇത്ര കടുത്ത ഒരു പ്രയോഗമല്ലേ? എന്നാൽ ക്രിസ്തീയ മാതാപിതാക്കന്മാർ ഒക്കെയും തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ വീണ്ടെടുപ്പിലും രക്ഷയിലും ശുദ്ധീകരണത്തിലും ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള പ്രവർത്തിക്കുന്നവരല്ലേ? ഉത്തമ പട്ടക്കാർക്കല്ലോ തങ്ങളുടെ കീഴിലുള്ള ജനങ്ങളുടെ രക്ഷയിലും വീണ്ടെടുപ്പിലും ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള ഒരു പങ്കില്ലേ? ഒരു കത്തോലിക്കാ ബിഷപ്പോപ്പ് ഒരിക്കൽ തന്റെ മഹായിടവകയിലെ കുറെ വിദ്യാർത്ഥികളോടു പ്രസംഗിച്ചപ്പോൾ അവർ ഇന്നയിന്ന വിധമെല്ലാം വർത്തിക്കണമെന്ന് ഉത്ബോധിപ്പിച്ചശേഷം, അവർ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം ലോകത്തിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിൽ അവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹപ്രവർത്തകരായിരിക്കുമെന്നു പറയുകയുണ്ടായിപ്പോലും. എന്നാൽ ഈ വീണ്ടെടുപ്പിൻ പേലയിൽ കത്തോലിക്കാർ മാതാവായ കന്യകയ്ക്കുള്ള നി

സ്സുലമായ സ്ഥാനം ഒരു കത്തോലിക്കനും ചോദ്യം ചെയ്യുന്നില്ല. എങ്കിലും മേൽ പറഞ്ഞ പദം ഒരുദ്യോഗികമായി സഭ സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലെന്നും.

ഇനിയും എക്യുമെനിസത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഡിക്രിയിലേക്കു കടക്കാം. ഇതിൽനിന്നു കരായ ഞങ്ങൾക്കു പ്രത്യേക താല്പര്യം തോന്നി എന്ന് വിശേഷിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഈ ഡിക്രിയും മറ്റൊല്ലാ പ്രമാണങ്ങളേയും പോലെ ലത്തീൻ ഭാഷയിലാണ് രചിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതിന്റെയെങ്കിലും പൂർണ്ണമായ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് പരിഭാഷ കിട്ടിയാൽ വലിയ കാര്യമായിരിക്കുമെന്ന് ഇംഗ്ലീഷ്കാരുമായ ഒരു ഫാദറിനോടു ഞാൻ പറഞ്ഞു അദ്ദേഹം അതു സാധിച്ചു തരണമെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞില്ല. എങ്കിലും പിറ്റേ ദിവസം ഡിക്രിയുടെ ആദ്യഭാഗം പരിഭാഷപ്പെടുത്തി അദ്ദേഹം എന്റെ പേർക്ക് അയച്ചുതന്നു. പിന്നീട് അതു പൂർത്തിയാക്കുകയും, യൂണിറ്റി സെക്രട്ടറിയേറ്റിൽനിന്നും അതു ടൈപ്പ് ചെയ്യിച്ച് പ്രതികൾ എല്ലാ നിരീക്ഷകർക്കും വിതരണം ചെയ്തുകയുണ്ടായി. ഈ ഡിക്രിയിൽ അഞ്ചു അദ്ധ്യായങ്ങളാണുള്ളത്. ഒന്നാമത്, എക്യുമെനിസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രമാണങ്ങൾ, രണ്ടാമത് പ്രായോഗിക നിർദ്ദേശങ്ങൾ, മൂന്നാമത് അന്യ ക്രിസ്തീയ വിഭാഗങ്ങൾ, a) പൗരസ്ത്യ സഭകൾ b) പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു വകപ്പുകൾ, നാലാമത് യഹൂദമത സ്ഥാനം മറ്റുള്ള ക്രിസ്തുമതരം, അഞ്ചാമത് മതസ്വാതന്ത്ര്യം. ഇവയെപ്പറ്റിയൊക്കെയും ഞങ്ങൾക്കു അഭിപ്രായം പറയാനുള്ള സന്ദർഭം ലഭിച്ചത് യൂണിറ്റി സെക്രട്ടറിയേറ്റിന്റെ പ്രതിവിധികളും ഞങ്ങളുടെ ചേർന്ന ആഴ്ചതോറും നടത്തിപ്പോന്ന യോഗങ്ങളിലായിരുന്നു. പൗരസ്ത്യ സഭകളെ മാത്രം സഭകളെന്നു വിളിക്കുകയും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരെ Communities (സമുദായങ്ങൾ) എന്നു വിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് നിവൃത്തിയുള്ള പക്ഷം ഒഴിവാക്കണമെന്നു പലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. കമ്മ്യൂണിറ്റി എന്നതിനു പകരം "കമ്മ്യൂണിയൻ" ("ആംഗ്ലിക്കൻ കമ്മ്യൂണിയൻ" എന്നും മറ്റും ഇംഗ്ലീഷിൽ സാധാരണയായി പറയാറുണ്ടല്ലോ) എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കണമെന്ന് കൌൺസിൽ സമ്മേളനത്തിൽ ചില ബിഷപ്പന്മാർ പറഞ്ഞു. ഇന്ന് പ്രസംഗിച്ച ഒരു ബിഷപ്പോപ്പ് ആകട്ടെ, 'സഭകൾ' എന്ന പദം തന്നെ എ

ല്ലായിടത്തും പ്രയോഗിക്കുന്നതാണ് മറ്റൊര യായിട്ടുള്ളതെന്നു ശക്തിയായി പ്രസ്താവിച്ചു. എന്നാൽ ചില ക്രിസ്തീയ രാജകുടുംബങ്ങൾ തങ്ങളെപ്പറ്റിത്തന്നെ 'സഭകൾ' എന്നു പറയാറില്ല. കേപ്തോൺസ് ആ ഇനത്തിൽ പെടുന്നവരാണ്. ആരെല്ലാം തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തെ സഭയെന്നു വിളിക്കുന്നുണ്ടോ അവയെ ഒക്കെ സഭകളെന്നു തന്നെ കത്തോലിക്കരും വിളിക്കണമെന്നാണ് പ്രസ്തുത ബിഷോപ്പ് സമർപ്പിച്ചത്. കത്തോലിക്കാ മതസിദ്ധാന്തം അനുവദിക്കുന്നപക്ഷം ഇങ്ങനെ ചെയ്യണമെന്നു തങ്ങളുടെ യോഗത്തിൽ ഈ ഡിക്രി ആലോചനയ്ക്കായി വന്ന ആദ്യദിവസം തന്നെ ഞാനും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നതാണ്. ഡിക്രിയുടെ അവസാന രൂപത്തിൽ എങ്ങനെയാക്കിരിക്കുമെന്ന് അടുത്ത സമ്മേളനത്തിലെ അറിവുള്ളൂ. വേറൊരു കാര്യത്തിൽ എനിക്ക് കൂടുതൽ താല്പ്യം തോന്നി. ക്രിസ്ത്യൻ എക്യുമെനിസിറ്റിയെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുമ്പോൾ മിതെ പറഞ്ഞ നാലാം അദ്ധ്യായത്തിന് അതായത് യഹൂദന്മാരെപ്പറ്റിയുള്ളതിന് അതിൽ സ്ഥാനമില്ല എന്ന് പ്രസ്തുത യോഗത്തിൽ ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. സ്നാനം മുഖാന്തരം ക്രിസ്തുവിനോടു സംയോജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരുടെ ഐക്യത്തെ പുത്തിക്കരിക്കയും പ്രസ്താവിക്കുകയും എന്നുള്ളതാണ് ക്രിസ്ത്യൻ എക്യുമെനിസിം. അതു ഡിക്രിയിൽ തന്നെ പറയുന്നുണ്ടുതാനും. ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷയുടെ പ്ലാനിൽ യഹൂദന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്ന പ്രത്യേക സ്ഥാനം ആർക്കും ചോദ്യം ചെയ്യാവുന്നതല്ല. എങ്കിലും അവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം ഏറ്റവും പാത്രമായവരും അവനെ നിഷേധിക്കുന്നവരുമാകയാൽ ക്രിസ്ത്യൻ എക്യുമെനിസിറ്റിയിന്റെ പരിധിയിൽ അവർ വരുന്നില്ല. വി. പൗലസ് പ്രത്യേകിച്ചുപോലെ ഭാവിയിൽ ഒരു കാലത്ത് അവർ ക്രിസ്തു വിശ്വാസികളാകുമോ എന്നുള്ളതും ഇവിടെ പ്രസക്തമല്ല. നാലാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സംഗതികൾ ആദരണീയമാണ്. ക്രിസ്തുവിനെ കുരിശിച്ചതിനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം യഹൂദ ജാതിക്കനാകെ വഹിക്കണമെന്ന് ചിന്തിക്കുന്നത് ന്യായരഹിതമാണെന്നും മറ്റും അതിൽ പറയുന്നതിനെ യഹൂദ നേതാക്കൾ സ്വാഗതം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഈ ഡിക്രിയിൽ ഈ അദ്ധ്യായം വരുന്നത് അനുചിതമാണെന്നു എനിക്ക് പറയാനുള്ളൂ. അവി

ലലോകസഭാകൗൺസിലിൽനിന്നും വന്നിരുന്ന ഡോ. ലൂക്കാസ് ഇക്കാര്യത്തിൽ എന്നോടു വിശദീകരിച്ചു എന്നതും പ്രസ്താവമാണ്. കൗൺസിലിൽ ചില ബിഷോപ്പന്മാർ ഇങ്ങനെയും ചിലർ അങ്ങനെയും വാദിക്കുന്നതായി കേട്ടു. അറസ്താന തീരുമാനം എന്തായിരിക്കുമോ? ഏതായാലും യഹൂദന്മാരോടു ന്യായമായും സ്നേഹപൂർവ്വമായും പെരുമാറേണ്ട ആവശ്യത്തെപ്പറ്റി ആർക്കും തർക്കമില്ല. എന്നാൽ 'എക്യുമെനിസിം' എന്നു പറയുന്നത് അതിലും എത്രയോ കൂടുതൽ അഗാധമായ അർത്ഥം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ്. നിരീക്ഷകരിൽ ചിലർ മാത്രമല്ല, ബിഷോപ്പന്മാരിൽ ചിലർ തന്നെയും ഇതു കാണ തെയിരിക്കുന്നതെന്താണെന്ന് എനിക്ക് ആശ്ചര്യം തോന്നി. എങ്കിലും ഇതു അതിഗൗരവമായ ഒരു പ്രശ്നമാണെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടതില്ല. നാലും അഞ്ചും അദ്ധ്യായങ്ങളെപ്പറ്റി എന്നാണ് തീരുമാനിക്കുന്നത് എന്ന് ഇന്നു തന്നെ അറിയിക്കുമെന്ന് ഒരു ബിഷോപ്പ് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരു മറുപടിയും ഉണ്ടായില്ല. ആദ്യത്തെ മൂന്ന് അദ്ധ്യായങ്ങളെപ്പറ്റിയെ ഇതേവരെയും വിശദമായ നിരൂപണം നടന്നുള്ളൂ. ഇനിയും ആലോചനകൾക്കായി ഒരു ദിവസം മാത്രമേ ശേഷിക്കുന്നുള്ളൂതാനും. മുസ്ലീം രാജ്യങ്ങളിൽ നിവസിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് വേറൊരു ഭയവും ഇതു സംബന്ധിച്ചു ഉണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നു. മുസ്ലീമിങ്ങളും യഹൂദന്മാരും തമ്മിൽ ബലം വിരോധമാണല്ലോ. ഇന്ത്യയിൽ രാജ്യത്തെ തുടച്ചു മാറ്റുമെന്നു പല മുസ്ലീം രാജ്യങ്ങളും ശപഥം ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. അപ്പോൾ ക്രിസ്ത്യാനികളും യഹൂദന്മാരും തമ്മിൽ അടുക്കുന്നതായി മുസ്ലീമിങ്ങൾക്കു തോന്നിയാൽ, ക്രിസ്ത്യാനികളോടും അവർക്ക് വിരോധം തോന്നുകയില്ലേ? ഒരു അന്താരാഷ്ട്രീയ പ്രശ്നമായിട്ടല്ല, കേവലം വേദശാസ്ത്രപരമായ ഒരു കാര്യമായിട്ടേ കൗൺസിൽ ഇതു വീക്ഷിക്കുന്നുള്ളൂ എന്നെല്ലാം പറഞ്ഞാലും മുസ്ലീങ്ങൾക്ക് അതു പൂർണ്ണമായി ബോധ്യമാകുമോ എന്നോ!

പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ സഭയെപ്പറ്റി വലിയ മതിപ്പും അവരുമായി ഐക്യപ്പെടുന്നതിന് അതിയായ താല്പ്യവും കൗൺസിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. പ്രസ്തുത സഭയുടെ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെ ധന്യത,

ഉപദേശങ്ങളിൽ കത്തോലിക്കാ സഭയോടുള്ള സാമീപ്യം എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ അനേകം ബിഷോപ്പന്മാരും എടുത്തു പറയുന്നുണ്ടായി. പല പൗരസ്ത്യ സഭകളിൽ നിന്നും ചെറിയ കൂട്ടങ്ങൾ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേർന്ന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അറബി പ്രത്യേക റീത്തുകളും മെത്രാന്മാരും പാത്രിയർക്കീസന്മാരും ഒക്കെയുണ്ടെന്നും എങ്കിലും വേണ്ട പരിഗണന ഇന്നും അവർക്കു ലഭിക്കുന്നില്ല എന്നു അവരിൽ ചിലർക്കു വലിയ പരാതിയാണ്. അതു അവർ പരസ്യമായി കൗൺസിലിൽ പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്ത്യോക്യയുടെ Melchite പാത്രിയർക്കീസായ മാക്സിമോസും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിലുള്ള ഒരു ബിഷോപ്പും ആണ് ഇതേപ്പറ്റി വളരെ ശക്തിയായി പ്രതിപാദിച്ചു പോരുന്നത്. കോടിക്കണക്കായുള്ള ലത്തീൻ റീത്തുകാർ അവരെ വിഴുങ്ങിക്കളയുമെന്ന് അവർ ഭയപ്പെടുന്നതായി തോന്നിപ്പോകുന്നു. എല്ലാം "ലത്തീൻമയ"മാക്കാനുള്ള ഒരു ഗതിയാണ് അവർ കാണുന്നത്. പാത്രിയർക്കീസന്മാർക്കു കത്തോലിക്കാ സഭയിലുള്ള സ്ഥാനം തന്നെ പുരാതന കാലങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്നതിൽ നിസ്സാരമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്നവർ പറയുന്നത് ശരിയായിത്തോന്നുന്നു. കട്ടിനാളന്മാരുടെ സംഘത്തിലെ ഒരു ശതമാനത്തോളം അതിനു ചെളിയിലുള്ള ഒരു പാത്രിയർക്കീസിനേക്കാൾ വലിയും സ്ഥാനമുണ്ടെന്നത്രേ പറയുന്നത്. (ഇപ്പോഴത്തെ കർദ്ദിനാളന്മാരെല്ലാം ബിഷോപ്പന്മാരാണ് എങ്കിലും അങ്ങിനെയായിരിക്കണമെന്ന് നിർബന്ധമില്ല) കൗൺസിലിൽ നടന്ന ഒരു ചെറിയ സംഭവം ഇത്തരഗത്തിൽ അർത്ഥപ്പെടുന്നു. ആരംഭത്തിൽ പാത്രിയർക്കീസന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്ന ഇരിപ്പിടങ്ങൾ കർദ്ദിനാളന്മാരുടേതിനടുത്തും എന്നാൽ അത്ര തന്നെ പ്രാധാന്യമില്ലാത്തതുമായിരുന്നു. കുറച്ച ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു പാത്രിയർക്കീസന്മാരുടെ ഇരിപ്പിടങ്ങൾ അവിടെനിന്നും മാറി. കട്ടിനാളന്മാർക്കെതിരെ അവരെ തനിച്ച് ഒരിടത്തു ഇരുത്തുകയുണ്ടായി. ഇതു പത്രങ്ങളിൽ വരികയും ചെയ്തു. കട്ടിനാളന്മാരായ രണ്ടു മൂന്നു പാത്രിയർക്കീസന്മാരുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു, അങ്ങനെയല്ലാത്ത ആറുപേരുണ്ട്. പൗരസ്ത്യ റീത്തുകാരുടെ ഭയാശങ്കകൾ എത്രതന്നെയായിരുന്നാലും, അവരുടെ വ്യക്തിത്വത്തെയും ധനമായ പാരമ്പര്യത്തെയും, ആചാരാനുഷ്ഠാന മാഹാത്മ്യത്തെയും ആദരിക്കുകയും പരിപൂർണ്ണപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യണമെന്നുള്ളതാണ് കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ അംഗീകൃതമായ നയം. സാധാരണങ്ങളുടെ സമ്മർദ്ദം കൊണ്ടു അതിന് വിപരീതമായി വല്ലതും സംഭവിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലേ ഉള്ളൂ എന്നുതായിരിക്കാം പരമാർത്ഥം. ഒരു ദാഹരണം പറയട്ടെ. പൗരസ്ത്യ റീത്തുകളിലേക്ക് ചിലപ്പോൾ പട്ടക്കാരെ അവർക്കു ബിഷോപ്പന്മാർ ഇല്ലാത്ത വിദേശരാജ്യങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിനായി അവിടെവെച്ചു തന്നെ സൃഷ്ടിക്കേണ്ടിവരും. അപ്പോൾ അവർക്കു പട്ടം കൊടുക്കുന്നത് ലത്തീൻ റീത്തു ബിഷോപ്പന്മാരായിരിക്കാം. അവരുടെ റീത്തനുസരിച്ചുള്ള പട്ടംകൊടുക്കുവാനത്രേ അവർ നടത്തുന്നത്. ഇതു് ഒട്ടും ആശാസ്യമല്ല, പക്ഷെ എന്താണ് ചെയ്തുക? ലത്തീൻ റീത്തുകാരായ ബിഷോപ്പന്മാർ പൗരസ്ത്യ റീത്തനുസരിച്ചുള്ള കമ്മം നടത്തണമെന്ന് നിഷ്ക്കർഷിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. അവരിൽ മിക്കവരുകൊണ്ടും അതു സാധ്യമേയല്ലതാനും. അതിനു അവർക്കു അനുവാദവുമില്ലെന്നു തോന്നുന്നു.

P. S. കൗൺസിലിന്റെ ദ്വിതീയസമ്മേളനം അവസാനിച്ചയുടൻ ഈ വരികൾ ചേർക്കുകയാണ്. സമാപന ദിവസം മാർപ്പാപ്പാ സന്നിഹിതനായി ആദ്യത്തെ രണ്ടു ഡിക്രികളും സ്വീകരിച്ച് പ്രഖ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി. അതിന്റെ തലേദിവസം ടെൻറ് സുന്നഹദോസിന്റെ നാലാം ശതവാർഷിക ശുശ്രൂഷയിൽ സുപ്രധാനമായ വേദാന്ത പ്രഖ്യാപനവും അവിടെന്നു ചെയ്തു. പാപ്പായുടെ അനുമതിയോടുകൂടെ മാത്രം ബിഷോപ്പന്മാർക്കു ചെയ്യാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരുന്ന അനേകം സംഗതികൾ അവർക്കു സ്വയമേവ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് അനുമതി നല്കിയിരിക്കുന്നു എന്നതാണ് ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം.

താമസിയാതെ പലസ്തീൻനാടു സന്ദർശിക്കുന്നതിന് മാർപ്പാപ്പാ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നതായും അവിടെന്നു പ്രസ്താവിച്ചു. ഇതു് ഒരു പുതിയ വഴക്കം സൃഷ്ടിക്കുകയാണ്. അറബികളും യഹൂദന്മാരും തമ്മിലുള്ള ശത്രുത തെല്ലു ലഘൂകരിക്കുന്നതിന് ഈ സന്ദർശനം ഉപകരിക്കുമെങ്കിൽ അതു് വലിയ ഒരു നേട്ടമായിരിക്കും. പക്ഷേ ഇങ്ങനെയുള്ള

“ഇത് എന്റെ ഓർമ്മക്കായി ചെയ്യവിൻ”

“ഓർമ്മ”യുടെ അത് വ്യാപ്തി എത്രയെന്ന പരിശോധിക്കുക.

[ഫാദർ ഡി. സക്കറിയ.]

വി. ലൂക്കോസ് 22, 19; 1 കോരിന്ത്യർ 11, 24.

വിശുദ്ധ കുർബാനസമയത്തു് അപ്പവും വീഞ്ഞും കൂദാശചെയ്ത് കർത്താവിന്റെ തിരുശരീര രക്തങ്ങളായി മാറിയതിനു ശേഷം പുരോഹിതൻ ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

“ഈ രഹസ്യത്തിൽ നിങ്ങൾ സംബന്ധിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും എന്റെ മരണത്തെയും കബറടക്കത്തെയും ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനെയും ഞാൻ വരുന്നതുവരെ നിങ്ങൾ ഓപ്പിൻ എന്നും അവിടുന്ന് അരുളിച്ചെയ്തു.”

ഈ പ്രാർത്ഥനക്കുശേഷം പുരോഹിതൻ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന സ്പൂൺ ഉയർത്തിക്കാണിക്കുന്നു. വിശുദ്ധ രഹസ്യങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച് കർത്താവിന്റെ മരണത്തിലും ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിലും നാം പങ്കുചേരണമെന്നും അതുവഴി അവിടുത്തെ രണ്ടാമത്തെ വരവിനായി പാർത്തിരിക്കണമെന്നും വ്യക്തമാക്കുവാൻ വായി. ഈ പ്രാർത്ഥനയിലെ ആശയം വളരെ പുരാതനമാണ്. വിശുദ്ധ പൗലോസ് ശ്ലീഹാ കുർബാനയെപ്പറ്റി നല്കുന്ന വിവരണത്തിൽ ഈ അനുസ്മരണയുടെ ആശയം മൂന്നു പ്രാവശ്യം ആവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ശ്ലീഹാരുടെ ഈ വിവരണമാകട്ടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തമല്ല, പ്രത്യേക അന്നു നിലവിലിരുന്ന ആരാധനക്രമത്തിൽ നിന്നുള്ള ഉദ്ധരണമാണ്, എന്നാണ് വേദപുസ്തക പണ്ഡിതന്മാർ മൂലകൃ

തകൃതമെന്നെങ്കിലും അവിടുത്തെ മനസ്സിലുണ്ടോ, അതോ ഒരു തീർത്ഥയാത്രയായി മാത്രമാണോ അവിടുന്നു ഇതിനെ കരുതുന്നതെന്നു ആർക്കറിയാം. ഏതായാലും ഒരു പ്രസിദ്ധ പാശ്ചാത്യപത്രം പറഞ്ഞതുപോലെ പൗലോസ് പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നിറങ്ങിയ തുടർച്ചയായിട്ട് പോകുന്നത് സുപ്രധാനമായ ഒരു സംഭവം തന്നെ! ഇതൊരു ഫലിതമായിട്ടുള്ള ഉദ്ദേശിച്ചു പറഞ്ഞതാണ് എന്നു തോന്നുന്നു.

[മലങ്കര സഭാതാരക]

തിരുക്കൾക്കുശേഷം മാറ്റം പരിശോധിച്ചു അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. അതായത് ക്രിസ്തീയസഭയുടെ ആരംഭവർഷങ്ങളിലെ ദിവ്യബലി അർപ്പണത്തിൽ തന്നെ—അന്ന് ദിവ്യബലി അർപ്പണത്തിന് ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയ ക്രമമായിരുന്നുവല്ലോ ഉണ്ടായിരുന്നത്—ഈ ആശയം മുന്തിവിന്നിരുന്നെന്നു തെളിയുന്നു.

ഈ അനുസ്മരണയുടെ ആശയം ആദിമസഭയിൽ വ്യക്തമായി നിഴലിച്ചു നിന്നിരുന്നുവെന്നത് ഒട്ടും അത്ഭുതാവഹമല്ല. കർത്താവിന്റെ ജീവിതത്തിനും മരണത്തിനും ദുഷ്കൃഷ്ടമായിരുന്നു, അന്ന് സഭയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു നല്ലപങ്ക് ആളുകൾ. മാറ്റമുള്ളവരാകട്ടെ കർത്താവിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഉറപ്പുള്ളമായ വിവരണം നേരിട്ടു ലഭിച്ചവരായിരുന്നു. തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മരണമടഞ്ഞ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഓർമ്മ അവരുടെയെല്ലാം മനസ്സിൽ വ്യക്തമായി പൊന്തിനിന്നിരുന്നു. ആ ഓർമ്മ അവർക്ക് ഓരോരുത്തർക്കും അനുഭവപ്പെട്ട വൈകാരികപ്രതികരണമെന്നതുപോലെ നമ്മുടെകർത്താവ് നല്ലകീഴ് ആജ്ഞയുടെ പാലനവുമായിരുന്നു, ഒട്ടവിലത്തെ അത്താഴ സമയത്തു് വിശുദ്ധ കുർബാനയുടെ സ്ഥാപനത്തിനുശേഷം അവിടുന്ന് ശിഷ്യന്മാരോടു് ആജ്ഞാപിച്ച, “ഇത് എന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി ചെയ്യവിൻ” എന്നു്, തന്റെ ഓർമ്മയുടെ നിലനില്പിനുവേണ്ടി കർത്താവ് തന്നെ ഒരു ആരാധനാക്രമത്തിന് ആരംഭിച്ചു. ആ കർമ്മം അവിടുത്തെ മരണത്തിന്റെ തന്നെ ആവർത്തനമാണ്. ആ കർമ്മം വഴിയായി അപ്പത്തിന്റെയും വീഞ്ഞിന്റെയും രൂപത്തിൽ കർത്താവ് തന്റെ വിശ്വാസികളുടെയിടയിൽ സന്നിഹിതനാകുന്നുവെന്ന പരമാർത്ഥം ക്രിസ്ത്യാനികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. അവിടുത്തെ ഓർമ്മ കൊണ്ടാടുവാൻ ഏറ്റവും പറ്റിയ ഒരു ഉപാധിയായി വിശുദ്ധ കുർബാനയെന്ന ബലിയെ ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ പരിഗണിച്ചു. അവരുടെ നല്ല പതിവു് സഭ

യിൽ ഇന്നും ഭംഗമെന്നേ നിലനില്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ജീവനുള്ള ഓർമ്മ

കത്താവിന്റെ മരണത്തിന്റെ ഓർമ്മ പ്രധാനമായിരിക്കുന്നത് ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്നവർക്ക് മാത്രമല്ല, എല്ലാ കാലത്തുമുള്ള എല്ലാ മനുഷ്യർക്കുമാണ്. താൻ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി ജീവൻ അർപ്പിക്കുന്നതിൽപരം വലുതായ സ്നേഹം ഒരാൾ പ്രകടിപ്പിക്കാനില്ലായെന്ന് ക്രിസ്തു തന്നെ പറഞ്ഞതാണ്; ആ പ്രസ്താവം അവിടുത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു പ്രവചനവുമായിരുന്നു. തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി തന്നെത്തന്നെ ക്രിസ്തു പരമപിതാവിന് ബലി അർപ്പിച്ചു എന്നതായിരുന്നു അവിടുത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സ്മരണ സജീവമായി നിലനിൽക്കുവാൻ ആദിമ ക്രിസ്ത്യാനികളെ പ്രേരിപ്പിച്ച കാരണം. എന്നാൽ അതേ കാരണം നമ്മിലും സംഗതമല്ലേ? നാം ക്രിസ്തുവിനെ നേരിട്ടു കണ്ടിട്ടില്ലായെന്നതുകൊണ്ട് രക്ഷകനായ ക്രിസ്തുവിനോടു് നമുക്കുള്ള ബന്ധം ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്നവരുടേതിൽ നിന്ന് കുറഞ്ഞതരത്തിലുള്ളതാണോ?

നമുക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യുന്ന ഒരാളിനെ നാം സ്മരിക്കുവാൻ അയാളെ നേരിട്ടു കണ്ടിരിക്കണമെന്നില്ല. ഭാരതീയരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെ ജീവിതവും മരണവും ചൂടുള്ള വികാരങ്ങൾ ഉണർത്തിവിടുന്നു, കാരണം അദ്ദേഹം രാജ്യത്തിനാകമാനം വളരെ ഉപകാരം ചെയ്ത ഒരു വ്യക്തിയാണ്. പക്ഷേ നേരിട്ടു കണ്ടിട്ടുള്ളവർ മാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തെ സ്മരിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ യേശു ക്രിസ്തു മനുഷ്യരായ നമുക്കോരോരുത്തർക്കും ചെയ്ത നന്മയുമായി മറെറൊരു താരതമ്യമില്ല. അതു് ഏതൊരു മനുഷ്യവ്യക്തിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളവും ഏറ്റവും പ്രധാനമാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതവും മരണവും നേരിട്ടു കണ്ടവർ എത്ര ഊഷ്മള വികാരങ്ങളോടെ ആ സംഭവങ്ങൾ സ്മരിച്ചുവോ അതേ അനുഭൂതിതന്നെ നമുക്കുമുണ്ടാകണം. അവർ ശാരീരിക നേത്രങ്ങൾ കണ്ടതു് നാം വിശ്വാസത്തിന്റെ വെളിച്ചംകൊണ്ട് ദർശിക്കണം. വിശ്വാസമാകട്ടെ നമുക്ക് പറഞ്ഞുതരണം, കാൽവരിയിലെ അതേ സംഭവം തന്നെ നമ്മുടെ മുമ്പിലും ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നുവെന്ന്. പിന്നെ എങ്ങനെ ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളുടെ

തിൽ നിന്ന് വിഭിന്നമായ ഒരു വികാരാനുഭവം നമുക്കുണ്ടാകും?

വാസ്തവത്തിൽ, വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുമ്പോൾ ഒരു ഭൂതകാലസംഭവം ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെയല്ല, പ്രത്യേക നമ്മുടെ കൺമുമ്പിൽ ഒരു പ്രധാനകാര്യം കാണുന്നുവെന്ന അനുഭവമാണ് ഉണ്ടാകേണ്ടതു്. ഒടുവിലത്തെ അത്താഴത്തിൽ വിശുദ്ധ കുർബാന സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ അതുപോലൊരു വികാരാനുഭവമാണല്ലോ ശ്രീഹന്താക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നതു്. അതേസമയത്തു് വിശുദ്ധ കുർബാന ഒരു അനുസ്മരണമാണെന്നും, കാരണം, ശ്രീഹന്താർ ക്രിസ്തുവിനെ കണ്ടതുപോലെ നാം ക്രിസ്തുവിനെ കാണുന്നില്ല. കാൽവരിയിലെ ബലി രക്തം ചിതറിയുള്ള ബലിയായിരുന്നു; അൾത്താരയിലെ ബലിയോ രക്തം ചിതറത്തതും. ഇതും വളരെ പ്രധാനമായ അനുഭവമാണ്. കാരണം, കാൽവരിയിലെ ബലിയിൽ പാപത്തിന് പരിഹാരം ചെയ്തു് ദൈവവും മനുഷ്യനും തമ്മിൽ രമ്യപ്പെടുത്തുന്ന പ്രവർത്തനഭാവമാണ് കൂടുതൽ മുന്തി നിൽക്കുന്നത്. പാപത്തിന്റെ പഴയ മനുഷ്യൻ മരിച്ചു് ദൈവഭക്തവയുടെ പുതിയമനുഷ്യൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുന്നതാണ് കത്താവിന്റെ മരണത്തിലും ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കലിലും നാം കാണുന്നത്. എന്നാൽ അൾത്താരയിലെ ബലിയാകട്ടെ ക്രിസ്തു ഓരോ ക്രിസ്ത്യാനിയുമായി ഏറ്റവും ഗാഢമായി ഒന്നിക്കുന്ന ഭാവമാണ് പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതു്. പാപവും പിശാചുമായി നിരന്തരം മല്ലിട്ടു് ക്രിസ്തുവിൽ ജീവിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കൂട്ടായ്മയാണ് ദിവ്യബലി നൽകുന്ന കാഴ്ചപ്പാടു്. കാൽവരിയിലെ ബലിയും അൾത്താരയിലെ ബലിയും ഒന്നുതന്നെയാണ്. എന്നാൽ അവയുടെ പ്രകടന ഭാവങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമാണ്. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചിന്തിക്കുമ്പോൾ, ദിവ്യബലി ഒരു വർത്തമാനാനുഭവമായിരിക്കുന്നതുപോലെ ഭൂതകാല സംഭവത്തിന്റെ ഓർമ്മയുമാണെന്നു പറയാം. അതായതു് ദിവ്യബലി ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവനുള്ള ഓർമ്മയാണ്.

അനുസ്മരണവും പ്രതീക്ഷയും.

അപ്പൊമുറിക്ക് കമ്മത്തിൽ—അങ്ങനെയൊണ് ദിവ്യബലി ആദിമസഭയിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതു്—പക്ഷെ ഉത്തരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ അതിനെ വീക്ഷിച്ചിരുന്നതു് നമ്മുടെ കത്താവിന്റെ മരണത്തിന്റെ അനുസ്മരണം

മാത്രമായിട്ടായിരുന്നു. വിശുദ്ധ പൗലോസ് ശ്രീഹാ വി. കുർബാന സ്ഥാപനത്തിന്റെ വിവരണം നൽകിയതിനു ശേഷം പറയുന്നു—“നിങ്ങൾ ഈ അപ്പം ഭക്ഷിക്കുകയും ഈ പാത്രം പാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുമ്പോഴെല്ലാം നമ്മുടെ കത്താവിന്റെ മരണമാകുന്നു അവന്റെ വരവുവരെ ഓർമ്മിക്കുന്നത്”. കത്താവിന്റെ സ്വർഗാരോഹണം മുതൽ രണ്ടാമത്തെ വരവു വരെയുള്ള ആ കാലഘട്ടത്തിലാണ് വിശുദ്ധ കുർബാന അപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. അപ്പോഴാണ് കാൽവരിയിൽ ക്രിസ്തു പാപത്തിനും പിശാചിനുമെതിരായി നേടിയ വിജയം ഓരോ വിശ്വാസിയും സ്വന്തമാക്കുന്നതും പൂർണ്ണമാക്കുന്നതും. അതിനുള്ള മാർഗ്ഗം ദിവ്യബലിയുമാണ്. ദിവ്യബലി, അങ്ങനെ ഓരോ വിശ്വാസിയേയും ദൈവത്തോടു രമ്യപ്പെടുത്തുന്ന അതേ അവസരത്തിൽ തന്നെ മിശിഹായുടെ രണ്ടാമത്തെ വരവിന് ഒരുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് അത് ഒരു അനുസ്മരണമെന്നപോലെ പ്രതീക്ഷയുമാണ്.

ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ പ്രതീക്ഷ വളരെ തീക്ഷ്ണമായ ജീവിതഭാവവുമായിരുന്നു. വിശുദ്ധ പൗലോസ് ശ്രീഹാ യുടെ മേല്പറഞ്ഞ വാക്യത്തിൽ നമ്മുടെ ‘കത്താവിന്റെ വരവുവരെ’യെന്നതിന് ‘മാറാന്താ’ എന്ന അറമായ പ്രയോഗമാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഗ്രീക്കിൽ ലേഖനം എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്ന ശ്രീഹാ ഇങ്ങനെ ഇടയ്ക്കു ഹീബ്രു പ്രയോഗം ഉപയോഗിച്ചത് അത് അന്ന് നിലവിലിരുന്ന പൊതു പ്രയോഗമായിരുന്നത് കൊണ്ടാണെന്ന് ബൈബിൾ പണ്ഡിതന്മാർ പറയുന്നു. മാറാന്താ എന്ന പ്രയോഗത്തിന് പെറും ആഖ്യാനപരമായ അർത്ഥത്തേക്കാൾ, ‘ഞങ്ങളുടെ കത്താവേ വരിക’ എന്ന അർത്ഥമാണ് കൂടുതലായുള്ളത്. അതായത് അപ്പം മുറിക്കൽ കർമ്മത്തിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നവർ ഓർമ്മയുടെ എന്നപോലെ തീവ്രമായ പ്രതീക്ഷയുടെയും വികാരാനുഭവമുള്ളവരായിരുന്നു.

ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവ് അത്യാസന്നമാണെന്ന ചിന്താഗതി പുലർത്തിയിരുന്നവരാണ്. കത്താവ് വരികയും ലോകം അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയിൽ തെസ്ലോനാക്കാർ എല്ലാ ജോലിയിൽ നിന്നും മാറി വിനതായും പൗലോസ് ശ്രീഹാ അതി

ന് അവരെ ശാസിച്ചതായും അവർക്കായി ശ്രീഹായെഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവ് അത്യാസന്നമാണെന്ന് അവർ പുലർത്തിയിരുന്ന ധാരണ തെറ്റായിരുന്നു. എങ്കിലും ക്രിസ്തുവിനോടു ചേരുവാനുള്ള ആഗ്രഹം എന്ന നിലയിൽ അത് പ്രശംസാർഹമാണ്. വിശുദ്ധ പൗലോസ് ശ്രീഹാ തന്നെ ക്രിസ്തുവിനോടു ചേരുവാൻ അത്യധികം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലേഖനങ്ങളിൽ നിന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു. അതേ മനോഭാവം എല്ലാ വിശുദ്ധന്മാരും പുലർത്തിയിരുന്നു. കാലത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവ് അനിവൃതമാണെങ്കിലും ഓരോ വിശ്വാസിയും മരണംവഴി ക്രിസ്തുവിനോടു ഒന്നിക്കേണ്ടവനാകയാൽ അവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവ് അത്യാസന്നമാണെന്ന് ആത്മീയാർത്ഥത്തിൽ നമുക്ക് പറയുവാൻ സാധിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്ന ഓരോ വിശ്വാസിനും ക്രിസ്തുവിനോടു ഏറാം ഗാഢതരമായ ഐക്യത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള പ്രതീക്ഷയും ആഗ്രഹവും ഉണ്ടായിരിക്കണം.

ദൈവം നമ്മെ ഓർക്കുന്നു.

വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ നമ്മുടെ കത്താവിന്റെ മരണം ഓർക്കുകയും രണ്ടാമത്തെ വരവിനെ പ്രതീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നാം അതിന്റെ അനുഗ്രഹദായകത്വത്തെ വിസ്തരിക്കരുത്. തങ്ങളുടെ ജീവിതകാലത്ത് ഉപകാരം ചെയ്ത പല മനുഷ്യരേയും അവരുടെ മരണശേഷം നാം ഓർക്കുന്നു. അത് നാം അവർക്കു നൽകുന്ന ബഹുമാനം മാത്രമാണ്. അതിൽ നിന്ന് നമുക്കു പ്രയോജനമൊന്നും ലഭിക്കുന്നില്ല. അവരിൽ നമുക്ക് യാതൊരു പ്രതീക്ഷയുമില്ല. എന്നാൽ ദിവ്യബലിയിൽ നാം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന അനുസ്മരണയും പ്രതീക്ഷയും തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണ്. ദൈവവും മനുഷ്യനുമായ ക്രിസ്തുവിനെയാണ് അതുവഴി നാം ഓർക്കുകയും പ്രതീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതെന്നതുകൊണ്ട്, നമ്മുടെ ഓർമ്മയും പ്രതീക്ഷയും കൊണ്ട് നേതൃക്രിസ്തു പുതുതായൊന്നും പ്രാപിക്കുന്നില്ല. ദൈവത്തിന് നമ്മുടെ സ്തുതിയും ബഹുമാനവും ആവശ്യമില്ല. നാം ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്, നാം നൽകുന്ന സ്തുതിയുടെയും

ബഹുമാനത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ദൈവവുമായി ഉൾകൃഷ്ടബന്ധം പുലർത്തുന്നതിനാണ്. ദൈവത്തെ നാം ആരാധിക്കുന്നു. അതുവഴി സ്രഷ്ടാവ് സൃഷ്ടിയുമെന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ നാം ദൈവത്തോടു അടുക്കുന്നു. നാം ബോധപൂർവ്വം, ദൈവവുമായുള്ള ബന്ധം അംഗീകരിച്ച് പരസ്പരരക്തം സ്ഥാപിച്ചുകിലേ ദൈവാനുഗ്രഹം നമ്മിലേക്ക് പ്രവഹിക്കുകയുള്ളുവെന്നതാണ് നമ്മെ ഓരോരുത്തരെയും രക്ഷിക്കുന്നതിൽ ദൈവം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രവർത്തനകൂടം. അതുകൊണ്ട് ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തെ കാക്കുകയും അവിടുത്തെ പുനരാഗമനം പ്രതീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നാം ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനോടു ബന്ധപ്പെടുന്നു. മാമോദി സാഹചര്യം നാം ക്രിസ്തുവുമായി പ്രാപിച്ച ഐക്യം വിശുദ്ധ കർബാനവഴി കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു; സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഉന്നതവും ഉത്തമവും ആയ ഐക്യത്തിന് നമ്മെത്തന്നെ ഒരക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അനുസ്മരണയുടെയും പ്രതീക്ഷയുടെയുമായ ഈ ബലി നമ്മെ ക്രിസ്തുവിനോടു കൂടുതൽ ഐക്യപ്പെടുത്തുന്നു. അതുവഴി ക്രിസ്തുവിൽ നിന്ന് നാം അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് ദിവ്യബലിയിലൂടെ ദൈവം നമ്മെ ഓരോരുത്തരെയും കാക്കുന്നുവെന്ന് പറയുന്നത് തികച്ചും ശരിയാണ്. പഴയ നിയമത്തിൽ പലയിടത്തും പറയുന്നുണ്ട്, ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ ഓർത്തുവെന്നും തന്റെ ജനത്തിന്റെ ദുരിതത്തെ നോക്കിക്കണ്ടുവെന്നും. അതുകൊണ്ട് പ്രവാചകന്മാർ ദൈവത്തിന്റെ സന്ദർശനത്തെപ്പറ്റി പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അവയെല്ലാം ഇടവിട്ടുള്ളതായിരുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ഭൗതികശ്രേഷ്ഠിനെ കൂടുതൽ ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ളതുമായിരുന്നു. എന്നാൽ തന്റെ ഏകപുത്രൻ മുഖാന്തിരം നാം ഇന്ന് അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സന്ദർശനം നിരന്തരമാണ്. ഓരോ മനുഷ്യനും സർവ്വപ്രധാനമായ ആത്മാവിന്റെ, നന്മയെ ലാക്കാക്കിയുള്ളതുമാണ്. അതുകൊണ്ട് വിശുദ്ധ കർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹദായകമായ സന്ദർശനത്തെയാണ് നാം അനുഭവിക്കുന്നത്. കാരണം, നമുക്കു വേണ്ടി മരിക്കുകയും, ദൈവവുമായി ഏറ്റവും അപരാധമായ ഐക്യത്തിൽ നമ്മെ ഉൾപ്പെടുത്തുവാൻ വീണ്ടും വരുവാനിരിക്കുകയും

ചെയ്യുന്ന ക്രിസ്തുവുമായി നാം അവിടെ ബന്ധപ്പെടുന്നു. അനുസ്മരണയുടെയും പ്രതീക്ഷയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ക്രിസ്തുവുമായി നാം പ്രാപിക്കുന്ന ഈ ബന്ധമാണ്, ദൈവത്തിൽ നിന്ന് അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുവാൻ നമുക്കുള്ള ഏക മാർഗ്ഗം.

'ഇത് എന്റെ കാമയ്ക്കായി ചെയ്യവിൻ' എന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ആജ്ഞയുടെ പാലത്തിൽ നമ്മുടെ ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന്റെ സമാഹരണം നമുക്ക് ദർശിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു. അത് കർത്താവിന്റെ മരണത്തിന്റെ അനുസ്മരണയെന്നപോലെ രണ്ടാമത്തെ വരവിന്റെ പ്രതീക്ഷയുമാണ്. ഈ ദ്വിവിധ മനോഭാവം ഏറ്റവും ഉൽക്കടമായ വിധത്തിൽ ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾ പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് വിശുദ്ധ കർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുകയെന്നത് അവർ ഒരു അടിയന്തിരകാര്യവും സജീവ യാഥാർത്ഥ്യവുമായിരുന്നു. സഭയുടെ കല്പനയെന്ന ബാഹ്യനിർബ്ബന്ധത്തിന്റെ പേരിൽ ഞായറാഴ്ച മാത്രം വിശുദ്ധ കർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്ന നമുക്ക് ആ ഒരു അനുഭൂതി ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ആദ്യക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ക്രിസ്തുവിനോടു എന്തുബന്ധമാണോ ഉണ്ടായിരുന്നത്, അതുതന്നെ നമുക്കുമുണ്ടെന്നുള്ള ബോധ്യം വളരെ വരുന്നതോടെ മാത്രമേ ഈ ദുരവസ്ഥക്ക് മാറ്റമുണ്ടാവൂ.

For favours received

Inserted by

C. G. Marykutty,
Chirakkadavil veed,
Mannarkulanji P. O.

നല്ല സമര്യക്കാരൻ

(എൻ. കെ. ജോൺ എം. എ.)

-അന്നനട-

പരാപരൻ പുരാ പരമതത്വങ്ങൾ -
 ഉരുളി ശിഷ്യരെയുണർത്തി നിലക്കുവേ
 പരീക്ഷണത്തിനായ് നിയമകോവിദ-
 നൊരു പരീശനം തിരുമുഖിലെത്തി.
 ഗുരോ! വചിച്ചാലും പരഗതി നേടാ-
 നരുതരമൊരു നിയമശാസനം.
 നിഗമപാരഗൻ മൊഴിഞ്ഞവനൊടു
 നിയമമെന്തുതാനനുശാസിപ്പൂ ചൊൽ?
 പരീശവീരനമുറച്ചു സതപരം
 'പരംസ്തേഹിക്കണം ജഗത്'പിതാവിനെ
 തെളിഞ്ഞ റുത്തൊടും തികഞ്ഞ

കെല്ലൊടും

നിറഞ്ഞു ചൈതന്യം തിളങ്ങിടും വിധം
 പരം സ്തേഹിക്കണം അയല്ക്കാരൻ തന്നെ
 യകമഴിഞ്ഞാരുംസായംസ്തേഹിക്കും

പോൽ

സമുചിതമാകും പ്രതിവചസ്സുടൻ
 സമാദരിച്ചീശൻ വദിച്ചവനൊടായ്
 മൊഴിഞ്ഞപോലെ നീ കഴിഞ്ഞുകൂടുക
 കഴങ്ങിടങ്ങിനിപ്പുരഗതി ഭദ്രം.

പരീശവര്യനും കരുതലോടിയും
 തിരിച്ചുചോദിച്ചു കരുത്തെയും ചോദ്യം.
 അയല്ക്കാരനാണെന്നുള്ളണം ഭവാനു
 ധരിക്കുവാൻ തത്വമനുസരിക്കുവാൻ.
 പരൻ പുമാൻ തന്നെക്കരുക്കിലാക്കുവാൻ
 കരുതിയാണവൻ കഥിച്ചതീ വിധം.
 പരീശമുഖ്യന്റെ മനോഹരതയിൽ
 പതിയിരുന്നിടം തമോമയരൂപം
 സമീക്ഷിച്ചെഴുതി കഥിക്കയായുടൻ
 സമര്യക്കാരന്റെ കഥ സരസമായ്
 സമരിയാപുരം പരമ്പരയായി-

പ്പരപരീമാസ വിരുതരായിടും
 പരന്തപരുടെ പരുഷവാക്യശര-
 കിരണമാലിയാലേറിഞ്ഞിരുന്നുപോൽ.
 അയിത്തബാധയാലശുദ്ധമായൊരു
 നിഷിദ്ധഭേദമായ് ഗണിച്ചു ജ്ഞാൻ
 യുഗുദവീരന്മാർ സഹോദരത്വമാം
 പയഃപയോധിയെ മഥനം ചെയ്തീല.
 സമര്യക്കാരനു മമിച്ചു സ്നേഹമാം
 സുധാംശമാസാദിച്ചതീവ തൃപ്തരായ്
 മനുജഭോഷിയാം യുഗുദനാണല്ലീ
 മനുഷ്യസ്തേഹിയെ നിഷിദ്ധനായ് കാ
 യുഗുദനൽകൃഷ്ട കലപ്രതാപവാൻ [ബു.
 നികൃഷ്ടവംശജൻ സമരിയാക്കാരൻ.
 ഉയന്നുഗോത്രക്കാർ തലതിരിഞ്ഞതാ-
 മലകനീതിയെയുയർത്തിക്കാണിച്ചു.

ജേദസലോപുരം ലസിച്ചിരുന്നനു
 നിറഞ്ഞഭാസ്സെഴും സുധാംശുപോലാവേ
 പുരവരമതിൽ വസിപ്പിരുന്നൊരു
 നരനൊരുയാത്ര തിരിച്ചൊരു ദിനം
 ജേനീക്കൊ ഭേദത്തെ പുരസ്കരിച്ചവൻ
 ചരിച്ചു തന്മനോരഥത്തൊടൊപ്പമായ്
 വിരിഞ്ഞുമോഹന പ്രതീക്ഷകൾ തിങ്ങി
 തളിർത്തുമൊട്ടിട്ടു മനോലതികയിൽ
 കളിമ്മ ചേർന്നൊട്ടു വിടൻ ലാസ്യമായ്.

ഉടനടിയതാ! കടന്നു വന്നങ്ങ
 സ്വഭാവം മുഴക്കി മുട്ടാളർ
 കടുത്ത കാടത്തും പടർത്തിടും കൂട്ടർ
 മിടുമിടുകന്മാർ കടംകൈവിട്ടയിൽ
 കവൻ തിന്നിടാൻ പടക്കുളാമവർ
 കടന്നവനെയും പിടുകൂടി പീഠിപ്പും.

അടിച്ചിടിച്ചുങ്ങു തൊഴിച്ചു താഴെയി-
ട്ടടിമുടിയോളം മുറിപ്പെടുത്തി ഫാ!
ഉടയാടുകൂടെയുരിഞ്ഞെടുത്തൊരു
തൊടിയിടകൊണ്ടു കടന്നു മിന്നൽ
പോൽ.

മരണഗോഷ്ടികൾ തെരുതെരുക്കൊട്ടി
ചരമവീർപ്പുകൾ വിടുകയാണവൻ
പുരോഹിതനകൻ വരുകയായങ്ങു
കരളരുകിപ്പോം കരാളമക്കാഴ്ച
സമീക്ഷിച്ചുകേവ നിമീലിതാക്ഷനാ
യരക്ഷണംപോലും മലച്ചു നിന്നീല.
കടന്നുപോയഹോ! കടന്നിണം തന്നിൽ
കിടന്നിടുന്നതിൽ കനിഞ്ഞിടാതെടൻ.
സമുന്നതലേവി കലത്തിൽ മേവിട്ടും
പുമാനൊരുത്തനാ വഴി കടക്കുകയായ്!
അടുത്തനേരത്തു പൊട്ടുന്നതേ കണ്ടു
പിടഞ്ഞിടുന്നതാം നരനൊരുത്തനെ
ഏദയവീണയിൽ കരുണതൻ മുഴു-
കടന്നൊരുമേ കലന്നീലപ്പുറം
യഹൂദവംശത്തിൽ പിറന്നിടുന്നവ-
നയിത്തമിക്കാഴ്ച. കടന്നവൻ വേഗം
കുളിക്കണമിനി പിണിയകറുവാൻ
കുളിച്ചുചോരയിൽ കിടപ്പുകണ്ടു പോയ്
അനുകമ്പാഭാവസ്ഫുരണമററവൻ
മനുഷ്യനേയല്ല മഹർഷിയാകിലും.
വരുകയാതൊരു സമരിയാക്കാരൻ
കരുണമാരംഗം തരണംചെയ്തീല.
വദനപങ്കജം മയങ്ങി മങ്ങിപ്പോയ്
രൂധിരപങ്കത്തിലടിഞ്ഞൊന്നെ കാൺകേ
അകക്കുരുനലഞ്ഞുഴന്നു നിന്നഹോ!
കരുണാശീതള മനസ്കനാണവൻ.
അനുകമ്പാസ്രോതസ്സുനെ ഏത്തട-
മലതല്ലിപ്പാഞ്ഞു പരന്നൊഴുകവേ

തിരുക്കരങ്ങളിലെടുത്തണച്ചതാ!
മരണവേദിയിൽ മയങ്ങിടുനോനെ
തഴുകിയോമനിച്ചടുത്തു കാണൊരു
സദനസത്രത്തിലണയ്ക്കുകയായ് ചെമ്മേ.
പരിതാപം പൂണ്ടു കിടന്നിടുനോനു
നിരന്തരം പരിചരണമാകവേ
തുടരുവാൻ—സ്നേഹസുധാകര കരം
വിടത്തി വീശു വാൻ—തുടങ്ങിയാധന്യൻ.

സമരിയാക്കാരൻ ദയാർദ്രമാനസൻ
പരോപകാരൈകപരായണൻ മഹാൻ
അഴലാമാഴിയിലഴന്നിടുനോക്കു
പിഴയെഴാതെഴും നവീനനൃകയാം
സജീവകാരണ്യപയോധിയാണവൻ
സമരിയാപുരമകുട മാണിക്യം
മഹാനുഭാവനാ സദനനാഥനാം
മഹാശയനൊടായുരച്ചു മന്ദമായ്.
പരിചരിച്ചാലും പരോപകർത്താവേ,
പരക്കുപെട്ടിടം പരുങ്ങിടുനോനെ
പരിഗ്രഹിച്ചാലുമിവനേകുന്നിതാ
ദനാരിനാണയമിരണ്ടു സാദരം
മടങ്ങിടുംവരെ മുടങ്ങിടാതെങ്ങു
കടാക്ഷിക്കേണമിക്ഷതാംഗനെ സ്വയം
തരുനതുണ്ടിതിൽ റരുണതാം വ്യയം
തിരിച്ചുവന്നു ഞാനശേഷവും തദാ.

ഉറച്ചിടാനൊരെന്നയല്ലാരൻ, പരൻ,
പർശൻ തന്നോടായെടുത്തു ചോദിക്കേ
ബ്രഹ്മസ്തവഭജത്ത കലാവതംസമാം
പരീശനം ചൊന്നാൻ പരൻപുമാനൊടാ
“കരുണ ഭീനനിൽ പകർന്നുവന്നല്ലോ [യ്
ശരിയ്ക്കയല്ലാരനവരിലെൻ ഗുരോ”!
ഉണർന്നിതേ മട്ടിൽ ചരിച്ചുകൊള്ളുവാ-
നണത്തിയീശനും കൃതാർത്ഥത പൂണ്ടു.

ആ തെരുവുതെണ്ടികൾ

അവരോടുള്ള നമ്മുടെ മനോഭാവമെന്ത്?

കെ. സി. ചാക്കോ, എം. എ; എം. എസ്സ്.

(പ്രിൻസിപ്പൽ, ഡുൻജിനീയറിംഗ് കോളേജ്)

സമൂഹീയുടെ രാജ്യമെന്ന പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ അമേരിക്കയിലെ പല നഗരങ്ങളിലും ഇന്നും കാണാൻ കഴിയും കറുത്ത തെരുവുതെണ്ടികളെ. യാചകർ എന്ന പ്രത്യേക രൂപത്തിൽ അല്ലായിരിക്കാം. എങ്കിലും ഫലത്തിൽ വലിയ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല. പത്രങ്ങളോ, പെൻസിലുകളോ, തുടങ്ങിയ എന്തെങ്കിലും സാധനങ്ങൾ വില്പനയ്ക്കാണ് ഭിക്ഷാടനത്തിന് അവർ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന മുട്ടുപടം. ആൾത്തരിയുള്ള തെരുവുകളുടെ പാർപ്പങ്ങളിലുള്ള മാളികകളുടെ ഭിത്തികളോടു ചേർന്ന് ഈ വില്പനവസ്തുക്കളുമായി അവർ നില്ക്കും. പലപ്പോഴും ഇവ വാങ്ങാൻ അവർ ആരോടും അപേക്ഷിക്കുകയോ ചെറുതായി പറ്റും. ഈ ചിത്രം കണ്ട് പരിചയിച്ചിട്ടുള്ള പലർക്കും, അവർക്ക് പത്രമോ പെൻസിലോ ഒന്നും വേണ്ടെങ്കിലും, എന്തെങ്കിലും ഒന്ന് ഈ കച്ചവടക്കാരോടു വാങ്ങി അവരെ സഹായിക്കും.

ഈ അന്തിക്കച്ചവടക്കാരെയാണ്, തെരുവുതെണ്ടികൾ എന്ന് ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ചത്. അവജ്ഞയോടെയല്ല. സാധാരണ നാം ഭവിക്കുകയും പറയുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു രൂപത്തിൽ, അങ്ങനെ പറഞ്ഞുവെന്നു ഉള്ളൂ. ഇന്ന് സാമാന്യം നല്ല നിലയിൽ കഴിയുന്ന ഒരു അമേരിക്കൻ വനിത ഈ കൂട്ടരെപ്പറ്റി എഴുതിയിട്ടുള്ള ചില കാര്യങ്ങൾ ഓർമ്മയിൽ വരുത്തിയത് ഒന്ന് കുറിച്ചിട്ടുവാനും, പലതും ആലോചിക്കാത്ത ചില കാര്യങ്ങളെ അവരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തുവാനുമാണ് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്.

റോഡുകൾ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും കുറുകെ കടക്കേണ്ട സ്ഥലങ്ങളിൽ ഗതാഗതം നിയന്ത്രിക്കുന്നത് ചുവപ്പും പച്ചയുമായി മാറിമാറി വരുന്ന വിളക്കുകൾ തെളിയിച്ചുണ്ടല്ലോ. ചുവന്ന വിളക്കു കണ്ടാൽ കാരോടിക്കുന്നവർ മുഖിലുള്ള റോഡ് കുറുകെ കടക്കാതെ കാത്തുനില്ക്കണം. പിന്നീട് പച്ചവെളിച്ചം ക

ണ്ടാലേ കടന്നു പോകാവൂ. അങ്ങനെ ഒരിക്കൽ ആ വനിത ചുവന്ന വെളിച്ചത്തിനെതിരെ കാത്തു നില്ക്കുമ്പോൾ ഒരു വൃദ്ധൻ കാറിനടുത്തുചെന്നു, അവരോടു പറഞ്ഞു.

‘അമ്മേ, അത്യാവശ്യമല്ലാത്ത പതുപെസ സഞ്ചിയിലെങ്ങാനും ഉണ്ടെങ്കിൽ.....’ അറക്ക് കാര്യം കണസ്സിലായി. സഞ്ചിയിൽ നിന്നും കയ്യിൽ കിട്ടിയ രണ്ടോ മൂന്നോ തുട്ടുകൾ, ഉണങ്ങി ശുഷ്കിച്ച ആ വൃദ്ധന്റെ കൈകളിലേക്ക് ഇട്ടുകൊടുത്തു. കൈകളേക്കാൾ ശുഷ്കിച്ച ആ മുഖാത്ത അധാരമയരണ്ടു കഴികളിൽ, അതുവരെ നിഷ്പ്രഭമായി ശോകമുക്തമായി കിടന്ന രണ്ടു കണ്ണുകൾ, കൃത്യത്തോടെ നിശ്ചയ കണ്ണുനീരുകൾ കൊണ്ട് തെളിഞ്ഞു ഉരുളുന്നത് ആ സ്ത്രീകണ്ടു. പച്ച വെളിച്ചത്തിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടിയ അവർ കാറ്റുവിട്ടുപോയി. വൃദ്ധൻ കിട്ടിയ ദമ്പതികളുമായി അടുത്ത മദ്യശാലയിലേക്കും കടന്നു പോയിരിക്കാം.

ആ കണ്ണുകളുടെ നിളക്കും അവരെ പിന്തുടന്നു. കുറെ മുന്നോട്ടു നീങ്ങിയപ്പോൾ, വഴിയരികിൽ കുറെ പെൻസിലുകളുമായി കാത്തിരിക്കുന്ന ഒരു വൃദ്ധസ്ത്രീയെ അവർ കണ്ടു. മനുഷ്യപിടിച്ചതുപോലെ വീർത്ത രണ്ടു കാലുകളുടെ മുകളിൽ, ജീർണ്ണിച്ച നശിക്കാറായ ഒരു ഉടലും, ഇനിയും ജീവിക്കാൻ വ്യഗ്രത കാട്ടുന്ന ഒരു മുഖഭാവവും ആ സ്ത്രീയിൽ അവർ കണ്ടു. കാറ്റുനിത്തി അവരോടു രണ്ടുമുന്ന പെൻസിലുകൾ വാങ്ങാൻ തന്നെ അവർ തീരുമാനിച്ചു. അതിനിടയിൽ വേറൊരു സ്ത്രീ ഈ തെരുവുതെണ്ടിയെ അവിടെയെത്തി. തികഞ്ഞ ഒരു ദായാധിയായിരുന്നു ഈ സ്ത്രീ. അവർ ആ വൃദ്ധയുടെ മുകളിൽ ഒന്ന് തലോടിക്കൊണ്ടു പോഞ്ഞു. ‘അമ്മേ, ഈ പെൻസിലുകളുടെ നിറം ഒന്നു വേറെയാണ്. ഈ തെരുവിലെ ഒരു കടയിലും ഇത്ര വർണ്ണപ്പകിട്ടുള്ള പെൻസിൽ ഒന്നും കിട്ടാനില്ല. എന്റെ കൊച്ചു മക്കൾക്ക് ഇതല്ലാതെ വേറെ ഒന്നും ഇഷ്ടമില്ല. എത്ര നല്ല നിറം’. ആ വൃ

ദ്ധയുടെ കണ്ണുകൾ നനഞ്ഞു. നന്ദോഷാശ്രുക്കൾ ആ “അന്തിമമുഖം” ഞ്ഞ പ്രശോഭിപ്പിച്ചു.

കാറുകാരി, പെൻസിലുകൾ വാങ്ങി യാത്ര തുടന്നു.

നനഞ്ഞുവീളുന്ന നാലു കണ്ണുകൾ അവരെ പിന്തുടന്നു. ഇതുപോലുള്ള അനേകം തെരുവുതെങ്ങികളുടെ കഴിഞ്ഞ കണ്ണുകളും ഇടക്കിടെ വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്ന നനഞ്ഞ കണ്ണുകളും അവരെ അവരുടെ ഭൂതകാലങ്ങളെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചു.

പതിനാറു പതിനേഴു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ, അനാഥയായിത്തീർന്ന ഒരു ദരിദ്ര ബാലികയായിരുന്നു അവർ. അതിനിശിതമായ തണുപ്പേറിയ മഞ്ഞുകാലത്തുപോലും, ഒരു ഓവർ കോട്ടവാങ്ങി ധരിക്കാൻ കഴിയാതിരുന്ന ആ പെൺകുട്ടി, ഘനം കുറഞ്ഞ ഉടുപ്പധരിച്ചാണ് ജോലിക്കുപോയിരുന്നത്. തണുത്തുവിറച്ച് വഴിയരുകിൽ കാത്തുനിന്ന് ബസ്സുകയറി ജോലിസ്ഥലത്തുപോയിരുന്ന ആ പെൺകുട്ടിയുടെ അടുത്ത സിററിൽ പതിവായി ഇരുന്ന മറ്റൊരു യാത്രക്കാരൻ, കുറച്ച ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ആ പെൺകുട്ടിയോടു, എന്താണ് ഇത്ര ഘനം കുറഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച് ഈ തണുപ്പുകാലത്ത് യാത്ര ചെയ്യുന്നത് എന്നു ചോദിച്ചു. “ഓ! തണുപ്പ് സാരമില്ല.” എന്ന് അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു. അടുത്ത ദിവസം ആ അപരിചിതൻ, വളരെ വിലയേറിയ നല്ല ഒരു ഓവർകോട്ടം ചൊരിഞ്ഞു കെട്ടിക്കൊണ്ടാണ് വണ്ടിയിൽ കയറിയത്. അടുത്തിരുന്ന പെൺകുട്ടിയോടു അയാൾ പറഞ്ഞു. ഇത് ഒരു ചെറിയ ഓവർകോട്ടാണ്. ഇതു ധരിക്കാൻ പ്രായമുള്ള കുട്ടികളാൽ വീട്ടിലില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇതും എടുത്തുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഇറങ്ങിയത്. കൂടുതൽ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. “അത്” എനിക്കു തന്നിരുന്നെങ്കിൽ” ആ പെൺകുട്ടി ആശിച്ചു. അങ്ങനെ ഒന്നു അപേക്ഷിക്കുവാൻ അവർ ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല. ബസ്സിൽ നിന്നും ഇറങ്ങുമ്പോൾ അല്പം ഒന്നു മടിച്ചും, അയാൾ അവളോടു ചോദിച്ചു. “ഈ കോട്ട്, ഞാൻ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്. നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ ഇത് സമ്മാനിക്കട്ടെയോ. നിങ്ങൾ കുറിനമായ തണുപ്പു മൂലം വീഷമിക്കുന്നത് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഈ കോട്ട് വെറുതെ വീട്ടിൽ ഇരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ അനാഥ ബാലികക്കും കണ്ണുകൾ ന

നഞ്ഞു തിളങ്ങി. അവർ അന്നുമുതൽ ആ കോട്ടിന്റെ അവകാശിയായി.

അനേക വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുമാത്രമാണ് അവർ അറിയുന്നത് ആ അപരിചിതൻ, അടുത്ത ഒരു പട്ടണത്തിലെ ഒരു വലിയ വ്യാപാരിയായിരുന്നുവെന്ന്. ആ കോട്ട സമ്മാനിച്ചതിനു ശേഷം അയാൾ അവളെ കാണാൻ പോലും ഇടം കൊടുത്തിരുന്നില്ല.

അവർ ഓർമ്മിക്കുകയാണ്. തണുത്തുവിറച്ച് മരവിച്ച് കഷ്ടപ്പെട്ട യാത്രചെയ്തിരുന്ന ഞാൻ, സമൃദ്ധമായിരുന്ന ആ വസ്തുവ്യാപാരിയുടെ അവസ്ഥ.....ഇതു തന്നെയല്ല ഇന്നു ലോകത്തിൽ കാണുന്ന വിരുദ്ധ ചിത്രങ്ങൾ. തെരുവിലെ ആ പെൻസിൽ കച്ചവടക്കാരിയും, കാരോടിച്ച് പോകുന്ന ഞാനും എനിക്കു കോട്ടുവേണമെന്നു ചോദിക്കാൻ എന്റെ മിഥ്യാഭിമാനം എന്നെ നമ്മതിച്ചില്ല. ഞാൻ നിങ്ങളോടു അഭ്യർത്ഥിക്കുകയാണ്. ഭിക്ഷതേടുകയല്ലാതെ മറ്റു ജീവിതമാർഗ്ഗം എനിക്കില്ല എന്നു പറയാൻ ആ പെൻസിൽ കാരി തയ്യാറാകുന്നില്ല.

‘തള്ളേ, എന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ റിങ്ങളുടെ പെൻസിലിന്റെ നിറം വളരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു’ എന്നു പറഞ്ഞ മറ്റേ ആ സ്ത്രീയുടെ വാക്കുകൾ ആ “തെങ്ങിയെ” എത്രമാത്രം ആനന്ദിപ്പിച്ചിരിക്കും. ആശ്വസിപ്പിച്ചിരിക്കും.

വലപ്പോഴും നാം പിടിക്കാതെ കാണുന്നത്, അവരോടു പെരുമാറുന്നത് എത്ര ധാഷ്ട്യത്തോടെയാണ്. അവർക്ക് “ധർമ്മം” കൊടുക്കുന്നത് എത്ര വലിയ ഒരു പൊണ്ണക്കാര്യമായി നാം തന്നെ കരുതുന്നുണ്ടായിരിക്കാം.

‘ഭിക്ഷയ്ക്കു നടക്കുന്നു—നിനക്കൊക്കെ വല്ല ജോലിയും നോക്കിക്കൂടെ’ എന്നായിരിക്കാം ഒരു ദിവസത്തെ ശാസന!

“ഹും. ഇന്നലെ, അല്ലെങ്കിൽ കഴിഞ്ഞ ചൊവ്വാഴ്ച അല്ലേ ഇയാൾ വന്നത്. എന്നും എന്നും ഇങ്ങനെ വന്നാലോ—ഇനി അടുത്ത ശനിയാഴ്ചക്കു മുമ്പ് കണ്ടുപോകരുത്—” മറ്റൊരാൾത്തെ ആജ്ഞ. “കള്ളപ്പരിഷകൾ—വീട്ടിലും മുറ്റത്തും നിന്നും കണ്ടതെല്ലാം കട്ടകൊണ്ടു പോകുന്ന പരിഷകൾ—ഇനി ഈ മുറ്റത്തു കയറരുത്. പുറത്തു നിന്നാൽ മതി—എന്തെങ്കിലും അവിടെ കൊണ്ടുവന്നു തരാം.....” ഇനിക്കിടത്തെ നിർദ്ദേശം.

‘ഇതുങ്ങളുടെ ശല്യം തീരുകയുമില്ല—പോ

“വി. കുർബാനയും പുതിയ മനുഷ്യനും”

ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ് പരിപാടികളിലേക്ക് ഒരേത്തിനോട്ടം

(ഫാ. സബറിയാസ് കിളിലേത്തു)

ബോംബേ കുർബാനാർ തിരുമനസ്സിലെ അരമന വളപ്പിൽ കിഴക്കു മാറി കോൺവെൻററോഡിനെ അഭിമുഖീകരിച്ച് പുതിയ ഒരു നാലുനിലക്കെട്ടിടം ഉയർന്നു നില്ക്കുന്നത് ഇന്നു പലയാളുകളുടെയും ശ്രദ്ധ ആകർഷിച്ചു വരുന്നു. 38-ാം ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസിന്റെ പുതിയ ആഫീസാണ് ഈ കെട്ടിടം. ഇതിന്റെ ഉള്ളിലേക്കു ഒരാൾക്കു കയറി അവിടെ നടക്കുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ബോംബേ സെൻറ് ജസേപ്പ് കോളജിന്റെ പ്രിൻസിപ്പാളായിരുന്ന റവ. ഫാദർ ബലാഗർ S. J. യാണ് പ്രവർത്തനസമിതിയുടെ ചെയർമാൻ. അദ്ദേഹം ഈ കെട്ടിടത്തിൽ സ്ഥിരതാമസമാണ്. 40-ൽപരം കമ്മറികൾ ഈ ആഫീസിൽ പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നുണ്ട്. ഒരു ആഫീസിന്റെ എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ഇതിനകത്തു കാണാം. ഈ കെട്ടിടത്തിൽ ഒരു ചെറിയ പാപ്പാലുണ്ട്. അതിൽ ഒരു പീഠത്തിൽ വി. കുർബാന എഴുന്നെള്ളി വച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇതു ഈ ആഫീസിന്റെ അന്തരീക്ഷത്തിനു ചൈതന്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. പൊതുക്കമ്മറിയോഗങ്ങൾ നടത്തുവാൻ പറ്റിയ ഹാളുകൾ ഇതിന്റെ പ്രത്യേകതയാണ്. കഴിഞ്ഞ ഒക്ടോബർ മാസത്തിലാണ് ഈ കെട്ടിടത്തിന്റെ പണി പൂർത്തിയായത്. കോൺഗ്രസിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി പെട്ടെന്നു പണിത ഈ കെട്ടിടം, ഭാവിയിൽ, കോൺഗ്രസിന്റെ ആവശ്യം കഴിഞ്ഞശേഷം, ബോംബേ കത്തോലിക്കരുടെ സാംസ്കാരികകേന്ദ്രം (Cultural centre) എന്ന പേരിൽ എല്ലാ ഭക്തസംഘടനകൾക്കും അർത്ഥനികളുടെ സംസ്കാരികകളുടെയും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിനാണ് കുർബാനാർ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. “ലീജിയൻ ഓഫ് മേരി” “കാത്തലിക് അസോസിയേഷൻ ഓഫ് ബോംബേ” എന്നീ സംഘടനകളുടെ കേന്ദ്ര ആഫീസുകൾ ഇവിടെ പ്രവർത്തനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

യി ആ യാചകമന്ദിരത്തിൽ എങ്ങാനും കഴിഞ്ഞുകൂടെ—വേറൊരു സാമൂഹ്യപരിഷ്കരണക്കാരന്റെ അഭിപ്രായം—

ആ സ്ത്രീ ഉതെല്ലാം ഓർമ്മിച്ചു—അവിടെയും നിന്നില്ല അവരുടെ ചിന്ത. ആഴ്ചതോറും അവർ സമീപിക്കാറുള്ള പാപസങ്കീർ്തനവേദിയിൽ—കമ്പസാരക്കുട്ടിനു സമീപം—പിച്ചക്കാരിയായി വീണ്ടും വീണ്ടും അവർ ചെന്നിട്ടുള്ള ആ ‘തെരുവിൽ’—അവർക്കു ലഭിക്കുന്ന സ്വീകരണം—അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ, കാരുണ്യത്തിന്റെ, ക്ഷമയുടെ മൂർത്തിയായ ആ ദൈവപുത്രന്റെ പ്രതിനിധി—വാസ്തവത്തിൽ അവളെ ആട്ടിപ്പായിക്കേണ്ട ആ മഹാപ്രഭു—എത്ര വാസേലുത്തോടെ, സ്നേഹത്തോടെ, അനുഭാവത്തോടെ, അവളെ പറ

ഞ്ഞയക്കുന്നു—ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു—അനുഗ്രഹങ്ങൾ കൊണ്ട് അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നു. തെണ്ടികളിലും തെണ്ടികളായ—മഹാ പാപിയായ—മനുഷ്യൻ ദൈവപുത്രനിൽ നിന്നും എന്നും ധാരാളം ധാരാളമായി നേടുന്ന അനർഹവും അനർഹവുമായ ദാനങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുമെങ്കിൽ,—തെരുവുകളിലും, കുടിലുകളിലും നിന്നും കിടന്നും നരകിക്കുന്ന അനേകം തെണ്ടികളെ അവർ സ്നേഹവും സഹഭാവവും കൊണ്ട് നിറയ്ക്കുമായിരുന്നു.....’

“ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തൻ നിങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുത്തതെല്ലാം എനിക്കു തന്നെയാകുന്നു നിങ്ങൾ ചെയ്തത് എന്നു ഞാൻ സത്യമായി നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.”

(വി. മത്തായി 25, 40)

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച അസോസിയേഷൻ കോൺഗ്രസിന്റെ ചില കമ്മറികളിൽ സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അസോസിയേഷന്റെ മുതലയയിൽ “ഇന്ത്യയിലെ അൽമേനികളുടെ ഡിറക്ടറി” എന്ന ഗ്രന്ഥം നിർമ്മിക്കുന്ന സംരംഭത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആർതർ മെനെസിസ് എന്നയാളാണ് അസോസിയേഷന്റെയും ഈ ഡിറക്ടറിയുടെയും മുതല വഹിക്കുന്നത്. സ്വീകരണക്കമ്മറിയിലും ഇവർക്കു കാര്യമായ മുതലയുണ്ട്.

ഈ ഐഫീസ് കെട്ടിടത്തിൽനിന്നു പടിഞ്ഞാറോട്ടു കടന്നാൽ കോൺഗ്രസ് ദിവസങ്ങളിൽ വിവിധ റീത്തുകളിലെ വി. കർബാന അർപ്പിക്കുവാനുള്ള പ്രത്യേക സ്ഥലം കാണാം. അഞ്ചു നിലയുള്ള ഒരു സ്കൂൾകെട്ടിടവും അതിന്റെ മറ്റൊറ്റമാണ് ഈ സ്ഥലം. ഈ കെട്ടിടത്തോടു ചേർന്ന് കർട്ടിനാർ തിരുമനസ്സിലെ അമ്മേനയും പ്രോ-കത്തീഡ്രൽ ദേവാലയവും കാണാം. ഇതിനടുത്തുള്ള “സ്റ്റീഫൻ ഹാൾ” എന്ന മന്ദിരം പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയേണ്ട ഒന്നാകുന്നു. പട്ടണത്തിലുള്ള 30-ൽപരം വിവിധ കന്യാകാമങ്ങളിൽ നിന്നും, അവരുടെ അനുഭവപ്രാപ്തനാപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കു, കോൺഗ്രസിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി വന്നു കൂടുന്ന കന്യാസ്ത്രീകളുടെ പ്രവർത്തനരംഗമാണ് ഈ മന്ദിരം. മേർ പടീഷ്യ P. S. O. L. ഈ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു സുശക്തമായ നേതൃത്വം കൊടുക്കുന്നതുമൂലം പല കമ്മിറ്റികളും ഇവിടെ ഇതിനോടകം എടുത്തു പറയത്തക്ക സംഭാവനകൾ ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കോൺഗ്രസിന്റെ തായ പത്തു ഇനം ക്രിസ്തുമസ് കാർഡുകൾ ഈ കഴിഞ്ഞ മാസങ്ങളിൽ വിററിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ഇവരുടെ പ്രവർത്തനഫലമാണ്. അതുപോലെ സ്റ്റാൻഡേർഡുകൾ പത്തു ഇനത്തിൽ കൂടുതൽ പുറപ്പെടുവിച്ചുകഴിഞ്ഞു “കാത്തലിക്ക് ഡിറക്ടറി ഓഫ് ഇന്ത്യ”, 1965-ലെ മനോഹരമായ കലണ്ടർ ഇതെല്ലാം നിർമ്മിതിയിൽ ഇരിക്കുകയാണ്. വി. കർബാനയ്ക്കു വേണ്ട സകല സജ്ജീകരണങ്ങളും ബ. കന്യാസ്ത്രീകളുടെ ശ്രമത്തിൽ പെട്ടുവരികയാണ്.

മേൽപ്രസ്താവിച്ച പ്രവർത്തനരംഗങ്ങളിൽ നിന്നും ഒട്ടും വിട്ടുരമല്ല, 38-ാം ദിവ്യകാരുണ്യ

കോൺഗ്രസിന്റെ യോഗസ്ഥലമായ “ഓവൽ മൈതാനം”. പ്രസിദ്ധമായ “മൈതാനിൻ ഡ്രൈവ്” എല്ലാം സമീപമാണ്. ഓവൽ മൈതാനത്തു നിന്നു നോക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് ബോംബെയുടെ ഉന്നതഗോപുരങ്ങളും ഗവണ്മെൻറു മന്ദിരങ്ങളും എല്ലാം കാണാം. ഈ മൈതാനത്തിന് ഒരു പ്രത്യേക കലാഭംഗിയുള്ളത് മൈതാനത്തെ ചുറ്റി നില്ക്കുന്ന തലയെടുപ്പുള്ള കേരവൃക്ഷങ്ങളാണ്.

ഈ സ്ഥലത്തുവെച്ച് 1964 നവംബർ 28 ശനിയാഴ്ച മുതൽ ഡിസംബർ 6 തൊഴുതവരെയുള്ള 9 ദിവസങ്ങളിൽ 38-ാം കോൺഗ്രസിന്റെ സമ്മേളനങ്ങൾ നടത്തപ്പെടുന്നു. ഇതുപോലുള്ള ഏതൊരു സംരംഭത്തിനും അതിന്റേതായുള്ള പദ്ധതികളും ലക്ഷ്യങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കണമല്ലോ. 38-ാം കോൺഗ്രസ്സ് അതിന്റേതായ ഒരു ലക്ഷ്യം പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുമാർഗ്ഗാപ്ത തിരുമനീ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. “ദിവ്യകാരുണ്യവും പുതിയ മനുഷ്യനും” എന്നുള്ളതാണ് ആ പ്രഖ്യാപിതലക്ഷ്യം. “അവൻ എന്നിൽ ജീവിക്കും” (യോ. 6, 58) “സ്നേഹത്തിൽ നിങ്ങളുടെ ജീവിതങ്ങളെ കുമ്പ്പെടുത്തുക” (എഫെസി. 5, 2) എന്നീ വാക്യങ്ങൾ കോൺഗ്രസിന്റെ പ്രഖ്യാപിതമുദ്രവാക്യങ്ങളാണ്. നമ്മുടെ സാമൂഹികവും കുടുംബപരവും വ്യക്തിപരവുമായ ജീവിതങ്ങളെ ക്രിസ്തുസ്ഥന്റെ സ്വയംപരിത്യാഗത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ സംഘടിപ്പിക്കുകയും കൂട്ടിയിണക്കുകയും ചെയ്യുക എന്ന ഒറ്റ വാചകത്തിൽ ഈ ലക്ഷ്യത്തെ വിവരിക്കാം. ദിവ്യകാരുണ്യനാമനിൽകൂടെ മാത്രമേ ഈ ലോകത്തിലെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു പരിഹാരം കണ്ടെത്തുവാൻ സാധിക്കൂ എന്ന് ഈ കോൺഗ്രസ്സ് വിളിച്ചറിയിക്കുകയാണ്. ആയതിലേക്ക് കത്തോലിക്കരായ നാം ദിവ്യനാമനെ നമ്മുടെ ആരാധനയുടെയും പ്രവൃത്തികളുടെയും കേന്ദ്രമാക്കി ജീവിക്കുവാൻ തയ്യാറാകണം. ബോംബെയിൽനിന്നുള്ള ഈ ഐഫാനം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ എങ്ങും മാറൊഴിയില്ലാത്തതല്ല.

മതപരവും ക്രിയാത്മകവും അതേസമയം ആത്മീയവിപ്ലവം നമ്മിൽ സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴി

വുള്ളതുമായ ഒരു പരിപാടി കോൺഗ്രസിനു ആവശ്യമാണ്. ഒൻപതു ദിവസങ്ങൾക്കൊപ്പം കോൺഗ്രസ്സ് ഇക്കാര്യങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നതിനായിരുന്നു. 1964 നവംബർ 28-ാം തീയതി ശനിയാഴ്ച രാവിലെ പ്രോ-കൺസ്യൽ ദേവാലയത്തിനു സമീപമുള്ള പ്രാർത്ഥനാലയം (Oratory) അതിന്റെ വെഞ്ചുറിയുടെ കർമ്മമാണ് ആദ്യത്തെ പൊതു ചടങ്ങ്. അന്ന് ഉച്ചകഴിഞ്ഞു് പേപ്പൽ ലൈഗേറു തിരുമനസ്സിനു കോൺഗ്രസ്സിന്റെ വകയായി കൊടുക്കുന്ന ഗംഭീര സ്വീകരണമായിരിക്കും രണ്ടാമത്തെ അതിപ്രധാനമായ ചടങ്ങ്. അന്നുതന്നെ വൈകിട്ട് ദിവ്യകാരുണ്യ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ പ്രദർശനാലയത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടനം നിർവ്വഹിക്കപ്പെടും. ഈ 'എക്സിബിഷ്'നിൽ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ രത്നങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള കാര്യങ്ങൾ ദർശിക്കാം. വി. കർബാനയ്ക്കുള്ള അമൂല്യ തിരുവസ്ത്രങ്ങളും വിലപിടിച്ചതും കലാപരവുമായ വസ്തുക്കളും ഇതിൽ പ്രധാന പങ്കു വഹിക്കും. വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ സഭയുടെ വളർച്ചയെ കാണിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ മറ്റൊരു രംഗത്തുണ്ടായിരിക്കും. ദേശീയവും അന്തർദ്ദേശീയവുമായ കലകളുടെ ഒരു മനോഹര സമ്മേളനം വേറൊരു കാഴ്ചയായിരിക്കും. ആദ്യത്തെ ദിവസമായ ശനിയാഴ്ചയ്ക്കു മേടം മാർത്തുറ ചടങ്ങ് പരിശുദ്ധരോടൊത്തായിരിക്കും ജപമാലയണിപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ (Rosary crusade Rally) രാവിലെ അത്തേക്കടന്ന് പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന 'ഫാമിലി ക്രൂസേഡ് ഫിലിം' എന്ന സിനിമയും ആയിരിക്കും.

2-ാം ദിവസം ഞായറാഴ്ചയെ പരിപാടിയിൽ ഉച്ചയ്ക്കുമുമ്പ് 37-ാം സാർവ്വദേശീയ ദിവ്യകാരുണ്യകോൺഗ്രസ്സ് ജർമ്മനിയിൽ മൂണിക്കിൽ വച്ച് 1960-ൽ നടത്തിയതിന്റെ സ്മരണയായ ഒരു കളർചിത്രം സിനിമയിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതാണ്. അതുകൂടാതെ കർട്ടിനാർ തിരുമേനിയും നമ്മുടെ അഭിവന്ദ്യ മാർഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനിയും ഈ സിനിമയിൽ 'ബ്രൂക്ക്സ്' അപ്പം വാഴ്ത്തി കൊടുക്കുന്ന ചടങ്ങുകൾക്ക് അഗ്രാസനം വഹിച്ചു നിർവ്വഹിക്കുന്ന ചടങ്ങ് ഇതിൽ കാണാം. കാലം ചെയ്ത ജോൺ മാർഗ്ഗാപ്പാ തിരുമേനി വത്തിക്കാണിൽനിന്നു അന്ന് പ്രക്ഷേപണം ചെയ്യുന്ന

രംഗവും ആ സന്ദേശവും ഇതിന്റെ ഭാഗമാണ്. അന്നുതന്നെ ഉച്ചകഴിഞ്ഞു് കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ഭൗട്ടോഗികമായ ഉദ്ഘാടനം ആരംഭിക്കും. ഈ സമയത്തു ലോകത്തെങ്ങുമുള്ള ദൈവാലയങ്ങളിൽ മണിനാദം മുഴക്കുന്നതാണ്. രാത്രിയിൽ വർണ്ണശബളമായ ഒരു പരിപാടിയുള്ളത് അഭിവന്ദ്യ മെത്രാന്മാരെയെല്ലാം നിരവധി കാരകളുടെ അകമ്പടിയോടെ എതിരേല്ക്കുക എന്നതാണ്.

കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ആദ്യത്തെ രണ്ടു ദിവസങ്ങളിൽ ഉദ്ഘാടനത്തിന്റെയും സ്വീകരണത്തിന്റെയും ഘോഷയാത്രയാണെങ്കിൽ മാറ്റുള്ള ഏഴു ദിവസങ്ങളിൽ നിശ്ചിതപരിപാടികളുടെ ക്രമാനുഗതമുള്ള നിർവ്വഹണമായിരിക്കും. രാവിലെയും, ഉച്ചകഴിഞ്ഞും, വൈകിട്ടും, രാത്രിയിലും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം പരിപാടികളുണ്ട്. ഓരോ സമയത്തെയും പരിപാടികൾ തമ്മിൽ വളരെ സാമ്യമുള്ളതായി തോന്നാമെങ്കിലും അവ വൈവിധ്യം നിറഞ്ഞതായിരിക്കും. രാവിലെ വിവിധ ഗ്രൂപ്പുകൾക്കുള്ള പ്രത്യേക യോഗങ്ങൾ പല സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടി ചർച്ചകളും പ്രമേയങ്ങളും അവതരിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഉച്ചകഴിഞ്ഞുള്ള സമയം ജീവകാരുണ്യ പ്രവൃത്തികൾ നടത്തുന്നതിനു് ഉപയോഗിക്കും. വൈകിട്ടത്തെ സമയം ആരാധനയ്ക്കും ആത്മീയ പുതുക്കത്തിനും മാറ്റിവെച്ചിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, രാത്രിസമയം കലാസാദനത്തിനും മതവിഷയങ്ങൾ കലകളിൽക്കൂടെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നതിനും ഉദ്ദേശിച്ചുള്ളതാണ്.

രാവിലത്തെ ഗ്രൂപ്പുകളെ പ്രധാനമായും ഇങ്ങിനെ തരംതിരിക്കാം: റെശിഡാലികൾ, ഡോക്ടർമാർ, നേർസുമാർ, അദ്ധ്യാപകർ, സന്യാസികൾ, ഭക്തസംഘടനകൾ, വൈദികർ, കന്യാസ്ത്രീകൾ, സഹോദരന്മാർ, ഭാഷാടിസ്ഥാനഗ്രൂപ്പുകൾ, അകത്തോലിക്കർ, അക്രൈസ്തവർ, മെത്രാന്മാർ ഇവയെല്ലാം വിവിധ രീതിയിലുള്ള കാര്യങ്ങൾ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ലക്ഷ്യത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പറയാൻ കാണും. ആധുനിക പ്രശ്നങ്ങളെ കർബാനയുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി ചിന്തിക്കാൻ ഇതു സഹായിക്കും. സർവ്വ പ്രശ്നങ്ങളിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം നമ്മെ നേർവഴി കാണിക്കും.

ഉച്ചകഴിഞ്ഞുള്ള സമയം ജീവകാരുണ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി മാററി വച്ചിരിക്കയാണെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. “സ്നേഹത്തിൽ നിങ്ങളുടെ ജീവിതങ്ങളെ ക്രമീകരിക്കുക” എന്ന ആഹ്വാനം ശ്രവിച്ച ക്രിസ്തീയ ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ ഈ കോൺഗ്രസ്സ് അവസരങ്ങൾ നൽകുന്നതാണ്. പീഡയനുഭവിക്കുന്നവരെയും കഷ്ടപ്പെടുന്നവരെയും സ്നേഹിക്കാനും ആശ്വസിപ്പിക്കാനും തയ്യാറാവണം. ഈ ചൈതന്യത്താൽ ആതുപതികളിലും ജയിലുകളിലും അനാഥമന്ദിരങ്ങളിലും, വൃത്തികെട്ട പരിസരങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്ന ജനവിഭാഗങ്ങളുടെ സമീപത്തും നാം എത്തിച്ചേരണം.

മനുഷ്യൻ നന്നാകുന്നതിന് യേശുക്രിസ്തു സ്ഥാപിച്ച ദിവ്യകാരുണ്യമെന്ന കൂദാശയും, അതിനെ പുറപ്പെടുവിപ്പിക്കുന്ന ഇതര കൂദാശകളും അത്യന്താപേക്ഷിതങ്ങളാണ്. “ഒരു പുതിയ മനുഷ്യൻ” നമ്മിൽ രൂപം കൊള്ളുന്നതിന് ആദ്യത്തെ കൂദാശയായ മാമോദീസാ മുതൽ എല്ലാ കൂദാശകളും വി. കർബാനയ്ക്കു നമ്മെ ഒരുക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. കോൺഗ്രസ്സിന്റെ മതപരമായ കർമ്മാടികളിൽക്കൂടി ഈ യാഥാർത്ഥ്യം കൂടുതൽ വിശദമാക്കുന്നതാണ്. തികച്ചു മാമോദീസായും മൂറാനഭിഷേകവും എന്ന കൂദാശകളുടെ സ്വീകരണത്തിനായി അനേകം കണ്ഠങ്ങളെ ഓവൽ മൈതാനത്തു കൊണ്ടുവരുന്നതാണ്. ചൊല്ലാത്ത ആദ്യകർബാനയ്ക്ക് ഒരുങ്ങിയിട്ടുള്ളവർ വി. കർബാന സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്. ബുധനാഴ്ച ഭാരതത്തിലുള്ള വിവിധ രൂപതകളിൽ നിന്നുള്ള ശൊമ്മാശന്മാർക്ക് വൈദികപട്ടം നൽകുന്നതും വ്യാഴാഴ്ച അഞ്ചു ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള അഞ്ചു പുരോഹിതന്മാർക്ക് മെത്രാൻ പട്ടം കൊടുക്കുന്നതുമാണ്. വെള്ളിയാഴ്ച പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റെ പരിഹാര പ്രദക്ഷിണം ഓവൽ മൈതാനത്തു നിന്നും ആരംഭിച്ചു ബാൻഡ്രാ ബസിലിക്കാ വരെ പോകുന്നതാണ്. വി. കർബാനയുടെ സാന്നിദ്ധ്യം ഈ പദയാത്രയ്ക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കും. ഈ അവസരത്തിൽ രോഗികളെ ആശീർവ്വദിക്കുകയും അവർക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യും. ശനിയാഴ്ച ഒരു നല്ലകൂട്ടം വധുവരന്മാർക്ക് വിവാഹ കൂദാശ നടത്തിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്. ഓരോ കൂദാശയും ദിവ്യകാരുണ്യത്തിന്റെ ബന്ധത്തിൽ നമ്മിൽ

ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവൻ ഉളവാക്കുകയും നാം അങ്ങിനെ ‘പുതിയ മനുഷ്യരായി’ രൂപപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

രാത്രിയിലെ മടങ്ങുകൾ സാംസ്കാരികവും കലാപരവുമായ പരിപാടികളാണ്. ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശം മതപരമാണ്, വെറും വിനോദമായിരിക്കുകയില്ല. കലകൾ എങ്ങിനെ ധാർമികമുഖ്യങ്ങൾക്കു ഉപയോഗിക്കാമെന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. ഇന്ത്യൻ സംഗീത ഗുണകലാസമിതിയും ലോകത്തിലെ വിവിധ കലാസംഘടനകളും അവരുടെ മികച്ച പരിപാടികൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതാണ്.

കോൺഗ്രസ്സ് അവസാനിക്കുന്നത് ഡിസംബർ 15-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച വൈകിട്ടത്തെ മടങ്ങുകൾക്കു കൂടിയാണ്. ദിവ്യകാരുണ്യ പ്രദക്ഷിണം, വി. കർബാനയുടെ വഴിപാട് എന്നീ മടങ്ങുകൾ ആ പരിപാടിക്കു മകം മാത്രം.

കോൺഗ്രസ്സിന്റെ പരിപാടികളിൽ മലയുമാത്രമേ ഇവിടെ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഇതുവരെ പരിപൂർണ്ണമായ പരിപാടികൾ പരസ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. വത്തിക്കാൻ സുന്നഹദോസിന്റെ ലക്ഷ്യമായ ആത്മീയ നവോത്ഥാനമായിരിക്കും കോൺഗ്രസ്സ് പരിപാടികളുടെ ലക്ഷ്യം എന്ന് ഉറപ്പിച്ചു പറയാവുന്നതാണ്.

For favours received

Inserted by

Annamma Thomas, Ennasseril,
Parattukonam, Trivandrum-15.

(Excuse delay)

ഇൻഡ്യൻ ജനാധിപത്യം

വസ്തുനിഷ്ഠമായ ഒരു അവഗ്രഹണം

(തരകൻ ആനിയിൽ പത്രം)

ജനാധിപത്യം എന്ന വാക്കിന് സരളവും ലളിതവുമായ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഭിന്നഭിന്നപ്രായം പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ, അല്ലെങ്കിൽ സ്വന്തം അഭിപ്രായം തുറന്നു പറയാൻ വ്യക്തികൾക്കുള്ള അവകാശം എന്നാണ് അർത്ഥം. എബ്രഹാം ലിങ്കൺ ജനാധിപത്യത്തെ ഇപ്രകാരം നിർവചിക്കുന്നു. “ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ജനങ്ങളാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പ്രതിനിധികൾ ഭരിക്കുന്ന ഭരണകൂടമാണ് ജനാധിപത്യം.” (A govt. of the people by the people and for the people which means a govt. by discussion and criticisms of competing ideas leading to a compromise in which all the ideas are reconciled and which can be accepted by all because it bears the imprint of all) ജനാധിപത്യം രണ്ടു തരത്തിലുണ്ട്. ഒന്നിന് വാച്യാർത്ഥത്തിൽ തനിധിമാത്രം, അഥവാ, പൊതുജനഭരണമെന്നും മറേറതിന് റിപ്പബ്ലിക്കെന്നും പറയാം. ഇവ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ജെയിംസ് മാഡിസൺ എന്ന ഗ്രന്ഥകാരൻ ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കുന്നു. “തനിജനാധിപത്യരാജ്യങ്ങൾ കലാപങ്ങളുടെയും അന്തഃഘാതങ്ങളുടെയും രംഗമാണ്. അവിടെ പൊതുജനങ്ങൾ ഭരണത്തിൽ നേരിട്ടു പങ്കെടുക്കുന്നു. റിപ്പബ്ലിക്കൻ രാജ്യങ്ങളിലാകട്ടെ ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികൾ മുഖേനയത്രേ ഭരണം നടത്തുന്നു.”

ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ജനങ്ങളാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പ്രതിനിധികൾ ഭരിക്കുന്ന സുവ്യക്തവും സുസ്ഥാപിതവുമായ ഒരു ഭരണരീതിയും ജീവിതക്രമവുമാണ് ഇൻഡ്യൻ ജനാധിപത്യം. ഇൻഡ്യൻ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ തത്വങ്ങളും കാര്യവും അതിന്റെ സജീവ ചലനശക്തിയും ഭാരതജനതയുടെ മൗലികമായ ആവശ്യങ്ങളി

ലും ദൈവപ്രഭോദിതമായ അവരുടെ പ്രത്യേകതകളിലും നിന്നാണ് ഉടലെടുക്കുന്നത്. അത് അതിന്റെ ക്രിയാത്മകതയിൽ സാമൂഹിക മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ ജീവിതമൂല്യങ്ങളും വ്യക്തികളുടെയും നൂനപക്ഷങ്ങളുടെയും മൗലികസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും അവകാശങ്ങളും അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തൻമൂലം തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ കിട്ടുന്ന വോട്ടുകളുടെ എണ്ണം എത്ര കൂടിയായാ നൂനപക്ഷത്തിന്റെ മൗലികമായ അവകാശങ്ങൾക്ക് ഒരു മററവും സംഭവിക്കുന്നില്ല. അത് എല്ലാശാസ്ത്രീയ തത്വങ്ങളെ നിഷേധിക്കുകയോ വ്യക്തികളുടെ മഹിമയെ അവഗണിക്കുന്ന സാമൂഹികവ്യവസ്ഥകളിൽ മതിമയെ ഒഴുകുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. അങ്ങിനെ സ്വാതന്ത്ര്യം, സമത്വം, സാമോദര്യം എന്നീ തത്വങ്ങളെ അത് മുറുകെ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഭരണഘടനയിൽ പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന മൗലികാവകാശങ്ങൾക്കും ജീവിതമൂല്യങ്ങൾക്കും ഉപാധികളായ നിയമങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിന് പ്രായപൂർത്തിയാകാത്തവകാശത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന ജനപ്രതിനിധി സഭ അതിനുണ്ട്. ഭരണഘടനയിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്ന മൗലികാവകാശങ്ങളെയും അവയ്ക്ക് വിധേയമായി നടപ്പിൽ വരുത്തിയിരിക്കുന്ന നിയമങ്ങളെയും ഭരണകൂടവും ജനങ്ങളും ലംഘിക്കാതെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു ഒരു നീതിന്യായക്കോടതിയുണ്ട്. പ്രതിപക്ഷത്തിന്റെ വിമർശനങ്ങളും പരസ്പരവാദപ്രതിവാദങ്ങളും കൂടുതൽ സത്യത്തിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളാണെന്ന ആദർശം, മനുഷ്യസമൂഹമല്ല വ്യക്തിയാണ് പ്രഥമ യാഥാർത്ഥ്യം എന്ന സത്യം, ഇൻഡ്യൻ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ കാതലായ ഭാഗങ്ങളാണ്. അങ്ങിനെ ഭരണവും നിയമനിർമ്മാണവും നയതന്ത്രങ്ങളുമെല്ലാം

നാടിനും നാട്ടാർക്കും വേണ്ടിയാണെന്നുള്ള ശരിയായ ബോധ്യത്തിൽ ഭൂരിപക്ഷം അന്ധമായി വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ഇവിടുത്തെ അഭിപ്രായസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും വിമർശനശക്തകൾ വാദപ്രതിവാദങ്ങളും സ്വാതന്ത്ര്യമായ പത്രപ്രവർത്തനവും മുൻപറഞ്ഞ ആശയത്തിന് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളത്രേ ഈ വക സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളിലൂടെ തെറ്റുകൾ പുറത്തുള്ളപ്പോഴും സത്യാശയങ്ങൾ തെളിഞ്ഞുകൂടി വീഴ്ത്തുന്നതിന്റെ ആകെത്തുക വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സ്വാതന്ത്ര്യഭാരതം ജനാധിപത്യഭരണം സ്വീകരിക്കുകയും ഏതൊരുമാധിയാതെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് സമ്പദ് വ്യവസ്ഥിതി അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്ത സാർവ്വദേശീയ രംഗത്ത് സമാധാനനായവും ചേരിചേരാനയവുമാണ് ഇൻഡ്യ അന്വർത്തിച്ചുപോന്നത്. ലോകത്ത് ഇങ്ങനെയൊരു സാമൂഹികപരിശ്രമം ഇടംപ്രദമാണെന്ന് എല്ലാവരും സമ്മതിക്കും. “ജനാധിപത്യരീതിയിൽ സോഷ്യലിസം കെട്ടിപ്പടുക്കുന്ന സംരംഭം എത്രമാത്രം വിജയിക്കും? ലോകം രണ്ടു ശാക്തികുടലികളായി ശരിക്കും വേർതിരിഞ്ഞു നില്ക്കുമ്പോൾ ചേരിചേരാനയം എത്രകണ്ട് പ്രായോഗികമാകും”? ഇൻഡ്യയ്ക്ക് അകത്തും പുറത്തും നിന്ന് ഈ ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർന്നു. ഈ നൂതനപരീക്ഷണം ലോകത്തിന്റെ മുഴുവൻ ശ്രദ്ധയെയും ആകർഷിക്കുകയുണ്ടായി. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിനുശേഷം സാർവ്വദേശീയ രംഗത്തുണ്ടായ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു പ്രതിഭാസമാണ് വ്യക്തമായ ചേരിതിരിവ്. ലോകത്തിലെ വൻകിട രാഷ്ട്രങ്ങൾ രണ്ടു ചേരികളായി തിരിയുകയും ശീതസമരത്തിന്റെ അത്യുച്ചശ്രോണങ്ങളിൽ വിഹരിക്കുകയും ആയുധനിർമ്മാണമേഖലയിൽ വാശിയോടെ മത്സരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ഇൻഡ്യയുടെ ആഭ്യന്തരരംഗത്തും അന്താരാഷ്ട്രീയ രംഗത്തും ഒരുപോലെ മുഴങ്ങിക്കൂട്ട പ്രഭവഭൂമി യായിരുന്നു ഇത്. “ഏതു ചേരിയിൽ”?

രണ്ടു രണ്ടു ചേരികൾ മാത്രം പരസ്പരഭിരുദ്ധമായി ലോകത്തിന്റെ തന്നെ സമാധാനത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുവാൻ പല്ലിമറികൊണ്ട് നില്ക്കുകയും

അതിലൊന്നിലും ഉൾപ്പെടാതെ നില്ക്കണമെന്ന് അഭിലഷിക്കുന്ന ഇൻഡ്യ തങ്ങളൊരു മൂന്നാം ചേരിയിലാണെന്ന് പറയുവാൻ അതേസമയം വിസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. പോർ ഇൻഡ്യൻ ചേരിചേരാനയം ഒരു ഞാനിന്ദേയ്ക്കുള്ളിയല്ലേ?

ഭാരതത്തിലെ ജനങ്ങളിൽ വമ്പിച്ച ഭൂരിപക്ഷം തൊഴിൽ രഹിതരും അർദ്ധ പട്ടിണിക്കാരും. സോവിയറ്റ് റഷ്യയുടെ പ്രാദർഭാവത്തിനുശേഷം തൊഴിൽരഹിതരും അർദ്ധപട്ടിണിക്കാരും പ്രിയങ്കരമായിരിക്കുന്ന ഒരു ലക്ഷ്യമായി തോന്നി സോഷ്യലിസം. ജനാധിപത്യത്തിനും സോഷ്യലിസത്തിനും തമ്മിൽ പൊരുത്തമോ പൊരുത്തക്കേടോ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. ഒറ്റ തിരിഞ്ഞും ഒന്നു ചേർന്നും ആരോട് ആശയഗതികൾ സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധിക്ക് മുഖ്യതെന്ന ഇൻഡ്യയിൽ പ്രവേശിച്ചത് തികച്ചും ശ്രദ്ധയമത്രേ. ഇൻഡ്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസ്സ് ജനാധിപത്യത്തെയും ഇൻഡ്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി സോഷ്യലിസത്തെയും ഇൻഡ്യൻ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടി ജനാധിപത്യ സോഷ്യലിസത്തെയും പ്രതിനിധാനം ചെയ്തു. ജനാധിപത്യത്തിനാണിവിടെ മുൻതൂക്കം. അതുകൊണ്ട് ജനാധിപത്യക്ഷയിയായ കോൺഗ്രസ്സിന് ഭരണഭാരം ലഭിച്ചു. ഭൂരിപക്ഷമിതം നടപ്പാക്കുന്നതോടൊപ്പം ന്യൂനപക്ഷതാല്പര്യം കൂടി സംരക്ഷിക്കണമെന്ന ജനാധിപത്യതത്വത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ഗണനീയമായ ഒരു ന്യൂനപക്ഷത്തെ ജനാധിപത്യം അംഗീകരിച്ചു. ഈ ന്യൂനപക്ഷമായിരുന്നു സോഷ്യലിസം. ജനാധിപത്യമാണ് ഇൻഡ്യൻ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ രക്ഷാധികാരി. മറിച്ച് സോഷ്യലിസം ജനാധിപത്യത്തിനുവേണ്ട ആധാരശില വാർത്തെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇൻഡ്യയുടെ ജനാധിപത്യസോഷ്യലിസം ആഭ്യന്തരമായി നോക്കുമ്പോൾ സ്വാഭാവികവും അനിവാര്യവുമാണ്. ഇൻഡ്യയുടെ അവികസിതാവസ്ഥ പരിഗണിക്കുമ്പോഴും ഇതു മാത്രമേ ഒരു പോരായ്മയുള്ളൂ എന്നു കാണാം. ഒരു അവികസിത രാജ്യത്തിലെ ജനാധിപത്യം

മാണല്ലോ ഇൻഡ്യൻ ജനാധിപത്യം സാമ്പത്തികോന്നമനത്തിന് ജനാധിപത്യത്തെ രൂപമുഖമാക്കാനുള്ള കഴിവുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ ഭരണകർത്താക്കളുടെ അധികാരങ്ങളെയും ഭരണീയരുടെ അവകാശങ്ങളെയും തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ മാത്രമേ ഭരണഘടന ഉപകരിക്കൂ. ഈ വസ്തുത അതീതകാലപരിതത്തിൽ നിന്ന് കാലക്രമം ക്രമിച്ചു പഞ്ചവത്സരപദ്ധതി നടപ്പിലാക്കിയതിലാണ് ഭാരതത്തിന്റെ ഭാഗ്യം.

നാട്ടു നീണ്ട സംവത്സരങ്ങളോളം ഉറപ്പിക്കിയിട്ടുണ്ട് റിപ്വാൻ വികിളിന്റെ അനുഭവമായിരുന്ന സ്വതന്ത്രഭാരതത്തിന്. ഭാരതത്തോടു കൂടി സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ച പല രാജ്യങ്ങളും പുരോഗതിയിൽ ഭാരതത്തിന് മുമ്പിലാണ്. ഭാരതം അനേക കാര്യം പിറകിലും. ഭാരതത്തിന് ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളിലെ അമച്ഛതയുള്ള സ്ഥാനം ലഭിക്കണമോ, അവയുടെ ജനാധിപത്യത്തെ അപ്പോസ്തലത്തിൽ ഉറപ്പിക്കണമോ, എങ്കിൽ നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ സാമ്പത്തിക പുരോഗതിയും സാംസ്കാരികവളവും എന്താണു അയാളുകൾക്കൊന്ന് സാധിക്കണം. അതിന് സ്വകാര്യമേഖല പര്യാപ്തമല്ല. പൊതു താല്പര്യത്തെ മാത്രം മുൻനിർത്തി ശീഘ്രമായ വ്യവസായിക വികസനം കൈവരുത്തുവാൻ പൊതു മേഖലയ്ക്കു കഴിയും. പൊതു മേഖലയ്ക്ക് അധികപ്രാധാന്യം നൽകിക്കൊണ്ടുള്ള വ്യവസായ വൽക്കരണം സോഷ്യലിസത്തിന്റെ മുഖ്യ സവിശേഷതയത്രേ. സോഷ്യലിസ്റ്റ് സാമ്പത്തിക നയം നാം സ്വീകരിച്ചതിന്റെ പശ്ചാത്തലം ഇതാണ്. ഇൻഡ്യയെ സാമ്പത്തികമായി ഉയർത്താനായിട്ടാണ് നമ്മുടെ ചേരിചേരാനയത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. ലോകത്തിലെ സമ്പന്നങ്ങളായ രാജ്യങ്ങളാണ് അമേരിക്കയും റഷ്യയും. വ്യവസായവൽക്കരണം പ്രധാനമായും പൊതു മേഖലയിലായതിനാൽ ആ രാജ്യങ്ങളോടു സർക്കാർ നിലവാരത്തിൽത്തന്നെ കടം വാങ്ങേണ്ടിവരും. ഇരു ചേരികളിൽനിന്നും ഒരേ സമയം കടം വാങ്ങിക്കാൻ ചേരിനയം സഹായിക്കുകയില്ലല്ലോ.

ഇൻഡ്യൻ ജനാധിപത്യത്തിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം

തീരെ നിയന്ത്രണരഹിതമല്ല. അതിന് ഇവിടുത്തെ ജനാധിപത്യതത്വങ്ങൾ തന്നെ ചില പരിമിതികൾ കല്പിക്കുന്നു. നിന്റെയും അന്യരുടെയും മഹിമയെ മാനിച്ചുകൊണ്ടും ആരുടെയും അവകാശങ്ങൾ ലംഘിക്കാതെയും വേണം അഭിപ്രായപ്രകടനമേതും. മനുഷ്യ വികാസത്തെ തടയുന്ന സ്വാതന്ത്ര നിറഞ്ഞ ദുർവാസ്ഥകൾക്കും ആശയ ഗതികൾക്കും ജനകീയ ഭരണത്തിൽ സ്ഥാനമില്ലല്ലോ. ഈ വീക്ഷണഭോണിലൂടെ ഇൻഡ്യൻ ജനാധിപത്യത്തെ അവലോകനം ചെയ്യുമ്പോൾ അതിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ വിപ്ലവം ക്രിമി കടുംബസംവിധാനാസൂത്രണമാണ്. കാരണം ഇമ്മാതിരിയുള്ള കടുംബസംവിധാനം മനുഷ്യരെ മൃഗമുഖരാക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ ധാർമിക അധഃപതനത്തിന്റെ ഗർഭത്തിലേക്കു നിപതിക്കുന്നു. മതബോധം ക്ഷയിക്കുമ്പോൾ സ്വരാജ്യസ്നേഹവും ക്ഷയിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കാതെയാകുമ്പോൾ അയൽക്കാരനെയും സ്നേഹിക്കാതെ തുടങ്ങും.

ജനാധിപത്യത്തിന് ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ പൗരന്മാരെ സംസ്കാരസമ്പന്നരും അഭ്യസ്തവിദ്യരുമായി രൂപീകരിക്കുന്നതിന് കടമയുണ്ട്. ഇവിടെ എത്ര ശതമാനം ഇൻഡ്യൻ പൗരന്മാർ അഭ്യസ്തവിദ്യരാണെന്ന് ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

സമത്വം എന്ന തത്വം ഇൻഡ്യൻ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ കാതലായ ഒരാദർശമാണെന്നാണു കണ്ടു. ഈ ആശയഗതിയിലൂടെയാണ് എല്ലാമതങ്ങളും അവയുടെ അധികാരവകാശങ്ങളെ പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നത്. എന്നാൽ ലോകത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലായി മതപീഡനം അനുഭവിക്കുന്ന ക്രിസ്തീയ വർഗ്ഗത്തോടു മുന്നമെ വലംബിക്കുന്ന ഇൻഡ്യ ഈ യിടെ യായി Diem ഗവണ്മെൻറിനെതിരായി വീയെററാമിലെ ബുദ്ധമതാനുയായികളെ പിൻതാങ്ങിയതു ജനാധിപത്യത്തിന് എതിരല്ലേ എന്ന് ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇൻഡ്യയിൽ ജനാധിപത്യം സുസ്ഥാപിതമാക്കുന്നതിനും അതിന്റെ തത്വങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും വിദ്യാഭ്യാസം

മുടിയനായ പുത്രൻ (ലൂക്കോ. 15, 11-32.)

[വന്ദ്യദിവ്യശ്രീ ചേപ്പാട്ടു പീലിപ്പോസ് റമ്പാച്ചൻ ഏറത്തമ്പലം
കൺവൻഷനിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗം]

മുടിയനായ പുത്രന്റെ ഈ ഉപമ വി. ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ മാത്രമേ കാണുന്നുള്ളൂ. മറുജാതർ വിട്ടുകൊള്ളുന്നതിനാലായിരിക്കാം അദ്ദേഹം അത് ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. യേശു യരുശലേമിൽ വെച്ചാണ് ഈ ഉപമ പറഞ്ഞത്. ദൈവവും, മനുഷ്യനുമായും മനുഷ്യർ തമ്മിൽ തമ്മിലും ഉള്ള ബന്ധം എങ്ങനെയുള്ളതാണെന്നു കാണിച്ചാനാണ് ഇതു പറഞ്ഞത്. ഏതാവശ്യമായ ഒരു ഉപമയാണിത്.

ഉപമ ഇതാണ്: ഒരു പിതാവിന് രണ്ടു പുത്രന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇളയവൻ അവന്റെ വീതം കിട്ടുവാൻ പിതാവിനെ അലട്ടി. പിതാവ് അതു കൊടുത്തു. അവൻ അതെല്ലാം വിറ്റു പണമാക്കിക്കൊണ്ട് ദുരദൃശ്യങ്ങളാക്കി. അവിടെ പല ചീത്ത കൂട്ടുകാർ അവനുണ്ടായി. അവരുടേതുകൾ കള്ളു കുടിച്ചും ധൂർത്തടിച്ചും ആ പണമെല്ലാം ചെലവാക്കി. അതോ

ടുക്കി ആ പ്രദേശത്തു ഒരു ക്ഷാമവും വന്നു കൂടി ഭക്ഷണത്തിനുപാലും വകയില്ലാതായി. അതിനാൽ അവൻ സഹായത്തിനു കൈനീട്ടി. ഒരു വീരൻ അവൻ പണിയെ മേയ്ക്കുന്ന ജോലി നൽകി. എന്നാൽ പണിക്കു കൊടുക്കുന്ന മറ്റുവരുപാലും അവനു തിന്നാൻ ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. ഇത്രയുമായപ്പോൾ അവൻ ചിന്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. പരിശുദ്ധാത്മാവു വേദപുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നത് “അപ്പോൾ അവൻ സുബാധം വന്നു” എന്നാണ്.

അവൻ പറയുന്നു: ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു എന്റെ പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിലേക്കു പോകും. എന്റെ തൊറുകളെല്ലാം ഞാൻ ഏറ്റുപറയും. “പിതാവേ, സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ മുമ്പാകെയും അവിടുത്തെ മുമ്പാകെയും ഞാൻ പാപം ചെയ്തപ്പോയി. ഇനിയും അവിടുത്തെ മകനെന്നു വിളിക്കപ്പെടുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല. ഒരു കൂലിക്കാരനാ

യാർമ്മികുമ്പും മുതലായവ സാച്ചുജനകീയമായി പരിണമിക്കുകയും ആശാപഹമായ നിലയിലെത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ ഇൻഡ്യയിലെ ശിമിലീകരണപ്രസ്ഥാനങ്ങളും തകരും. ജനാധിപത്യത്തെ ബുദ്ധിഭരണമായി കണക്കാക്കുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയും മറുവിപ്ലവപാർട്ടികളും കൂടിയും. ഒടുവിൽ ഇവിടെ രണ്ടു കക്ഷികൾ മാത്രം ശേഷിക്കും—ഒന്ന് ഒരു ഭരണകക്ഷിയും മററത് പ്രതിപക്ഷവും; രണ്ടിന്റെയും ലക്ഷ്യം രാജ്യഭക്ഷമമായിരിക്കും.

അപ്പോൾ സാമൂഹികപരമായ പല നേട്ടങ്ങളുണ്ടാകും. മനുഷ്യരുടെ ജീവിതാവസ്ഥക്കുതന്നെയും ഒരു വ്യതിയാനം ഉത്ഭവമാകും. അപരിഷ്കൃതങ്ങളായി അധഃപതിച്ചുകിടക്കുന്ന ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ പുരോഗമനത്തിന്റെ പുതു

വെളിച്ചം വീശും. പരിഷ്ക്കാരവും സംസ്കാരവും അതിന്റെ അത്യുച്ചതരംഗങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരും വിഭവസമ്പത്തുകൾ വർദ്ധിക്കും. ഐശ്വര്യം എവിടെയും കളിയാടുവാൻ തുടങ്ങും. ജനങ്ങൾ പുളകിതഗാത്രരായിത്തീരും.

ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ചില പുസ്തകങ്ങൾ.

- ജോൺ ഡ്യൂയി- “സ്വാതന്ത്ര്യവും സംസ്കാരവും”
- Fulton J sheen “Freedom under God”
- ജോൺ റീഡ്- “ജനാധിപത്യം”
- രാധാകൃഷ്ണൻ- “സ്വാതന്ത്ര്യവും സംസ്കാരവും”
- Jean whal- “Freedom”
- M. M, Thomas. ഭരണത്തിലെ രാഷ്ട്രീയ ചിന്താഗതികൾ

യിട്ടെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും കൈക്കൊള്ളണം" എന്നു വേക്ഷിക്കും അങ്ങിനെ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു് അവൻ സ്വഭവനത്തിലേക്കു തിരിച്ചു. ദൂരെ വച്ചുതന്നെ അവന്റെ പിതാവു് അവനെ കണ്ടു. അദ്ദേഹം ഓടിച്ചെന്നു് അവന്റെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു് അവനെ ചുംബിച്ചു. അവൻ "പിതാവേ, ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ മുമ്പാകെയും അവിടുത്തെ മുമ്പാകെയും പാപം ചെയ്ത പോയി. ഇനിയും അവിടുത്തെ മകൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല" എന്നു പറഞ്ഞു് എങ്ങിക്കരഞ്ഞു. എന്നെ ഒരു വേ

ലക്കാരനെപ്പോലെയാകിലും കൈക്കൊള്ളണം എന്നു് ഈ ഘട്ടത്തിൽ അവൻ പറയുന്നില്ല. അതു നാം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണു്. മകൻ അപ്പനെ അപ്പനായി സ്വീകരിച്ചു. അപ്പൻ മകനെ മകനായും സ്വീകരിച്ചു. അവനെ വേലക്കാരനായിട്ടല്ല അപ്പൻ സ്വീകരിക്കുന്നത്.

അവന്റെ പിതാവു് അവന്റെമേൽ മനസ്സുലിഞ്ഞു. തന്റെ വേലക്കാരെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. നിങ്ങൾ അവനെ കൊണ്ടുപോയി കുളിപ്പിക്കുക. വിലയറിയ വസ്ത്രം അവനെ ധരി

പ്പിക്കുക. അവന്റെ കൈയ്ക്കു് മോതിരവും കാലുകൾക്കു് ചെരിപ്പും നൽകുക. ഒരു നല്ല കാളക്കിടാവിനെ കൊന്നു് സദ്യ ഭക്ഷുക. നമുക്കു് ഭക്ഷിച്ചു സന്തോഷിക്കാം. എന്തെന്നാൽ ഇവൻ മരിച്ചവനായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു. കാണാതെ പോയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഇതിൽ പറയുന്ന വേലക്കാർ ദൈവത്തിന്റെ പട്ടക്കാരും തിരിച്ചു വന്നവൻ അന്തരപിച്ചു വരുന്ന പാപിയുമാകുന്നു. അന്തരപിച്ചു വരുന്നവനെ കുബ്ജാരംകൊണ്ടു കുളിപ്പിച്ചു വൃത്തിയാക്കി മേൽത്തരമായ കൂപകൾ വസ്ത്രമായി അവനു നൽകുന്നു. മറ്റു സന്മാദരന്മാരുടെ നിലയിലേക്കു് അവനെ ഉയർത്തുന്നു.

എന്നാൽ ആ പിതാവിന്റെ മൂത്തമകൻ വയലിൽനിന്നു് വന്നപ്പോൾ വീട്ടിൽ പാട്ടിന്റെയും മേളങ്ങളുടെയും ശബ്ദം കേട്ടു "അയാൾ അകത്തു പോകുവാൻ മനസ്സില്ലാതെ നിന്നു" എന്നു് നാം വേദപുസ്തകത്തിൽ വായിക്കുന്നു. അവൻ വേലക്കാരിൽ ഒരുവനെ വിളിച്ചു പോയിച്ചു അവിടുത്തെ സന്മാദരൻ വന്നു. അയാളെ സാഖ്യത്തോടെ കിട്ടിയതിൽ പിതാവിനു സന്തോഷം തോന്നി ഇതെല്ലാം ഭരക്കി എന്നു് അവൻ പറഞ്ഞു. അവൻ ഭക്തപിച്ചു. അകത്തേക്കു് കയറിയില്ല അതിനാൽ അവന്റെ അപ്പൻ പുറത്തേക്കു് ചെന്നു അയാളെ കണ്ടു. അപ്പോൾ അയാൾ പറയുന്നു. പിതാവേ! വളരെ നാളായി ഞാൻ അങ്ങങ്ങു വേലിക്കുന്നു. അവിടുത്തെ കച്ചന ഒന്നും ഞാൻ ലംഘിച്ചിട്ടില്ല. എന്നിട്ടു് എന്റെ കൂട്ടുകാരോടുകൂടി സന്തോഷിക്കുവാൻ അവിടുന്ന് ഒരു ആട്ടിൻകുട്ടിയേപ്പോലും തന്നിട്ടില്ല. ദുർവൃത്തനായി നടന്നു് സകലവും നശിപ്പിച്ചുശേഷം തിരിച്ചു വന്ന ഇവനെ കണ്ടപ്പോൾ പിതാവു് എന്തെല്ലാം ചെയ്തു? എന്നു പറഞ്ഞു. ഇവിടെ ഈ സന്മാദരൻ തന്റെ സ്വന്ത സന്മാദരനെ വീക്ഷിക്കുന്നത് അവൻ ചെയ്ത തിന്മകളിൽ കൂടിയാണു്. ആ തിന്മകളെല്ലാം വിവരിച്ചുകൊണ്ടു് അവൻ സ്വസന്മാദരനാണെന്നുള്ളതു് അവൻ മറന്നുകളയുന്നു. പിതാവു കണ്ടപ്പോഴേ അവ

ഒൻപതു കൈതപ്പത്രങ്ങളും വിശദീകരിച്ച് മകൻ എന്തെല്ലാ നിലയിൽ അവനെ കാണുന്നു. അതു പോലെയാണു നാമും ചെയ്യേണ്ടതു്.

ഒരു ഇടവകയിൽ കുറെ ഇടവകക്കാരുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു പുതുക്രിസ്ത്യാനി അവിടെയിടവക പോന്നമെന്നു പറഞ്ഞു പെന്നു. ആ ഇടവക്കാർ എതിർത്തു. അയാളുടെ മേൽ നൂറു നൂറു കുറ്റങ്ങൾ ആരോപിച്ചു. അയാൾ അകത്തോലിക്കാസഭയിൽ പോയി കല്യാണം നടത്തിച്ചു. അയാൾ കൂറനാണു് മൂക്കനാണു്. അയാളെ ഇടവകാംഗമാക്കിയാൽ ഞങ്ങളെല്ലാവരും പിരിഞ്ഞു പോകും. എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു പാവപ്പെട്ട വികാരിയച്ചൻ വഴക്കു ഭയന്നു് അവനെ ചേർത്തില്ല. എന്താണു കാരണം. അവൻ സഹോദരനാണെന്നുള്ളതു് അവരെല്ലാം വിസ്മയിച്ചുകൊണ്ടു. കാണാതെപോയതിനെ കണ്ടുപിടിച്ച് രക്ഷിക്കുവാനാണു് യേശു തന്റെ സഭയെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അല്ലാതെ കുറ്റംപറഞ്ഞു് അകറ്റിക്കളയുവാനല്ല. ആ മനുഷ്യനെ സഹോദരനെന്നു കരുതിയിരുന്നു എങ്കിൽ ആ ആരോപണങ്ങൾക്കെല്ലാം സമാധാനം അവർ തന്നെ കാണുമായിരുന്നു.

അവന്റെ അപ്പൻ പറയുന്നു. എന്റെ മകനെ നീ എപ്പോഴും എന്നോടുകൂടെ ആയിരുന്നവല്ലോ. എനിക്കുള്ളതെല്ലാം നിനക്കുള്ളതാകുന്നു. എന്നാൽ ഇവൻ മരിച്ചുപോയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ വീണ്ടും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, നാം സന്തോഷിച്ചാനന്ദിക്കേണ്ടതല്ലേയോ എന്നു പറഞ്ഞു. മകനായി കരുതിയപ്പോൾ അവനെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു് എന്തെല്ലാം ന്യായങ്ങൾ പിതാവിനു് തോന്നിയെന്നു് നോക്കുക. ഈ ഉപമ പറഞ്ഞ അവസരംകൂടി അറിഞ്ഞിരിക്കണം.

യേശുക്രിസ്തു പാവങ്ങളോടും അഗതികളോടും അടുത്തു പെരുമാറുന്നു! അവരെ അകലെ മാറി നിർത്തുന്നില്ല! ഇവൻ പാപിയുടെയും ചുരുക്കരുടെയും സ്നേഹിതൻ! ശമറിയക്കാരുൻ! എന്നൊക്കെ യഹൂദ പ്രമാണികൾ യേശുവിനെ കുറ്റം പറയുന്ന അവസരമായിരുന്നു അതു്. അധർമ്മൻ എന്തെല്ലാം നിയമങ്ങളും കല്പനകളും ലംഘിച്ച് നടക്കുന്നവരാണെന്നു് ഓക്കാതെ അ

വരെ സഭയിൽ ചേർക്കുതു് എന്നാണു് സൊപ്രെന്മാരുടെയും പ്രീശ്വേന്മാരുടെയും അഭിപ്രായം. മോടിയാടി വസ്ത്രം ധരിച്ചു നടക്കുക. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു മുമ്പു കാൽ കഴുകുക ആദിയായവകളാണു് ദൈവമനുഷ്യരുടെ ലക്ഷണം എന്നവർ തെറ്റിധരിച്ചിരുന്നു. കരുണ, സഹോദരസ്നേഹം ദീനാനുകമ്പ മുതലായവ അവരിൽ കാണപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അവയാണല്ലോ ദൈവം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതു്. അതു് അവർ ചിന്തിച്ചില്ല. ആ സന്ദർഭത്തിലാണു് യേശു ഈ ഉപമ പറഞ്ഞതു്.

മനുഷ്യരെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ മക്കളാണു്. അവർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ സഹോദരന്മാരുമാണു്. ആ ചിന്തയില്ലാതെ മനുഷ്യകുലം പ്രവർത്തിച്ചു പോയതിനാലാലു് അധർമ്മത്തിലായി. ചേറ്റിൽ വീഴുന്നവൻ കൂടെമണ അതിൽ താണുകൊണ്ടിരിക്കും. അതിൽ നിന്നവനെ രക്ഷിക്കുവാൻ വെളിക്കുനിന്നു് ആരെങ്കിലും വരണം. അങ്ങിനെ വന്നയാളാണു് ക്രിസ്തു. ക്രിസ്തുവിനെ നമ്മുടെ രക്ഷകനായി അയച്ചതാണു് പിതാവായ ദൈവമാണു്. അദ്ദേഹം തന്റെ ഏകജാതനെ അയക്കുവാൻ തക്കപ്പണം ലോകത്തെ അത്രയ്ക്കു് സ്നേഹിച്ചു എന്നു് നാം വായിക്കുന്നു. ആകയാൽ നാം ക്രിസ്തുവിനെ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കണം. മനുഷ്യൻ അവന്റെ ബാഹ്യനതമൂലം എത്രതന്നെ ചീത്തയായിപ്പോയിരുന്നാലും അവനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു് വേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്യണം. അതാണു് ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ധർമ്മം. എന്നാൽ മനുഷ്യനെ പരിശോധിച്ച് കുറ്റങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ച് കൊള്ളരുത്താത്തവരെ തള്ളിക്കളയുകയെന്നതാണു് ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ ജോലിയെന്നു് തെറ്റിധരിച്ചിരിക്കുന്നവർ പലരുണ്ടു്.

നാം മറുത്തവരുടെ കുറ്റങ്ങൾ ചികഞ്ഞു പൊക്കി എടുക്കുന്നതുപോലെ ഇപ്പോൾ ദൈവം നമ്മോടു് പ്രവർത്തിച്ചാൽ ആർക്കു് നിലനില്ക്കാൻ കഴിയും. കാർ കാടിക്കുന്നവർ ആ കാടുകൾക്കിടയിൽ പറയുന്ന വിധത്തിൽ അതോടിക്കണം. അവൻ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന മാർഗ്ഗം തെറ്റിച്ചു കാറ്റോടിച്ചാൽ അപകടത്തിൽ പെന്നു മാടും. നമ്മെ സൃഷ്ടിച്ചതു ദൈവമാ

൯. ദൈവം പറയുന്നപ്രകാരം ജീവിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ അപകടമാണ്. പുതിയ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ കാലമാണിത്. എല്ലാവരും സഹോദരന്മാരാണെന്നുള്ള നിലയെ മുൻനിറുത്തിയുള്ള ഒരു കാൽവയ്പാണ് അത് എന്നവർ പറയുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ അതു നല്ലതുതന്നെ. എന്നാൽ അതുമാത്രം പോരാ. നമുക്കെല്ലാം പിതാവായ ഒരു ദൈവവും കൂടെയുണ്ട്. ആ ദൈവത്തെ അകറ്റിനിറുത്തിക്കൊണ്ട് സോഷ്യലിസം മുമ്പോട്ടു പോയാൽ അത് മലന്മാരുടേയും അക്രമികളുടേയും കയ്യിൽ ചെന്നുവസാനിക്കും. അതു സഹോദരമർദ്ദനമായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്യും. ദൈവം നമ്മുടെ പിതാവാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് നമ്മുടെ പരിഷ്കരണത്തിലും പ്രഥമസ്ഥാനം കൊടുക്കണം. ദൈവത്തിനുള്ളത് ദൈവത്തിനും മനുഷ്യനുള്ളത് മനുഷ്യനും നൽകുക.

ഇളയമകൻ ആദാമിനെപ്പോലെ അവകാശമെല്ലാം വാങ്ങിക്കൊണ്ടുപോയി. ചീത്തകൂടുകാരോടുകൂടെ കൂടി അതുമുഴുവനും നശിപ്പിച്ചുവന്നാണ്. ദൈവകൃപ നരകിക്കൊണ്ടാണ് ദൈവം ആദാമിനെ സൃഷ്ടിച്ചത്. പിശാചിനോടുകൂടെ കൂട്ടുപിടിച്ച് ആദാം അതുമുഴുവനും നശിപ്പിച്ചു അവൻ നഗ്നനായി തീർന്നു. അവൻ അനുതപിച്ചു തിരിച്ചു വരുമ്പോൾ അവൻ നിരസിച്ചിട്ടേച്ചുപോയ കൃപകൾ ദൈവം അവനെ വീണ്ടും ധരിപ്പിക്കും. ആ കൃപാവസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം അവനെ ധരിപ്പിക്കുവാൻ പിതാവ് തന്റെ വേലക്കാരോടു പറയും. പാപിക്കുള്ള രക്ഷാമാർഗ്ഗം യേശുവിലുള്ള ശരണവും പാവത്തെ പറ്റിയുള്ള അനുതാപവുമാണ്. സഹോദരസ്നേഹം നിനക്കുണ്ടോ. ഉണ്ടെങ്കിൽ നീ സഹോദരനെ ഇത്ര കുറും വിധിക്കുകയില്ല.

ഒരിക്കൽ ഒരു തൊഴിലാളി ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ നല്ല ഒരു മരംവെട്ടുകാരനും തടി അറക്കുന്നവനും ആയിരുന്നു. ദിവസം നാലഞ്ചുരൂപാ അവനു കിട്ടുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവന്റെ കുടുംബം സുഖമായി കഴിഞ്ഞു വന്നിരുന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കെ ചില ചീത്ത കൂട്ടുകാർ അവനുണ്ടായി. കുറേക്കൂടി കള്ളുകുടി തുടങ്ങി.

ഒടുവിൽ ഒരു മുഷക്കടിയനായി തീർന്നു. കിട്ടുന്ന പണമെല്ലാം കള്ളുകുടിച്ചു തീർക്കും. ഭാര്യയും കുഞ്ഞുങ്ങളുമെല്ലാം പട്ടിണിയിായി. ഒരിക്കൽ ആ കള്ളുഷാപ്പിൽ വച്ച് ഒരു അടികലശലുണ്ടായി. അത് കത്തിക്കുത്തിലും ഒരുവന്റെ മരണത്തിലുമവസാനിച്ചു. ഒടുവിൽ കേസായി. പന്ത്രണ്ടു കൊല്ലത്തെ ശിക്ഷവാങ്ങി അവൻ ജയിലിലുമായി. ജയിലിൽ കള്ളുകിട്ടുകയില്ലല്ലോ. അങ്ങിനെ വന്നപ്പോൾ അവൻ പശ്ചാത്തപിക്കുവാനും പ്രിയപ്പെട്ട ഭാര്യയേയും കുഞ്ഞുങ്ങളേയും പറ്റി ചിന്തിക്കുവാനും തുടങ്ങി.

അവന്റെ ഭാര്യ പട്ടിണികിടന്ന രോഗിയി. കുഞ്ഞുങ്ങളെ പോറ്റാൻ നിവർത്തിയില്ലാതെ ദുഃഖിച്ചു മരിച്ചു. അവളെ അടക്കാൻ കൊണ്ടുപോകുന്നതിന് മുമ്പു അവളുടെ തലമുടിയിൽ കുറെ അവളുടെ കുഞ്ഞുമകൾ വെട്ടിയെടുത്ത് കാർമ്മയായി സൂക്ഷിച്ചു. പലപ്പോഴും അവൾ അതെടുത്തു പച്ച് ഉമ്മമുത്തി കരയും. ഒടുവിൽ ക്രിസ്തുമസ് വന്നു. ജയിലിൽ കിടക്കുന്ന കുറവാളികൾക്ക് വല്ല സമ്മാനവും കൊടുക്കണമെന്ന് വെളിക്കുള്ള ബന്ധുക്കൾക്ക് തോന്നിയാൽ അന്ന് അതു കൊടുക്കുവാനനുവദിക്കുമായിരുന്നു. പിതാവിന് എന്താണു കൊണ്ടുപോകേണ്ടതെന്ന് ആ പെൺകുഞ്ഞു് ആലോചിച്ചു. ഒന്നും കിട്ടിയില്ല അവൾ ആ തലമുടിക്കെട്ടുമായി മാറുള്ള പടരാടാനിച്ച് ആ ജയിൽവാതുക്കൾ പോയി നിന്നു. തന്റെ ഭാഗനമകൾ കാണാൻ വന്നിരിക്കുന്ന കാഴ്ച അവനെ അറിയിച്ചു അവൻ വലിയ പ്രത്യാശയോടുകൂടെ ഇറങ്ങിച്ചെന്ന് തന്റെ രണ്ടു കരങ്ങളിലുമായി അവളെ കോരിയെടുത്തു. ഉമ്മമുത്തി അവളുടെ മടിയിൽ നിന്ന് ആ പൊതിക്കെട്ടു് അവൻ തന്നെ വാങ്ങി ജിജ്ഞാസയോടെ അഴിച്ചു. അത്ഭുതം, കുറെ രോമക്കെട്ടു്. ഇതെന്നതാ മോളെ അവൻ പോദിച്ചു. അമ്മച്ചി മരിച്ചുപോയി. അപ്പച്ചനെ കാണിക്കുവാനായി ഞാൻ വെട്ടിയെടുത്തതാണ് എന്നവൾ പറഞ്ഞു കരഞ്ഞു. അവൻ ദൈവത്തിൽ നിന്നകന്നു ജീവിച്ച അവന്റെ തെറ്റിനെക്കുറിച്ച് വളരെ മനസ്സുപിച്ചു. എന്റെ തെറ്റായ നടപടിയുടെ ഫലം

ഞാൻ മാത്രമല്ല എന്റെ ഭാര്യയും കുഞ്ഞുങ്ങളും കൂടി അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നുവല്ലോ എന്നാണു് അവനും കരുത്തു്. നമുക്കുള്ളതെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ ഭാനമാണു്. നാം അതിന്റെ ദസ്തിമാത്രമാണു്. ദൈവമിതം നോക്കി നാം അതുപയോഗിക്കണം. അല്ലാതെ ഉപയോഗിച്ചതിന്റെ ഫലമാണു് പോകുന്നതിലെ കഷ്ടതകളെല്ലാം.

മുത്തമകൻ കോപിച്ചു് വീട്ടിൽ കയറാതെ വെളിക്കുനിന്നു എന്നു നാം വായിക്കുന്നു. അധികൃതരെ പള്ളിയിൽ കയറ്റിയാൽ ഞങ്ങൾ പള്ളിയിൽ കയറുകയില്ലെന്നു് പറയുന്നവരില്ലാ. ഒരു കൂട്ടം ആളുകളെ നിതൃഷ്ടരായും തൃപ്തരായും കരുതി യഹൂദപ്രമാണികൾ അവരെ പുറംതള്ളിയിരുന്നു. യേശുവിന്റെ കാലത്തെ പല സാദൃശ്യങ്ങളേയും പ്രീശനോടുകൂടിയും പെരുമാറാം അങ്ങിനെയായിരുന്നു. ഇക്കാലത്തെ പല സുറിയാനികൾക്കേയും തന്നെ അതിരോടടുത്ത പെരുമാറാം ഇതിലും കഷ്ടമാണു്. മുത്തമകൻ ഇളയവന്റെമേൽ ചുമത്തിയ കുറ്റങ്ങൾ എന്തെല്ലാമായിരുന്നു. അവൻ വേശ്യകളോടുകൂടെ നടന്നു. പണമെല്ലാം ധൂർത്തിച്ചു. പണിയെ തീറ്റിനിടന്നു. അവനും ഒരു പണിയായിത്തീർന്നു. അങ്ങിനെയുള്ളവനെ അപ്പൻ വിളിച്ചു വീട്ടിൽ കയറ്റി. എത്ര വിലയേറിയ വസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചാലും അവന്റെ ഹീനത പോകുമോ. എന്നിങ്ങനെ നൂറു നൂറു കുറ്റങ്ങൾ ആ മുത്തമകൻ പാഞ്ഞു. അതു തന്നെയാണു് ചില സുറിയാനികൾ ഇന്നു് അവരുടെ സഹോദരങ്ങളായ അവരെ ജാതികളെ പറ്റി പാഞ്ഞു് അവരെ പള്ളിയിൽ കയറ്റാതെ ഇരിക്കുന്നതു്. വല്ല പുഴയനേയോ പായനേയോ മാമോദീസമുക്തി പള്ളിയിൽ കയറ്റിയാൽ ഞാനും എന്റെ ഭാര്യയും കുഞ്ഞുങ്ങളും ആ പള്ളിയിൽ വരികയില്ല. ഞങ്ങളുടെ ഒറ്റയ്ക്കു നിന്നു് അവർ വി. കർത്താവെ കൈക്കൊള്ളുവാൻ പാടില്ല. ഞങ്ങൾ സ്റ്റൈക്കു് നടത്തും എന്നൊക്കെ പറയുന്നവരില്ല. അങ്ങിനെ ഒരു പള്ളിയിൽ വാക്കു് ഓട്ടു് ന

ടത്തിയതായും കേട്ടു. ഇന്നു് ക്രിസ്തു എവിടെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി എവിടെ. ഇന്നത്തെ ചില ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ നില ക്രിസ്തുവിന്റെ മനസ്സിതിയിൽ നിന്നും എത്രമാത്രം അകന്നായിരിക്കുന്നതു്. നിങ്ങൾ ഒന്നു ചിന്തിച്ചു നോക്കൂ? ആരെയും കുറ്റം വിധിക്കുവാനല്ല ഞാൻ പറയുന്നതു്. നാം എത്രമാത്രം ക്രിസ്തുവിനോടു് അടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നു കാണിക്കാനാണു് ഞാൻ ഈ അക്ഷരം ചുണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതു്. നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരുടെ കുറ്റങ്ങളെ അവരോടു നാം ക്ഷമിക്കുകയില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ കുറ്റങ്ങളെ ദൈവം നമ്മോടും ക്ഷമിക്കുകയില്ല. ഇപ്പോൾ ന്യായവിധിയുടെ കാലമല്ല പ്രത്യേക കരുണ കാണിപ്പാനുള്ള കാലമാണു്. ദൈവം നമ്മോടു കരുണ കാണിച്ചിരിക്കുന്നുവോയെ നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങളോടു നാമും കരുണ കാണിപ്പാൻ ഉള്ള കാലമാണിതു്. നീ അങ്ങിനെ ചെയ്യു. മനുഷ്യമക്കളെ തമ്മിൽ വേർതിരിക്കുന്നതായ ജാതിവ്യത്യാസം ആരുണ്ടാക്കി. ദൈവമല്ല അതുണ്ടാക്കിയതു്. മനുഷ്യരാണ് ഉണ്ടാക്കിയതു്. മുത്തവനും ഇളയവനും ഒരു അപ്പന്റെ മക്കളായിരുന്നു. ഒരു വീട്ടിൽ താമസിച്ചുവന്നവരായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇളയവൻ പിതാവിൽ നിന്നകന്നുപോയി. ദൈവത്തെ മാനു ജീവിച്ചു. അങ്ങിനെ അവനധികൃതനായി. അവനെ തിരിച്ചു വരുത്തേണ്ടതു് സുറിയാനികൾക്കു കടമയല്ലെ.

രണ്ടുപേർ പള്ളിയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ വന്നു. ഒരു പ്രീശനും ഒരു പുരോഹിതനും. ആ കഥ എല്ലാവർക്കുമറിയാം. ആ പ്രീശനെപ്പോലെ നീ ജീവിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും ചീരയിലുമെല്ലാം പള്ളിക്കുള്ള പത്തരം കൊടുക്കുന്നവനായിരിക്കാം കമ്പസരിക്കുന്നവനും കർത്താവെ അടുക്കുന്നവനുമായിരിക്കാം. ക്രിസ്തു നിർദ്ദേശിക്കുന്ന സഹോദരസ്നേഹവും ദീനാനുകമ്പയും നമുക്കുണ്ടായില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ സകല പുണ്യപ്രവൃത്തികളും നിഷ്ഫലമായിരിക്കുകയെ ഉള്ളവെന്നു് നാം ഓർക്കണം.

ആത്മികന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ

(W. A. T.)

യഥാർത്ഥ ആത്മീകത്വത്തെ സംബന്ധിച്ചു ക്രിസ്തീയ സഭയ്ക്കുള്ളിൽതന്നെ വിവിധ ധാരണകളുണ്ട്. മതപരമായ കാര്യങ്ങൾ തുടർച്ചയായി സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് നടക്കുന്ന ആളുകളെ വളരെ ആത്മീകരായി ചില വൃത്തങ്ങൾ ഗണിക്കുന്നു. ഒപ്പുപാടുകളോടുകൂടെയുള്ള ഉത്സാഹപ്രകടനം ആത്മീയത്വത്തിന്റെ ലക്ഷണമായി മറ്റു ചിലർ സ്വീകരിക്കുന്നു. ചില സഭാധ്യാനങ്ങളിൽ ആദ്യം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ഏറ്റവും ദീർഘമായും ശബ്ദമയത്തിലും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ ഏറ്റവും ആത്മീയരായി പ്രകീർത്തിക്കുന്നു.

ശക്തിയോടെ സാക്ഷിക്കുന്നതും, കൂടെയുള്ള പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും, ഉച്ചത്തിൽ സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നതും യഥാർത്ഥ ആത്മീകത്വത്തിന്റെ ചിഹ്നങ്ങൾ തന്നെ ആയിരിക്കാം. എന്നാൽ അവ മാത്രംകൊണ്ട് ആത്മീകത്വമാകുകയില്ലെന്നും, ആത്മീകത്വമുള്ളതിന്റെ തെളിവുകളായില്ലെന്നും ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതു് ആത്യാവശ്യമാണ്.

യഥാർത്ഥ ആത്മീയത്വം ശക്തിയായ ചില ആഗ്രഹങ്ങളാൽ പ്രകടമാകും. ഈ ആഗ്രഹങ്ങൾ ആത്മികന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആഴത്തിൽനിന്നുള്ളവയും സ്ഥിരമായി നിലനിൽക്കുന്നവയും അത്ര ജീവിതയാത്രയേ നയിക്കുകയും നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യത്തക്ക ശക്തിയുള്ളവയായിരിക്കും. ഈ ആഗ്രഹങ്ങൾ സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി അവയെ എണ്ണമിട്ട് താഴെച്ചേർക്കുന്നു. (പ്രാധാന്യം തീരുമാനിച്ചു് ക്രമേണ രീതിമിരിക്കുകയല്ല എന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ)

1. സന്തോഷവാന്മാരാകുക എന്നതല്ല വിശുദ്ധിയുള്ളവരാകുക എന്നതാണ് ഈ ആഗ്രഹങ്ങളിൽ ഒന്നു്. ഉന്നതമായ വിശുദ്ധ ജീവിതം നയിക്കുന്നു എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ വളരെ വ്യാപകമായി സന്തോഷത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള ആത്മീക കാര്യങ്ങൾ വിശുദ്ധിയുടെ അഭാവത്തെയാണ് അതു സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്.

തന്റെ തിരുവിഷ്ണുമനുസരിച്ചു് ദൈവം സമുദായ സന്തോഷം നൽകുമെന്നും നമ്മുടെ ആത്മാക്കൾക്കു് അപകടം കൂടാതെ അതു സ്വീകരിക്കത്തക്കരീതിയിൽ നമ്മെ ഒരുക്കിയതിനു ശേഷം തന്റെ തിരുമനസ്സാകുന്ന സമയത്തു് ദൈവം അതു നൽകുമെന്നും ആത്മികൻ അവർ റിയാം. അതു് ഉടൻ ലഭിക്കണമെന്നു് അവർ അവകാശവാദം നടത്തുകയില്ല മെത്തഡിസ്റ്റ് സഭയിൽ ആദ്യകാലത്തുണ്ടായ കൂട്ടായ്മകളെ ജോൺപെസ്സി അനുസ്മരിപ്പിച്ച ഒരു കാര്യം, അവർ സഭാധ്യാനങ്ങൾക്കു് വരുന്നത് വിശുദ്ധ ജീവിതം അഭ്യസിക്കേണ്ടതിനു് പകരം മതം കൊണ്ടു് സന്തോഷിക്കുവാൻ മാത്രമാണോ എന്നു താൻ സംശയിക്കുന്നു എന്നായിരുന്നു.

2. ഒരുവന്റെ ആഗ്രഹം തനിക്കു താൽക്കാലികമായ അപമാനമോ നഷ്ടമോ ഉണ്ടായാലും ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബഹുമാനം മനുഷ്യരിൽ വർദ്ധിക്കണം എന്നാണു് എങ്കിൽ അവൻ ഒരു ആത്മികൻ തന്നെ എന്നു നിർണ്ണയിക്കാം. “നിന്റെ നാമം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണമേ” എന്നു് അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ “എനിക്കു എന്തു് പേരും വന്നാലും” എന്നുകൂടെ നിശ്ശബ്ദമായി പ്രാർത്ഥിക്കും. ഉള്ളിൽനിന്നും യഥാനിമിഷം ലഭിക്കുന്ന ഉത്തേജനത്താൽ ദൈവത്തിനു മഹത്വമുണ്ടാകുവാൻ വേണ്ടി അയാൾ ജീവിക്കുന്നു. ദൈവമഹത്വം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഏതൊരു തെരഞ്ഞെടുപ്പും അയാൾക്കു് ആവിർഭവിക്കുന്നതിനു മുന്പേ തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതു് മനസ്സിൽ തൂക്കിപ്പിടിക്കേണ്ട ആവശ്യം അയാൾക്കുണ്ടാകുന്നില്ല. അതേക്കുറിച്ചു് ഒരു വാദപ്രതിവാദത്തിനു് അയാളിൽ സംഗതിയില്ല. ദൈവത്തിനു മഹത്വമുണ്ടാകുക എന്നതു് അയാളുടെ ആവശ്യമാണു്. ശ്വാസം മുട്ടി നില്ക്കുന്നവൻ ശുദ്ധവായുവിനു വാപൊളിക്കുന്നതുപോലെ അയാൾ ദൈവത്തിനു മഹത്വമുണ്ടാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

3 ആത്മികൻ തന്റെ കരിയ ചുമക്കുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. എതിർപ്പുകളോ കഷ്ടപ്പാടുകളോ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഒരു നെടുവീർപ്പോടെ അവയെ സ്വീകരിച്ച് അവയെ തങ്ങളുടെ കരിയ്ക്ക് എന്ന് വിളിക്കുകയാണ് പല ക്രിസ്ത്യാനികളും ചെയ്യുന്നത്. അത്തരം അനുഭവങ്ങൾ പുണ്യവാ നെന്നോ പാപിയെന്നോ ഉള്ള ഭേദം കൂടാതെ ഏവർക്കും നേരിടുന്നവയാണെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നു.

“ക്രൂരം” എന്നത് ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള അനു സരണത്തിന്റെ ഫലമായി നമുക്കു കൂടുതലായി നേരിടേണ്ടിവരുന്ന എതിർപ്പും കഷ്ടാനുഭവവും ആണ്. കരിയ്ക്ക് ഒരിക്കലും നമ്മുടെ മേൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ദുഃഖിപ്പാത്ത ഫലങ്ങളെ മുഴുവൻ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് സ്വന്ത മനസ്സാ നാം കരിയ്ക്ക് എടുക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ക്രിസ്തുവിനെ അനുസരിക്കും എന്ന തെരുത്തു കപ്പനാം നടത്തുകയും അതോടൊത്ത് കരിയ്ക്കു ചുമക്കുന്നതും തെരുത്തുക്കയും ആണ് ചെയ്യുന്നത്.

ക്രൂര ചുമക്കുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥം ജീവിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിനോടു് ഉററ ബന്ധം പുലർത്തുക എന്നാണ്. അതായത്, ക്രിസ്തുവിന്റെ കർതുവത്തിനു സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയും തന്റെ പ്രമാണങ്ങളോടു് അനുസരണം പാലിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നാണ്. ഇപ്രകാരം ക്രിസ്തുവിനോടു് ഉററ ബന്ധം പുലർത്തുകയും, സമർപ്പിതനായി അനുദിനം ജീവിക്കുകയും അനുസരണം പാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ആത്മികനാണ്.

4 സകലത്തെയും ദൈവത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ നിന്നുകൊണ്ടു കാണുവാൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്കു കഴിയുമ്പോൾ അയാൾ ആത്മികനാണ് എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ദൈവീയ ത്രാസ്സിൽ തൂക്കിനോക്കുകയും ദൈവം കൽപ്പിക്കുന്ന വില മാത്രം അവയ്ക്കു നേരുകയും ചെയ്യുക പരിശുദ്ധാത്മ നിറമുള്ള ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷണമാണ്.

ദൈവത്തിന്റെ നോട്ടം പുറമേ അവസാനിക്കാതെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ ഉള്ളിലേയ്ക്കു ഉള്ളുകയറി ഉള്ളതുപോലെ കാണുന്നതത്രെ. ജഡിക

നായ ക്രിസ്ത്യാനി ഒരു സംഗതിയോ പരിതസ്ഥിതിയോ അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോൾ യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കാതെ ബാഹ്യവശം മാത്രം കണ്ട് ആത്മീയാഭിമുഖീകരണം ചെയ്യുന്നു. ആത്മികനാകട്ടെ ദൈവം വിവേചിക്കുന്നതുപോലെ സകലവും വിവേചിക്കുന്നു. എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ദൈവം കാണുന്നതുപോലെ കാണണമെന്ന് അയാൾക്കു നിർബന്ധമുണ്ട്. അതു തന്നെ വിനയപ്പെടുത്തുകയും വേദനയുണ്ടാകത്തക്കവിധം തന്റെ അജ്ഞതയെ തുറന്നുകാണിക്കുകയും ചെയ്യാൻ ദൈവീക കാഴ്ചപ്പാടു മാത്രമേ അയാൾക്കു തുല്യം നൽകൂ.

5 ആത്മികന്റെ മറൊരു ആഗ്രഹം തെറ്റിൽ ജീവിക്കുന്നതിനേക്കാൾ നിത്യീയത്വം മരിക്കുക എന്നതായിരിക്കും. പകുത പ്രാപിച്ച ഒരു ദൈവപുരുഷന്റെ ലക്ഷണമാണ് ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചു വ്യാകുലമില്ലായ്മ ലോകമോഹങ്ങളിലും ശാരീരിക സുഖങ്ങളിലും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനി മരണത്തെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുമ്പോൾ മരവിപ്പിക്കുന്ന ഭയം നേരിടുന്നു. എന്നാൽ അവൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ജീവിച്ചു തുടങ്ങുമ്പോൾ ഇഹലോകത്തിൽ തനിക്കു് എത്ര നാൾ ജീവിക്കുവാനുണ്ട്, എന്നതിനെക്കുറിച്ചു ചിന്തയില്ലാതെയാകുന്നു; എന്നാൽ താൻ ഇവിടെ ജീവിക്കുന്നിടത്തോളം നാൾ ഏതു തരത്തിലുള്ള ജീവിതം നയിക്കുന്നു എന്നതിനെക്കുറിച്ച് അയാൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ കരുതലുള്ളവനായിത്തീരുന്നു. പരാജയമോ പ്രമാണലംഘനമോ വിലയായിക്കൊടുത്തു് ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കുടൻ തന്റെ ജീവിതത്തിനു വാങ്ങിക്കുവാൻ അയാൾ ഒരുവെടുകയില്ല. അയാളുടെ സർവ്വപ്രധാനമായ ആഗ്രഹം ദൈവപ്രമാണങ്ങളനുസരിച്ചു ശരിയായി ജീവിക്കുക എന്നതായിരിക്കും. താൻ എത്രനാൾ ജീവിക്കണമെന്നു ദൈവം തീരുമാനിച്ചുകൊള്ളുവാൻ അയാൾക്കു സന്തോഷമാണ്. ക്രിസ്തുവിൽ ആശ്രയിനാൽ എപ്പോൾ മരിക്കുന്നതിലും ഒരു തരക്കൂട്ടമില്ലെന്ന് അയാൾക്കറിയാം.

6 തനിക്കു നഷ്ടവും കഷ്ടവും വന്നിട്ടു മറ്റുള്ളവർ പുരോഗമിക്കുന്നതു കാണാനുള്ള ആഗ്രഹം

നിരീക്ഷവേണ്ടിയുള്ള സമരത്തിൽ

‘ദാസൻ’ ‘യുവദാരതി’യും വഹിച്ച പങ്ക്

[എം. എം. വർക്കി, മൂക്കഞ്ചേരിൽ]

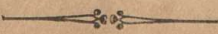
കത്തോലിക്കാസമുദായത്തിന്റെ സാമൂഹികയാവശ്യങ്ങൾ മാത്രമല്ല ‘ദാസൻ’ കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നത്. സമുദായത്തിന്റെ സാമൂഹ്യവും സാഹിത്യപരവുമായ ഉന്നമനത്തിലും ‘ദാസൻ’ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. ദാസനിൽ രംഗപുരം ചെയ്ത് എഴുതിയെഴുതിയ പല കത്തോലിക്കാ സാഹിത്യകാരന്മാരുടെയും യുവലേഖകന്മാർ എഴുതിയെഴുതിയവയിൽ ക്ഷാപരമായും മറ്റും വേണ്ട സംസ്കരണം നടത്തി പത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നത് അപകട ലേഖനവിദ്യയിൽ ഒരു ആശ്വാസമണിക്കുന്നതിനു കാരണമായിത്തീർന്നു. ആധുനികമലയാളഗദ്യത്തിന്റെ ആദ്യമാതൃകയും മലയാളത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ യാത്രാവിവരണഗ്രന്ഥവുമായ പാറേണിക്കൽ ഞാണക്കത്തറയുടെ “വർത്തമാനപ്പുസ്തകം” ആദ്യമായി വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവന്നത് ദാസനാണ്. ഉത്തരേന്ത്യയിലെ ഒരു കത്തോലിക്കാമഹാറാണിയായിരുന്ന ബീഗം സപ്പുറിയുടെ ചരിത്രം പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ചുറ്റുപാട് മുൻപൊരാസരത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ ദാസനിൽ ആ ചരിത്രപരമ്പര വരുന്നതുവരെ ആ മഹാറാണിയെപ്പറ്റി കേരളീയർ കേട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഒരു ആത്മികന്റെ വേറൊരു ലക്ഷണമാണ്. മറ്റു ക്രിസ്ത്യാനികളെ തന്നെക്കാൾ ഉയർന്നവരായി കാണാൻ അയാൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. തനിക്കു അന്യമായില്ല. തന്റെ സഹോദരന്മാർ ഉയർത്തപ്പെടുകയോ മാനിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ അതു ദൈവേഷ്ടമെന്നു മനസ്സിലാക്കി അയാൾ സന്തോഷിക്കുന്നു ദൈവേഷ്ടമേതെല്ലാ മായാലും അതിൽ ഒക്കെയും അയാൾ സന്തോഷിക്കുന്നു.

7 ആത്മികൻ ജീവിക്കുന്നതും ചിന്തിക്കുന്നതും തീരുമാനിക്കുന്നതും നിത്യതയുടെ യാഥാർത്ഥ്യം

കത്തോലിക്കരുടെ സാമൂഹ്യസംഘടനയായ കേരളകത്തോലിക്കാ മഹാജനസഭയുടെയും പിന്നീട് കത്തോലിക്കാകോൺഗ്രസ്സിന്റെയും കാര്യത്തിൽ ആദ്യം മുതൽതന്നെ ‘ദാസൻ’ താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. കത്തോലിക്കർക്ക് സംഘടിക്കാതെ രക്ഷയില്ലെന്നുള്ള വസ്തുത തിരുവനന്തപുരത്തു ചെന്ന് അധികം കഴിയുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ എനിക്കു ബോദ്ധ്യമായി. തന്മൂലം സംഘടനാകാര്യങ്ങളിലേക്കു സമുദായത്തിന്റെ സർവ്വശ്രദ്ധയും തിരിക്കുന്നതിനു വേണ്ട ഉദ്ബോധനങ്ങൾ നൽകുന്നതിൽ ദാസൻ അമാന്തം കാണിച്ചില്ല. കത്തോലിക്കാകോൺഗ്രസ് വാർഷികത്തോട് അനുബന്ധിച്ച ദാസൻ പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത പുസ്തകരൂപത്തിലുള്ള വിശേഷാൽപ്രതി ഏവരുടെയും അഭിനന്ദനത്തിനു പാത്രമായി. ഒരു കത്തോലിക്കാപത്രം കേരളത്തിൽ ആദ്യമായി ഒരു വിശേഷാൽപ്രതി ഇറക്കിയത്. ദാസന്റെ ഈ പ്രസിദ്ധീകരണം വഴിയായിരുന്നു. കത്തോലിക്കാസമുദായത്തിലെ അന്നത്തെ മിക്ക എഴുത്തുകാരും അതിൽ അണിനിന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, സമുദായത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്ക് ആവശ്യമായ വിവിധ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി അതിൽ പ്രതിപാദിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

തമുബോധത്തോടെയാണു്. വിശ്വാസത്താൽ ദൈവഭൂതന്മാരുടെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പേരെഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആദ്യജാതന്മാരുടെയും സഭയിൽ ഉല്പാദനത്തെ ജീവിക്കുന്നതിനാൽ തന്റെ ആഗ്രഹം പ്രസിദ്ധനാകുക എന്നതിനേക്കാൾ പ്രയോജനമുള്ളവനാകുവാനും ശുശ്രൂഷിക്കപ്പെടുന്നതിനേക്കാൾ ശുശ്രൂഷിക്കുവാനും ആയിരിക്കും. ഒരു മനുഷ്യനും സ്വപ്രയത്നത്താൽ ആത്മീയനാകുവാൻ സാധിക്കയില്ല. പരിശുദ്ധാത്മാവു നമ്മെ ആത്മീകരാക്കണം. അതിനു നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം. (അരുണോദയം)

തിരുവനന്തപുരത്തെ താമസംകൊണ്ട് രാഷ്ട്രീയമായ കരുനിക്കങ്ങളുടെ ഗതിവിഗതികൾ ഉടനടൻ അറിയുന്നതിനുള്ള സന്ദർഭങ്ങൾ എനിക്കു ധാരാളമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ആ അറിവു ഉപയോഗിച്ച് മാറ്റുപിടയത്തിൽ സംഭവിക്കാമായിരുന്ന പല ദോഷങ്ങളും നിവാരണപ്പെടുന്നതിനു സാധിച്ചിരുന്നു. അതിലൊന്നാണ് ആലുവാ മംഗലപ്പുഴ സെമിനാരി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സ്ഥലം സംരക്ഷിച്ചുള്ളത്. കത്തോലിക്കർ ഒരു സെമിനാരി സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് ഒരുക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ആ സ്ഥലം മറ്റൊരു കൂട്ടക്കു പാിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിന് ഗവണ്മെന്റു ലഭ്യമായിട്ടുണ്ടായ ഒരു ശ്രമം ദിവാൻ ഒപ്പു വെക്കേണ്ട പേട്ടുവരെ എത്തി. ആ വാഗ്ദാനം എനിക്കു രാഷ്ട്രമായി ലഭിച്ചു. ഞാനതു ഉടനേ ചുമതലപ്പെട്ട സഭാവികാരികളെ അറിയിച്ചുവെന്നു മാത്രമല്ല, സ്വന്തം നിലയിൽ ദിവാന്റെ കത്തയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. കത്തോലിക്കരുടേതായ ആ സ്ഥലം അന്യയുമായി കൈമാറാം ചെയ്താൽ അതേപ്പറ്റി ശക്തിയായ പ്രക്ഷോഭമുണ്ടാകുമെന്നും വേണ്ടിയിരുന്നത് ബ്രിട്ടീഷ് പാർലിമെന്റുവരെ ആ പ്രസ്നം കൊണ്ടുപോകുമെന്നും ആ കത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു. വിവരം ഗ്രഹിച്ച വസ്തുവടമന്ത്ർ അനങ്ങിത്തീർത്തു തിരുവനന്തപുരത്തു എത്തുന്നതിനു മുമ്പായിത്തന്നെ ദിവാൻജിയെ കൊണ്ട് ആ ശ്രമം നിഷ്ഫലമാക്കിത്തീർത്തു.

ഈ വിധത്തിൽ ഞാനുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റൊരു സ്ഥാപനമാണ് ചങ്ങനാശ്ശേരി സെന്റർ ബർക്കുമെൻസ് കോളജ്. ആ കോളജിന്റെ ആരംഭവും ജീവനായിരുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ എന്നൊക്കെ ഫാദർ മാത്യു പരക്കൽ, എം. എ. ആയിരുന്നല്ലോ. മഹാനായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനം സ്ഥിരമായി സംഘടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിനു വലിയൊരു ഹൃദയമാണുണ്ടായിരുന്നത്. തന്റെ സകല താല്പര്യങ്ങളും ജീവിതം തന്നെയും കോളജിനുവേണ്ടി ഉഴിഞ്ഞു വെച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ദാസൻ അദ്ദേഹം ചെയ്തുന്നതിട്ടുള്ള സഹായം ഒരു കാലത്തും വിസ്മയപ്പെടുത്താത്തല്ല. ദാസന്റെ വിരമം സംബന്ധിച്ച് ഏതാണ് എഴുപതു കേന്ദ്രങ്ങളിലെ ഏജൻസിയെന്നു ഫാദർ പരക്കൽ എന്ന പറഞ്ഞാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായം എന്തെന്നു എത്രമാത്രം ശക്തമായിരുന്നു എന്നു

മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. വരികാറെ ചേക്കുക, അവിടെനിന്നു വരികുംവെച്ചു പിരിച്ചുയച്ചു തരികു മുതലായ എല്ലാ ചുമതലകളും സ്വന്തം കാര്യമെന്നപോലെയാണ് അദ്ദേഹം വഹിച്ചിരുന്നത്. തിരുവനന്തപുരത്തു വരുമ്പോഴൊക്കെ ദാസൻ ആഹിസായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സങ്കേതം. ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ രൂപമുചമായിരുന്ന ഈ സ്നേഹബന്ധം കൊണ്ട് കോളജ് സംബന്ധമായ പല കാര്യങ്ങൾക്കും ഞാൻ ഒരു കൂട്ടായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും സാധിക്കേണ്ട നിരവധി കാര്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം എന്തെ ചുമതലപ്പെടുത്തുകയും വിശ്വസ്തത പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ കോളജ് കാര്യം സംബന്ധിച്ച് അനേകപ്രാവശ്യം എനിക്കു ചങ്ങനാശ്ശേരിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിരുന്നതായിരുന്നു. ചങ്ങനാശ്ശേരിയിൽ പറയിൽ ആയിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ താമസം. പല രാത്രികൾ ഞാൻ അവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഇന്ന് ആ കോളജ് കെട്ടിടങ്ങൾ കാണുമ്പോഴും അതേപ്പറ്റി ഒക്കുമ്പോഴും, ഉപകരണങ്ങളായിരുന്നും പ്ലേർകരമായ ബസ്സുകൾ ഉപയോഗിച്ചും അതു കെട്ടിപ്പടുക്കാൻ അത്യധ്വാനം ചെയ്തിരുന്നവ. പുരസ്കാരങ്ങൾ രൂപവും അദ്ദേഹം മൊരുമിച്ച് അതിനുവേണ്ടി എന്നാൽ കഴിച്ചുള്ളതും ചെയ്തിരുന്ന കാലമുമാണ് സ്മരണയിൽ തള്ളിക്കയറി വരുന്നത്. കോളജുമായുള്ള ബന്ധം വിട്ടതിനു ശേഷവും അദ്ദേഹം എന്റെ കാര്യത്തിൽ അത്യന്തം തല്പരനായിരുന്നു. ഒരു ഉറച്ച സമയത്തു ഏകീകൃതമായിരുന്നതുപോലെതന്നെ, ഒരു തികഞ്ഞ മനുഷ്യസ്നേഹിയുമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അതിനുദാഹരണമായി, എനിക്കു നേരിട്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ട അനവധി ദുഷ്ഘാതങ്ങൾ പറയാനുണ്ട്. വിസ്തരഭയത്താൽ അതിന് ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്നു മാത്രം.

ഏഴു കൊല്ലത്തെ ആയസ്സേ ദാസനുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. 1933 ഏപ്രിൽ 5-ാം തീയതി തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റു അതിന്റെ ലൈസൻസ് റദ്ദുചെയ്തു. ദാസന്റെ മാർച്ച് 25-ാം തീയതിയിലെ ലക്കത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ The Taught Errant എന്ന മുഖപ്രസംഗം അന്നത്തെ ഭരണാധികാരികൾക്ക് പീടിയില്ലെന്നുള്ളതാണ് ഈ കടം കൈക്ക് ചെയ്തെന്നുണ്ടായ കാരണം. അന്നു സർ സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യർ തിരുവി

താമ്രകുളിലെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനാകാതെ, തിരുവിതാംകൂർ ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ കൈകൾ അതക്കവിഷ്ണു മഹാഭാരതജാവിന്റെ രാഷ്ട്രീയോപദേശാധിപതി വാണരളുകയാണിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിൽ സമുദായങ്ങളെ തമ്മിൽ ഭിന്നിപ്പിക്കുന്നതിനും ഒരു സമുദായത്തെ മാത്രം പ്രീണിപ്പിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചുപോന്ന അടവുകളെ ആ മുഖപ്രസംഗത്തിൽ നഗ്നമായും ശക്തിയായ ഭാഷയിലും എടുത്തു കാണിച്ചിരുന്നു. കൂടാതെ ഐ. സി. എസ്. കാരണം വെള്ളക്കാരനായ അന്നത്തെ ദിവാൻ മി. അസ്തിന്റെ ആരേയും ലജ്ജിപ്പിക്കുന്ന നട്ടെല്ലില്ലായ്മയേയും തികഞ്ഞ അപ്രാപ്തിയേയും അതിൽ നിർദ്ദയം വിമർശിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

എന്നാൽ, ദാസനെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്നതിന് കാരണം ഇതൊന്നുമല്ലാത്തതായി സർ സി. പി. യുടെ പുതിയ ഭരണപരിഷ്കാരത്തെ നവശിഖാനം എഴുതിക്ക മാത്രമല്ല, പരിഷ്കാരം ബാധിച്ചിരുന്നതിനും 'ദാസൻ' നിരന്തരമായി നടത്തിപ്പാക്കുന്ന ശ്രമങ്ങളേയും അതു സംബന്ധിച്ചുള്ള ക്രൈസ്തവ-ഇന്ത്യ-മുസ്ലീം സമുദായങ്ങളുടെ പ്രക്ഷോഭണത്തെയും അടിച്ചമർത്താനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിഷ്ഠൂരപരിപാടിയുടെ ഒരു ഭാഗമായിരുന്നു 'ദാസൻ വധം'. ദാസൻ ഇല്ലാതായാൽ പ്രക്ഷോഭം താനേ കെട്ടടങ്ങുമെന്നായിരുന്നു സർ സി. പി. യുടെയും സിൻഡിക്കേറ്റുകളുടെയും കണക്കുകൂട്ടൽ. പക്ഷേ, അതിബുദ്ധിമാനായ, എന്നാൽ ഒരു നല്ല രാഷ്ട്രീയതന്ത്രജ്ഞനല്ലാത്ത, അദ്ദേഹത്തെ കവച്ചുവെക്കാൻ എനിക്കു ഒരു പ്രയാസമുണ്ടായില്ല. 1933 ഏപ്രിൽ 5-ാം തീയതിയാണല്ലോ ദാസന്റെ ലൈസൻസ് റദ്ദാക്കിയത്. അതു കഴിഞ്ഞ ഒരു മാസം തികയുന്നതിനുമുമ്പ്, അതായത് ഏപ്രിൽ 29-ാം തീയതി, ദാസന്റെ സ്ഥാനത്ത് "യുവഭാരതി" എന്ന പേരിൽ എന്റെ സുഹൃദ്ധിപര്യത്തിൽത്തന്നെ പേരെടുത്ത പത്രം പുറത്തു വന്നു. ദാസനിലേതിനേക്കാൾ രൂക്ഷതരമായ വിമർശനങ്ങളോടെയായിരുന്നു "യുവഭാരതി" യുടെ പുറപ്പെട്ടത്. ദാസന്റെ ലൈസൻസ് റദ്ദ് ചെയ്തതിനെ ശക്തിയായി ആക്ഷേപിച്ചുള്ള ലേഖനങ്ങളും പ്രസ്താവനകളുമായിരുന്നു ഏറെനാൾ "യുവഭാരതി"യിലെ ഉള്ളടക്കം. മാത്രമല്ല, ആ ലൈസൻസ് റദ്ദാക്കാൻ സംയുക്ത സമുദായങ്ങളുടെ പ്രക്ഷോഭണത്തിന് ശക്തി കൂട്ടാൻ യുവഭാരതിയുടെ പങ്ക്

കൾ എല്ലാ വിധത്തിലും വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത് അന്നത്തെ തലതിരിഞ്ഞ ഭരണാധികാരികൾക്ക് കനത്ത ഒരു അടിയായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇവിടംകൊണ്ടും 'ദാസൻ വധം' പ്രക്ഷോഭം അവസാനിപ്പിച്ചില്ല. ലൈസൻസ് റദ്ദാക്കാൻ ഗവണ്മെന്റു കയറിച്ചിട്ടിട്ട ആ സുപ്രസിദ്ധ മുഖപ്രസംഗവും, ആ ഗവണ്മെന്റുത്തരവിന്മേൽ അപ്പീലായി, ആ പ്രസംഗത്തേക്കാൾ ശതമടങ്ങു ശക്തിമത്തായ ഒരു വിമർശനവും, അതിനേയെല്ലാം സാധൂകരിക്കാൻ പറയുന്ന ഒട്ടേറെ രേഖകളും ചേർത്ത് ലൈസൻസ് റദ്ദാക്കി ആറാഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ, ഒരു മെമ്മോറിയൽ തയ്യാക്കി ഗവണ്മെന്റിനു സമർപ്പിക്കുകയും അത് "Byore The Government of Travancore" (തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുമ്പാകെ) എന്ന പേരിൽ എത്രയും ആകർഷകമായ വിധം പബ്ലിക് രൂപത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. മേയ് 13-ാം തീയതിയാണ് ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ തയ്യാറാക്കിയ ഈ മെമ്മോറിയൽ ഗവണ്മെന്റിലേക്കു സമർപ്പിച്ചതും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതും. ഇതിന്റെ 1,000 കോപ്പികൾ നാട്ടിലും പുറത്തുമായി അധികാരികൾ, നേതാക്കന്മാർ, പത്രക്കാർ എന്നിവരുടെ ഇടയിൽ സൗജന്യമായി വിതരണം ചെയ്തു. 1,000 കോപ്പികൾ ഒന്നിന് ഒന്നുകാൽ രൂപാ വച്ചു വിൽക്കുകയുണ്ടായി. പത്രങ്ങളിൽ ചെയ്ത പരസ്യം കണ്ട് ആവശ്യക്കാർ മുൻകൂർ പണം അയച്ചുതന്നാണ് രണ്ടാഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ ഈ കോപ്പികൾ അത്രയും ചെലവായത്. ഉടനെതന്നെ ഒരു അവതാരികയും കൂടുതൽ അനുബന്ധങ്ങളും ചേർത്ത് അതിന്റെ രണ്ടാം പതിപ്പ് 2,000 കോപ്പികൾ തയ്യാറാക്കി. അതും ഒരു മാസത്തിനകം വിറ്റു തീരുകയാൽ, മൂന്നാമതൊരു പതിപ്പിലും കൂടുതൽ രേഖകൾ ഉൾപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. കൂൺ നാലിലൊന്നു സൈസിൽ (ഈ മാസികയുടെ വലിപ്പത്തിൽ) 112 പുറങ്ങൾ അടങ്ങിയതാണ് ഈ മൂന്നാം പതിപ്പ്. ഇതിൽ 23 പേജുകൾ അടങ്ങുന്ന അവതാരികയും, 19 പേജുകളിൽ മെമ്മോറിയലും, 70 പുറങ്ങളിൽ 25 അനുബന്ധങ്ങളുമാണ് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. അന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഒരു തനിച്ചിത്രമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥമെന്ന് നിസ്സംശയം പറയാം. മൂന്നാം പതിപ്പ് മുഴുവനും (2000 കോപ്പികൾ) സംയുക്തപ്രക്ഷോഭണാവശ്യത്തിനാണ് വി

മാർ അപ്രേമം സഭയുടെ ഐക്യവും.

പണ്ഡിതനായ പരിശുദ്ധനും ഭക്തനായ കവിയുമായിരുന്ന
സഭാപിതാവിന്റെ ചിന്തകളിലേക്ക് ഒരേത്തിനോട്ടം.

(Dr. Geevarghese Panickar.)

ത്രിയുനിക സുറിയാനി സഭയുടെ ഏറ്റവും വലിയ മച്ചാനാണ് മാർ അപ്രേം. സെമറിക്ക ക്രിസ്തീയരുടെ പ്രതിനിധിയാണ് അദ്ദേഹം. യവനായസഭയുടെ പ്രതിനിധിയാണ് അദ്ദേഹം. യവനായസഭയുടെ സ്വാധീനത നേരിട്ട് അദ്ദേഹത്തിൽ വലിയ ശക്തി ചെലുത്തിയിരുന്നില്ല. യഹൂദ ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ഒരു വികസനമായിട്ടു വേണം സെമറിക്ക ക്രിസ്തീയരുടെ പരിഗണിക്കുവാൻ. സ്പഷ്ടവും സുവ്യക്തവുമായ സിദ്ധാന്ത തത്വങ്ങളിലല്ല അതിന്റെ ഉപദേശം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. പ്രത്യേക, പ്രതീകാത്മകവും അഭിധാനാത്മകവുമായ വേദപഠനത്തിലാണ്. മാർ അപ്രേമിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ ഈ രീതിയിലുള്ളവയാണ്. സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ ഒരു വലിയ ഉപദേശകനും സംരക്ഷകനുമായി അദ്ദേഹം സ്വന്ത ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു.

നിശ്ചയിച്ചത്. ഇന്ത്യയിലും ബ്രിട്ടനിലും ഇതു ധാരാളമായി പ്രചരിപ്പിച്ചു. ഇന്ത്യൻ സാമ്രാജ്യനിയമസഭാമെമ്പർമാർ ബ്രിട്ടീഷ് പാർലമെൻ്റ് മെമ്പർമാർ എന്നിവരിൽ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ കോപ്പി കിട്ടാത്തവർ അക്കാലത്തു് അതും കാണുകയില്ല അത്ര വിപുലമായ തോതിൽ, അത്ര ആസൂത്രണം ചെയ്താണ് അവർക്കിടയിൽ അതു പ്രചരിപ്പിച്ചത്. ഈ ഗ്രന്ഥം വിവിധ കിട്ടിയ വലിയ തുകയത്രയും ലോകത്തിലും അധികാരികൾക്കിടയിലും ഇതു് പ്രചരിപ്പിക്കാൻ നന്നെ വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. സർ സി. പി. യും കൂട്ടരും തീരെ പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത ഒരു പോരായിരുന്നു ഇതു്. ഈ പോര സർ സി. പി. യുടെ നിലപാടിനേരും, തിരുവിതാംകൂറിലിരുന്നു കൊണ്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശാപ്പാത്ര കളിയേയും അതിന്റെ തനിമ

മനോഹരമായ വർഷത്തോടുകൂടി ഉത്തരമെല്ലൊപ്പോട്ടുമായിട്ട് ട്രൈസിനും യൂ പ്രട്ടീസിനും ഇടയ്ക്കുള്ള നിസിബിസ് എന്ന സ്ഥലത്താണ് അപ്പം ജനിച്ചത്. നിസിബിസിലെ മെത്രാനായിരുന്ന മാർ യാക്കോബിന്റെ (ഇദ്ദേഹം നിഖ്യാസുന്നഹദോസിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു) കീഴിൽ ഒരു ശൈശവത്തിലായിട്ടാണ് അപ്പം ജോലി ചെയ്തിരുന്നത്. സ്വദേശത്തും പിന്നീട് എഡേസായിലും വേദോപദേശം പഠിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു അപ്പേമിന്റെ മുഖ്യമായ ജോലി.

കാതോലിക വിശ്വാസം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും ക്രാമരകളെ സംബന്ധിക്കുന്ന പാരമ്പര്യങ്ങളും വിശദീകരിച്ചു വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിനുമായിരുന്നു തന്റെ ജീവിതം മുഴുവൻ അദ്ദേഹം വിനിയോഗിച്ചത്. ഐക്യത്തിന്റെ ക്രാമരയായ വി. കർത്താവിനെപ്പ

പത്തു വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവരുന്ന സമാധാനം എന്നതെന്നെയല്ല, സംയുക്തസമുദായങ്ങളുടെ പ്രക്ഷോഭണത്തിന്റെ സാധുത്വവും അക്രമിത്വവും ലോകർക്കു മറുപ്തിയാക്കിക്കൊടുക്കുവാനും അതു വളരെയേറെ ഉപകരിച്ചു. ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ നാട്ടിലും പുറത്തുമുള്ള അനേകം പത്രങ്ങൾ അനുകൂലിച്ചും അനുകൂലത്തോടെയും വിമർശിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മാത്രമല്ല, വിദേശങ്ങളിൽ നിന്നും ഇന്ത്യയിൽത്തന്നെ പല ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നും നാട്ടരാജ്യനേതാക്കളിൽനിന്നും, ഇത്തരം വിജ്ഞാനപ്രദവും തോന്നുവാൻ സിദ്ധിക്കുകയുണ്ടാകുന്ന രരത്തിലുള്ളതുമായ ഒരു ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി സർ സി. പിയുടെ വെല്ലുവിളിയെ ചങ്കുറപ്പോടെ നേരിട്ടതിനു് എന്നിങ്ങു വളരെയധികം അഭിനന്ദനക്കത്തുകൾ ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. (തുടരും)

ററിയും, പത്രോസിന്റെ പരമാധികാരത്തെപ്പററിയും അദ്ദേഹം പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. സഭാശത്രുക്കൾക്കെതിരായുള്ള വിവാദങ്ങൾ വഴിയായി സഭയുടെ ഐക്യത്തെ ഉറപ്പിക്കുന്നതിനാണ് തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ഏറിയ ഭാഗവും വിനിയോഗിച്ചത്. തന്റെ പ്രതിയോഗികൾ പ്രധാനമായി 3 വിഭാഗത്തിലുൾപ്പെടുന്നു.

യഹൂദന്മാർ, കർക്കശവും പരജനുമായ രീതിയിലാണ് യഹൂദന്മാർക്കെതിരായി അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുള്ളത്.

2) ആരിയോസിന്റെ വേദവിപരീതത്തിനുമുള്ള വേദവിപരീതകൾ: പ്രത്യേകിച്ചു മാർസിയോണിന്റെ അനുയായികൾ, മനിക്കീയന്മാർ, ബാർഡാനിയൻ മുതലായ ഗോസ്തിക്കവാദികൾ. സഭയിൽ നിന്നും വേർപെട്ടവരായിട്ടാണ് അപ്രേം ഇവരെ പരിഗണിക്കുന്നത്,

3) ആരിയോസിന്റെ അനുയായികൾ: ഇവർ തിരുസഭയിൽ നിന്നും അക്കാലത്തു വേർപെട്ടിരുന്നുവെന്ന് തോന്നിക്കുന്ന വിധത്തിൽ അല്ല അപ്രേമിന്റെ വാദഗതികൾ.

അപ്രേമിന്റെ കൃതികളെ മൂന്നായി തരം തിരിക്കാം.

1) ഗദ്യകൃതികൾ, പ്രധാനമായും വേദപുസ്തകവ്യാഖ്യാനങ്ങളും വേദവിപരീതകൾക്കെതിരായ ചില ലേഖനങ്ങളും.

2) പദ്യകൃതികൾ: ഇവയെല്ലാം തന്നെ യമോപദേശങ്ങളാണ്. ഇവയിൽ പ്രധാനമായത് വിശ്വാസത്തെ കുറിച്ചുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾ എന്ന കൃതിയാണ്.)

3) ഗീതങ്ങൾ: ഉദാഹരണമായി വേദവിപരീതകൾക്കെതിരായി, നിസീബിയൻ ഗീതങ്ങൾ, വിശ്വാസഗീതങ്ങൾ എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ.

ഉപദേശ തത്വങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ചുരുക്കമായി മാത്രമേ യുക്തിസിദ്ധമായി ഉപവാദനം ചെയ്യാറുള്ളൂ. സാധാരണയായി കാര്യം വിശദമാക്കുന്നതു പ്രതീകങ്ങൾ (Symbols) വഴിയാണ്. പാരമ്പര്യമനുസരി

ച്ചുള്ളവയും സന്തമായവയുമായ പ്രതീകങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. പൂർവ്വിതാക്കന്മാർ അധികമായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഒരുതരം പ്രതീകങ്ങളുണ്ട്. പ്രതിരൂപങ്ങൾ, പഴയ നിയമത്തിലെ ഒരാളോ, പട്ടണമോ, ജനസമൂഹമോ, സംഭവമോ, മിശിഹായുടേയും മിശിഹായുടെ ധർമ്മവ്യവസ്ഥകളുടേയും പ്രതീകമായി കാണിക്കുക. ഈ ഉപദേശരീതി മിശിഹാതന്വരൻ തന്നെയും, വി. പൗലോസും, വി. യോഹന്നാനും ഉപദേശിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. (ഉദാഹരണമായി, യോനാനുടേയും ശലോമോന്റെയും, ശബാ രാജ്ഞിയുടേയും സാദൃശ്യങ്ങൾ, ഈ വിധത്തിലാണ് സഭയുടെ ഐക്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അപ്രേമിന്റെ ചിന്തയും പ്രകടമാക്കപ്പെടുന്നത്.

ക്ഷതമോഗുരീരം:

ക്രിസ്തീയ സത്യത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണതയും (വി. പൗലോസ് റോമക്കുടമയുടെ അത്മത്തിൽ) ഒരു ശരീരത്തിന്റെ സാദൃശ്യം വി. അപ്രേം കല്പിക്കുന്നുണ്ട്. വേദവിപരീതകളിൽ അംഗശ്ലേഭം ചെയ്യപ്പെട്ട സഭയാകുന്ന ശരീരത്തെപ്പറ്റിയാണ്, 'വേദവിപരീതകൾക്കെതിരായി' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ മുഖ്യമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. ഇവിടെ മാർ അപ്രേം ലക്ഷ്യമാക്കുന്നത് വേദപുസ്തകത്തിലെ എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളുമാണ്. അതായത് പഴയ നിയമം ഉൾപടെ എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളും. (മാർസിയോൺ പഴയ നിയമം ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളത് ഓർക്കേണ്ടതാണ്) മാർ അപ്രേമിന്റെ മേല്പറഞ്ഞ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നാം ഇപ്രകാരം വായിക്കുന്നു

“ഇതാണ് സത്യത്തിന്റെ ശരീരം,

അതിന്റെ വാക്കുകൾ,

മുമ്പാകം അവലോകനം അവയവങ്ങൾ പോലെ വെട്ടിമുറിച്ചിരിക്കുന്നു.

പക്ഷെ, അത് ആത്മീയമായിരിക്കുകയാൽ,

അതു മുഴുവനായും പരിപൂർണ്ണമായും കാണപ്പെടുന്നു.

എന്നാൽ കുറവുള്ളവരുടെ ഇടയിൽ അവർ അ

തു വെട്ടിമുറിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ

സത്യവും കുറവുള്ളതായിരിക്കുന്നു.

അവർക്ക് അതിൽ നിന്നുള്ള അറിവില്ല.

എന്നാൽ സത്യത്തിന്റെ സഭയിൽ അതു പൂർണ്ണമാണ്. അതവളെ പൂർണ്ണമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു." (2, 17.)

അപ്പോൾ തുടർന്നു പറയുന്നു. രണ്ടു നിയമങ്ങളും (പുതിയതും പഴയതും) ഉൾക്കൊള്ളത്തക്ക വിധത്തിൽ സഭയുടെ ഉദമം വലുതാണ്. എന്നാൽ വേദവിപരീതികൾ പൊട്ടിയ തൊട്ടിപ്പാലെ ആയതുകൊണ്ട് സത്യത്തിന്റെ നിറവ് ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയാത്തവരാണ്. ഇതിനുശേഷം വേദവിപരീതികൾ സത്യമാകുന്ന ശരീരത്തെ വെട്ടിത്തുണ്ടാക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയുള്ള ബീഭത്സമായ വിവരണം നൽകിക്കൊണ്ട് അപ്പോൾ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: -

"അല്ലയോ സഭയേ! ഇതാണു നിന്റെ ആനന്ദം. സത്യത്തിന്റെ ഈ ശരീരം, അതിന്റെ അവയവങ്ങളിൽ കൃമീകൃതമായതും, അതിന്റെ വാക്കുകളിൽ ഭരമയുള്ളതും, അതിന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങളിൽ വിശ്വസ്തയുള്ളതും അതിന്റെ വിജയങ്ങളിൽ മകടം

ചാർത്തപ്പെട്ടതും.

സത്യമാകുന്നു അതിന്റെ ഉയർന്നിരിക്കുന്ന ശീർഷ്ഠം, രണ്ടു നിയമങ്ങൾ നീട്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അതിന്റെ കൈകൾ, ഊഹനാമായിരുന്നു അതിന്റെ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ, പ്രവാചകന്മാർ അതിന്റെ അവയവങ്ങൾ".

(2, 22)

"കൂലാരോഹണ ഗീതങ്ങൾ:- എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ വേദപുസ്തകത്തിനു മാർസിയാൻ വരുത്തിയിട്ടുള്ള വിരൂപണത്തിൽ പ്രതീകമായി മിശിഹായുടെ അങ്കിയുടെ വിഭജനമാണ് അപ്പോൾ കാണുന്നത്. ഈ പ്രതീകം സഭയെ കറിക്കുന്നതിനും അപ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്."

"അവർ (പടയാളികൾ) കീറാതിരുന്ന അങ്കി,

വിശ്വാസത്തിന്റെ ഒരു വലിയ പ്രതീകമാണ്.

ഊഹനാർ ലോകത്തിൽ അതു വിരിച്ചു. അതിനെ വിഭജിക്കാതെത്തന്നെ, അവർ (പടയാളികൾ) വിഭജിച്ച മറ്റു വസ്തുക്കൾ

അവന്റെ ആടുകൾക്കിടയിൽ കാണപ്പെടുന്നു, വിഭാഗങ്ങളുടേയും ചേരികളുടേയും പ്രതീകമാണ്.

അങ്കിയുടെ പ്രതീകം വിശ്വസ്തയുടെ ബഹുമാനം കൊടുക്കുന്നു.

ശീശ്മക്കാർ വസ്ത്രങ്ങളാൽ നിറയ്ക്കപ്പെടുന്നു"

"വേദവിപരീതികൾക്കെതിരായി" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ തുറന്നു ഇല്ലാത്ത അങ്കിയെ കീറാൻ സാഹസപ്പെടുന്നവരായി വേദവിപരീതികളെ അപ്പോൾ ചിത്രീകരിക്കുന്നു.

കുരിശിൽ തറച്ചവർ അവന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ വിട്ടുകളഞ്ഞു

അവന്റെ അങ്കി കീറാൻ സാഹസപ്പെടാതെ പാഷണ്ഡകർ അതു കീറാൻ മുതിർന്നു, പങ്കിടുകയും ചെയ്തു.

മായിച്ചും, എഴുതിയും കൂട്ടിച്ചേർത്തും.

"നിന്റെ സത്യം അബദ്ധാത്മക്കാർ വലുതാണ്" എന്നുദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നു

സഭയെ ശരീരമായി പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അപ്പോളിന്റെ ഉപദേശം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു വിശേഷിച്ചും, വി. പൗലോസിന്റെ ലേഖനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിലാണ് അവിടെ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നത് "വിച്ഛേദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു" അല്ലെങ്കിൽ "മറിവേററിയിരിക്കുന്ന അവയവങ്ങൾ മാത്രമാണ്. ഒരു ശീർഷ്ഠിന്റെ (മെത്രാന്റെ) ഭരണത്തിനു വിധേയരായി. എല്ലാ അവയവങ്ങളും യോജിപ്പോടുകൂടി വാഗ്ദാനം ആദർശയാഗ്രഹമായ അവസ്ഥയുള്ളതും.

ഒരു ശരീരത്തിന്റെ അവയവങ്ങളുടെയിടയിൽ

അസൂയയോ വിഭേദങ്ങളോ ഇല്ല. എന്തെന്നാൽ സ്നേഹത്തിൽ അവർ അതിനെ (ശീർഷ്ഠിനെ) അനുസരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അവർ വാത്സല്യ സമേതം പരിലാഭനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

(നിസിബിയൻ ഗീതങ്ങൾ)

എന്നാൽ യോജിപ്പു കഷ്ടമെന്നു പറയട്ടെ: മൈസംപ്രോട്ടേമിയായിലെ പാവപ്പെട്ട ക്രിസ്ത്യാനികളേക്കാൾ കൂടുതലായി പുലർത്തുന്നതു

കാട്ടുഗുരുക്കളെയൊന്നെ വി. അപ്രേം വില വിക്കുന്നു.

ഏകീകൃതശരീരത്തിൽ ഭിന്നതകളുണ്ട്. ശിരസ്സും അവയവങ്ങളും വിഭിന്നരാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

മലകളിലുള്ള ഗുണങ്ങൾ ഐക്യം പാലിക്കുന്ന എന്നിട്ടും സഭയിൽ ആത്മാക്കൾ വിഭിന്നരാക്കപ്പെടുന്നു.

(വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾ)

രോഗമുള്ളവയും മുറിവേറാവയുമായ അവയവങ്ങൾ തിരുസഭയിലുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ചും ആരിയോസിനാൽ വഴി തെറ്റിക്കപ്പെട്ടവർ ദൈവസ്വഭാവത്തെ സംബന്ധിച്ച് ആവശ്യമില്ലാത്ത അന്വേഷണത്തിലേപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർ വിശ്വാസഗീതങ്ങളിൽ അപ്രേം ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:—

ആവശ്യമില്ലാത്ത അന്വേഷണം നടത്തുന്നവൻ, മുറിവേറാവ അവയവമാണ്.

ശരീരത്തിന് മുഴുവൻ ഹാനി വരുത്തുന്നതിന് മുമ്പ് അവൻ സൗഖ്യമാകട്ടെ!

അവൻ വിഷബാധിതനാകയാൽ, നമ്മുടെ വേദനകളെ സൂക്ഷപ്പെടുത്തുന്നവൻ അവനെ ചേർത്തുകൊള്ളുകയും മേച്ചിൽസ്ഥലത്തുനിന്ന് എറിഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്യട്ടെ. (15, 7)

നിസീബിയൻ ഗീതങ്ങളിൽ (26) ഏഡേസായിലെ വേദന സഹിക്കുന്ന സഭാമാതാവിന്റെ പേരിലും പിന്നീട് സ്വന്തനാമത്തിലും പുനരെഴുത്തിനായി ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു തീവ്രമായി, അർത്ഥനയോടുകൂടി അപ്രേം ഇപ്രകാരം പറയുന്നു.

അല്ലയോ ഭിക്ഷുഗന്ധം, നിന്റെ വൈദഗ്ദ്ധ്യം എന്റെ അവയവങ്ങളിൽ കാണിക്കുക. എന്റെ ശരീരത്തിൽനിന്നും വിചേരിക്കപ്പെട്ടവരെ കെട്ടിയുറപ്പിക്കുക.

അവർ ഒരിക്കലും വിചേരിക്കപ്പെടാത്തവരായി

എല്ലാ ദൃഷ്ടികളുടെ മുൻപാകെയും കാണപ്പെടട്ടെ.

ഐക്യത്തിന്റെ പ്രതിരൂപങ്ങൾ

നോഹയുടെ പെട്ടകത്തെ രക്ഷയുടെ പാത്ര

മെന്നതിന് പുറമേ, മറ്റു പല കാര്യങ്ങളുടേയും പ്രതിരൂപമായി അപ്രേം കാണുന്നുണ്ട്. പെട്ടകത്തിൽ ഗുണങ്ങൾ പാലിച്ചു എന്ന യോജിപ്പ് സഭയുടെ ഐക്യത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. “സഭയെപ്പറ്റി” എന്ന ഗീതങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം പറയുന്നു.

പെട്ടകത്തിലെ സമാധാനത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥ കാണുവാനിടയായിട്ടുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ ഇപ്രകാരം അദ്ദേഹം തുടരുന്നു:—

സഭയിലുള്ള സമൂഹങ്ങൾ സമാധാനമായി വർത്തിക്കുന്നതു കാണുവാനിടയാകുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ.

കലഹം, അഹങ്കാരം, ഭിന്നത എന്നിവയെ ദൈവത്തിന്റെ കൃപ ഭൂരികരിക്കയും നിഷ്കാസനം ചെയ്തുകയും ചെയ്യട്ടെ.

സമാധാനത്തിന്റെ ദർപ്പണമായ ഐക്യം നമ്മുടെ ഇടയിൽ തിളങ്ങട്ടെ.

ദീർഘകാലങ്ങൾക്കു മുമ്പുതന്നെ പെട്ടകത്തിലെ നിർമ്മലങ്ങളായ പ്രതിരൂപങ്ങളെ വർണ്ണിച്ചു കാണിച്ച പരിപൂതനായ ഏകൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ.

മാമ്മോദീസാമൂലം വീണ്ടും ജനിച്ചവരുടെയിടയിൽ ഭിന്നതയ്ക്കു സ്ഥാനമില്ല. ഈ പാരം പാഠിപ്പിക്കുന്നതിനാണ് മിശിഹാതപ്തരാൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ കാലുകൾ കഴുകിയത്. ക്രൂശാരോഹണഗീതങ്ങളിൽ (3, 8) ഇപ്രകാരം കാണുന്നു:

നമ്മുടെ കർത്താവു സഹോദരങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങൾ കഴുകിയത് ഒരു വട്ടകപാത്രത്തിലാണ്. ഈ പാത്രം ഐക്യത്തിന്റെ പ്രതീകമത്രേ ഈ പ്രതീകം വഴിതന്നെ ഒരംഗം വിചേരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതാൻ വേർപെടുത്തി, തന്നെത്തന്നെ വെച്ചിട്ടു ആ അംഗം.

മാതാവെന്ന നിലയിൽ തിരുസഭ ഭിന്നിച്ചിരിക്കുന്ന മക്കളെയൊത്തു ഓടിക്കുന്നു.

വിചേരിക്കപ്പെട്ട അവയവങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ തന്റെ മക്കൾക്കുവേണ്ടി ഏഡേസായിലെ സഭ വിലപിക്കുന്നതായി നിസീബിയൻ

നീതങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് മുകളിൽ ചുവടുവിപരീതികൾക്കുവേണ്ടിയും സഭയ്ക്കായിട്ടായിട്ടുള്ളതല്ല. രക്തസ്രാവമുള്ള സ്ത്രീയെപ്പോലെ സഭ സ്വയം കാണുന്നതായി പിന്നീട് അപ്പോൾ വിവരിക്കുന്നു. ഭയംകൊണ്ട് എതിർ രൂപമായി തിരുസഭയെ അപ്പോൾ വർണ്ണിക്കുന്നു. ഭയം മങ്ങിയ കണ്ണുകളുള്ളവരും അവരുടെ മക്കൾ സൗന്ദര്യമുള്ളവരുമായിരുന്നു. സഭയാകട്ടെ സൗന്ദര്യമുള്ളവളാണ്. എന്നാൽ അവരുടെ മക്കൾ അവളെ പുലർത്തുപോകുന്നു. ആത്മാവിന്റെ മക്കൾ എന്ന നിലയിൽ സഭയോടുചേർന്നായി ജീവിക്കാൻ അവർ മക്കളെ ഉപദേശിക്കുന്നു. അവരുടെ ആത്മീയമരണത്തെക്കുറിച്ച് അവർ വിവരിക്കുന്നു. സഭയുടെ അനൗപമമായൊരു ദൃഷ്ടി ശരീരകമായിരിക്കുമായിരുന്നു അവർക്കു നൽകിയത്. സഭയെ ഒരു പിടിക്കാഴിയാക്കിയിട്ടുണ്ടാകാം അപ്പോൾ പറയുന്നത്.

യഹൂദന്മാരിൽനിന്നു നീക്കം ചെയ്തവരെ നിന്നാട്ടു വേർതിരിച്ചു, പിടിക്കാൻ അവരുടെ കണ്ണുകളെ അവരുടെ പിറകിൽ കീഴിൽ വേർതിരിച്ചു പോലെ,

കർത്താവേ, അവിടുത്തെ സത്യം ഒന്നിച്ചു വേർതിരിച്ചു അവിടുത്തെ മക്കളെ എന്റെ പിറകുകൂടെ കീഴിൽ.

സഭ അവരുടെ മാതൃസഹജമായ വിലാപം തുടരുന്നു. തള്ളുകക്കീഴുടെ പ്രതിരൂപം അവർക്കു നൽകുന്നു.

നിന്റെ കൃപയ്ക്കും അവർ അവരുടെ മാതാവിന്റെ സ്വർഗ്ഗം വിട്ടുപോകട്ടെ. അനുതപിക്കട്ടെ, എന്നിലേക്കു തിരിച്ചുവരട്ടെ.

കർത്താവേ, ഞാനും അവരും ഒരേ ഒരു സത്യം ഏറ്റു പറയട്ടെ.

ഈ സാദൃശ്യം പ്രത്യേകമായൊരു നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വാക്കുകളെ വി. മത്ത. 23, 37) അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് എഴുതിയിട്ടുള്ളത്. എങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ അഭയം നൽകുന്ന പിറകുകളെ കുറിച്ച് വിശേഷിച്ചും ദൈവത്താവിന്റെ സംരക്ഷണവ്യാപാരത്തെ (ഉച്ചത്തി 1, 2) കുറിച്ചുള്ള പഴയനിയമ കാര്യങ്ങളെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നുവെന്നുള്ളത് തീർച്ചയാണ്.

ഓ സമാധാനത്തിനു വേണ്ടിയും അപ്പോൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

വ്യവസ്ഥിതികളുമായുള്ള വാദപ്രതിവാദങ്ങളിൽ അപ്പോൾ കർത്താവിന്റെ അനുയോജനം നൽകുന്നു. എന്നാൽ പ്രതിരോധത്തിലൂടെ സന്തോഷം കൊണ്ടുവരുന്ന സന്തോഷം അപ്പോൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. സഭയ്ക്കു പുറത്തായവരെ, അതായത് സഭയുടെ കൂടെ

For favours received

Inserted by
P. George.

ഓരോരുത്തിൽ നിന്നു വിട്ടുപോകട്ടെവരെ (ഉദാഹരണമായി മാർ സിന്ധോണിന്റെ അനുയായികൾ, ബർഡയിസിന്റെ അനുയായികൾ, മനിക്കിയന്മാർ) സഭയുടെ അകത്തുള്ളവരിൽ നിന്നും അതായത് ആരിയോസിന്റെ അനുയോജനം വഴി ചിന്താക്കുഴപ്പമുണ്ടാക്കിയവരിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായിട്ടാണ് അപ്പോൾ വീക്ഷിക്കുന്നത്. അപ്പോൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ആരിയോസിന്റെ അനുയായികൾ ഒരു പ്രത്യേക

ക വിഭാഗമായി രൂപം കൊണ്ടിട്ടില്ലായിരുന്നെന്ന് ഓർക്കേണ്ടതാണ്. പുറമേയുള്ള പരാമർശം കഠിനമായ ഭാഷയിലാണ് അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നത്. എങ്കിലും അനുകമ്പാപൂർണ്ണമായ സ്നേഹത്തോടുകൂടെ അവർക്കുവേണ്ടി അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

നമുക്ക് അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാം. അവർ പശ്ചാത്താപിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി. അവർ നമ്മുടെ കൂട്ടവയവങ്ങളാണ്. നമ്മിൽ നിന്നും തടവിൽ പിടിക്കപ്പെട്ടവർ. നോക്കുക, അവരുടെ കെട്ടുകൾ അവരുടെ പുസ്തകങ്ങളിലുണ്ട്. അവരുടെ ചങ്ങല അവരുടെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും.

സപദേശക്കാരനായ ബാർഡയിസനോട് ഒരു പ്രത്യേക അനുകമ്പയാണ് അപ്രേമിനുള്ളത്. അയാളുടെ ആത്മാവിനു വേണ്ടി അപ്രേമം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. നല്ലദൈവത്തിന്റെ മക്കളായ നിങ്ങളും ബാർഡയിസിനു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക. അവിശ്വാസത്തിൽ ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞ ആർക്കുവേണ്ടി വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന അയാളുടെ ഹൃദയം എങ്കിലും കിത്താവിനെ അയാൾ ഏറ്റുപറഞ്ഞിരുന്നു.

അയാൾക്കു കിട്ടിയിരുന്ന അറിവനുസരിച്ച് മ്ഗിഹായെ ഏറ്റുപറഞ്ഞതിനു ബാർഡയിസിനെ അപ്രേമം വിചമിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതുപോലെ തന്നെ വേദവിപരീതികൾ സത്യത്തിന്റെ ശകലങ്ങൾ ഉള്ളവരാണെന്നും അപ്രേമം സമ്മതിക്കുന്നു. അവയെ അവർ സഭയിൽ നിന്നും അപഹരിച്ചു കൊണ്ടുപോയതാണ് എന്നാൽ സ്വന്തം അധികാരമുപയോഗിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ മ്ഗിഹായുടെ ആടുകളെ അവർ വഴിതെളിക്കുന്നു.

പൊതുവായ സഭയുടെ ഐക്യത്തിനുവേണ്ടി 'വിശ്വാസത്തിന്റെ ഗീതങ്ങളിൽ' അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. (ഗീതം-52) കത്താവേ, നിന്റെ ദിവസങ്ങളിൽ നിന്റെ സഭകളിൽ സമാധാനമുണ്ടാകണമെ! കത്താവേ, പരസ്പരം കലഹിക്കുന്ന വിഭാഗങ്ങളെ യോജിപ്പിക്കുകയും ഐക്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യണമേ. വിപരീതമനസ്ഥിതികളിൽ ഇരിക്കുന്ന കക്ഷി

കളെ സമാധാനപ്പെടുത്തുകയും രജ്ഞിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണമേ.

അതിന്റെ ഫലമായി എല്ലാ സഭകളും സത്യത്തിന്റെ ഏകസഭയായിത്തീരുവാൻ

ഇടയാകട്ടെ.

അപ്രേമം സഭയുടെ ഏകത്വത്തെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ ലോകത്തിൽ ബാഹ്യമായ രീതിയിൽ സംഘടനാപരമായി യോജിപ്പിക്കുന്ന ഏകത്വം മാത്രമല്ല, മനുഷ്യരാശിയിൽ മുഴുവൻ ഐക്യം സൃഷ്ടിക്കുന്ന മ്ഗിഹായുടെ സമാധാനത്തെയുമാണ് അദ്ദേഹം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ സമാധാനം തീരുസഭയേയാണെന്ന് എപ്പിച്ച് ഉള്ളതെന്ന് നാം വിശ്വസിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് സഭയുടെ ഏകത്വമെന്നുള്ളത്, ലോകത്തിലെ ഭിന്നതകളെല്ലാം ഇല്ലാതാക്കി എല്ലാ മനുഷ്യരേയും ജനങ്ങളേയും മ്ഗിഹായിലുള്ള പുതിയ ജീവനിൽ സമ്പൂർണ്ണരാക്കുന്നതിനുള്ള സഭയുടെ പ്രത്യേക വിശേഷഗുണമാണ്.

For favours received

Inserted by

Mr. & Mrs. K. V. George,
Kochuvilyil, Kaviyoor.

കൊയ്ത്തു വളരെ

(എം. വി. തോമസ്)

പാപത്തിലാണ്ടു ഞാൻ ക്രൂപത്തിലെന്ന
 പോൽ
 ക്രൂരത തന്നിൽ വസിച്ച കാലം
 കാമവും ക്രോധവും കോപവുമൊന്നിച്ചു
 ക്രമനേപ്പോലെ മുരണ്ട കാലം,
 പൈശാച വിസങ്കളാകാ കരിമ്പടം
 മുടിപ്പുതച്ചു കിടന്ന കാലം,
 ജാജപല മാനമാമെൻ മുഖിൽവന്നുമാ!
 ശന്തിതമാത്മീയ ഭപനാളം.
 സ്നേഹത്തിലാമഗ്നമാകമാ നളത്തിൽ
 ലീനനായ് നിന്നു ഞാനേറെ നേരം.

കത്തിക്കരിഞ്ഞു കരിന്തിരിയാണ്ടൊരേൻ
 റുത്തിൽ പകർന്നു ഞാനാ വെളിച്ചം.
 ആയതാ കൊണ്ടു ഞാൻ ലോകമാകുന്നൊ
 പ്പാടത്തിലേക്കു നടന്ന നേരം, [രി-
 ഞെട്ടിത്തെറിച്ച് പോയ് കൃഷ്ണാഭിലാ
 പത്തിൽ

പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു ഞാൻ വീണ്ടും വീണ്ടും.
 താതന്റെ ധാന്യപ്പുരയ്ക്കു കത്തെത്താതെ
 പാഴ്ച്ചെളി തന്നിൽ കിടക്കുന്നതാം,
 ഈ നെന്മണികളെക്കൊയ്തുവ നാലില്ല,
 നാമിതു കണ്ടിങ്ങു നിലകുകയോ?

For favours received Inserted by

Miss. Aliyamma Thomas, MadthethuMadathil,
 Intelligence Trg. School,
 and Depot,
 P O O N A. I.

M. J. Joseph,
 Qr No. 517, N. 2. Type
 C. Sector, Piplany P. O.
 BHOPAL. M. P.

ക്രിസ്തുനാമന്റെ പ്രതിപുരുഷനായ കടംബത്തലവൻ

(J. M.)

“ഭാതുമാരെ, നിങ്ങൾ നമ്മുടെ കർത്താവിനോട് എന്നപോലെ നിങ്ങളുടെ ഭർത്താക്കന്മാർക്കു കീഴടങ്ങിയിരിക്കവിൻ.” “കീഴടങ്ങിയിരിക്കവിൻ” എന്ന പദശബ്ദം കർണ്ണകരോരമാണ്, പ്രകോപകമാണ്. ഒരുപക്ഷേ പൂർവ്വകാലങ്ങളിൽ, പതിവു പിതാപുത്രമായ കടംബത്തലവന്റെ പരമാധികാരം താഴെവരുത്തം ചെയ്തിരുന്നപ്പോൾ ഭാതുക്കൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന അതിനീചമായ അടിമത്തത്തേപ്പറ്റിയുള്ള ബിഭേസസ്മരണയാവാം ഈ ഭീതിയുടെ നിമിത്തം. അന്നു ഭാതു ഭർത്താവിന്റെ ഒരുമതന്നെയായിരുന്നു. അടിമയേക്കാൾ അല്പം ഭേദമായിരുന്നവനെ പറയുന്നവരുണ്ടു്. അവളുടേയും മക്കളുടേയും ജീവനരണങ്ങൾ ഭർത്താവിന്റെ ബലിഷ്ഠഹസ്തങ്ങളിൽ അമർന്നിരിക്കുകയായിരുന്നു. ആവശ്യമില്ലാത്ത കുട്ടികളെ പ്രകൃതിയിലേക്കു മൃഗങ്ങൾക്കു ഏറിത്തരികൊടുത്തിരുന്നവരത്രേ. നമ്മളിൽ കോപം ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കുവാൻ പോരുന്ന ചിന്തയാണിതു്.

പക്ഷേ പ്രകൃതത്തിൽ ഈ മാതിരിയുള്ള ആലോചന അസംഗതമാണ്. തുടർന്നു വായിക്കുക. “എന്തെന്നാൽ ഭാതുയുടെ ശിരസ്സ് ഭർത്താവാണു്. തന്റെ ശരീരമാകുന്ന സഭയുടെ സംരക്ഷകനാകുകൊണ്ടു് മിശിഹാ സഭയുടെ ശിരസ്സായിരിക്കുന്നതുപോലെ, സഭ സർവ്വത്തിലും കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, ഭാതു ഭർത്താവിനു സർവ്വത്തിലും കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കണം”. ആകയാൽ ഭാതുയുടെ അനുസരണം അടിയറച്ചിരിക്കുന്നതു ഭയത്തിലോ ഭയസ്നേഹ സമ്മിശ്രണത്തിലോ അല്ല. പ്രത്യേക ഭർത്താവുമായുള്ള ഗാഢബന്ധത്തിൽനിന്നുമാണു് അതു ലഭിക്കുന്നതു്. കടംബത്തിന്റെ സ്വാഭാവിക ഘടനയനുസരിച്ചു് ഈ വിധേയത്വം—ഭാതുക്കൾ ഭർത്താവിനോടുള്ള അനുസരണം—അവശ്യാവശ്യമാകുന്നു. എന്നാൽ ഭാതുയെ സംരക്ഷിക്കുകയും പാലിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട ഉത്തരവാദിത്വം ഭർത്താവിലാണർപ്പിതമായിരിക്കുക.

വിവാഹം—പുരുഷനും സ്ത്രീയുമായുള്ള സംയോജനം—ക്രിസ്തുവും തന്റെ സഭയുമായുള്ള നിത്യമായ ഐക്യത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുനാമൻ സഭയുടെ തലവനായിരിക്കുന്നതുപോലെ ഭർത്താവു ഭാതുയുടെ നാഥനാണു്. ആകയാൽ സഭ എപ്രകാരം ക്രിസ്തുവിനെ അനുസരിക്കുന്നുവോ അപ്രകാരം ഭാതു ഭർത്താവിനെ അനുസരിക്കണം. ഈ അർത്ഥത്തിൽ ഭർത്താവിന്റെ അധിനാഥത്വവും ഭാതുയുടെ അനുസരണവും വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അടിമത്തഭീതിക്കു സ്ഥാനമില്ലാതാകുന്നു. ഭർത്താവാണു ഭർത്താധിപൻ. കടംബത്തെ നിയന്ത്രിക്കുകയും നയിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതു് അദ്ദേഹംതന്നെ. ഗൗരവമായ കാര്യങ്ങളിൽ തീരുമാനം ചെയ്യേണ്ടതും ഭർത്താവാണു്. ഈ വിധേയത്വത്തേപ്പറ്റി ഭാതുക്കൾ ബോധമുണ്ടാവുന്നില്ലെങ്കിൽ വൈവാഹിക സ്നേഹത്തേക്കു റിച്ചു് അവർ ബോധവതിയല്ലെന്നു തീർച്ചയാണു്. അനുസരണയോടുകൂടിയ സ്നേഹമാണു യഥാർത്ഥമായ ഭാതുസ്നേഹം.

എന്നാൽ സ്നേഹിക്കുകയെന്നതു ഭാതുയുടെ മാത്രം കർത്തവ്യമായി കരുതുന്നതിൽ ഭർത്താവും അനായാസേന ഒരു മദ്ഗനായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതാണു്. മദ്ഗനമോ കലഹത്തിലേക്കു കടക്കുകയും ചെയ്യും. ആകയാൽ “ഭർത്താക്കന്മാരെ, ഭാതുമാരെ സ്നേഹിക്കുക, മിശിഹാ സഭയെ സ്നേഹിച്ചു് അവർക്കുവേണ്ടി സ്വയം അർപ്പിച്ചതുപോലെ”. ഭാതു അവളുടെ സ്നേഹം അനുസരണമൂലം പ്രദർശിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഭർത്താവു തന്റെ സ്നേഹം ഏതുവിധമാണു പ്രകടമാക്കേണ്ടതെന്നു സെയ്ന്റു പോൾ ഈ വാക്യങ്ങളിലൂടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഭർത്താവു ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ ആത്മഹോമം ചെയ്യുവാൻ തയ്യാറാകണം. എന്നാൽ നാം സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി ആത്മബലി അർപ്പിക്കേണ്ടിവരുന്ന അവസരങ്ങൾ തുലോം ദുർല്ലഭമാണു്. സാധാരണമായി ഭർത്താക്കന്മാരിൽനിന്നും ആവശ്യപ്പെടുന്നതു് ക്ഷമാശീലം, സൗഹൃദം, സൗമനസ്യം, മഹാമനസ്സുത, ഭാതുമാരുടെ ആവശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധം, അവ സാധിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിലുള്ള സന്നദ്ധത എന്നിവയാണു്. ഭർത്താക്കന്മാർ അവരുടെ സംസാരവും പ്രവൃത്തിയും വഴി ഭാതുമാരെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്നു് അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തണം.

പദാർത്ഥപരമായ സംരക്ഷണമെന്നതിനേക്കാൾ ഒരു ഭാതു അവളുടെ ഭർത്താവിൽനിന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതു ഗാഢമായ സൗഹൃദമാണു്, സ്നേഹമാണു്; അതു് ഒരിക്കലും പരീക്ഷിണമാവാതെ പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നും അവർ ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിക്കുക

യാണു്. ഈ ഗവൺസൺ എപ്പോൾ ശുഷ്കമാകുമോ അപ്പോൾ അവരുടെ സ്നേഹം ധർമ്മലാലനത്തിലേക്കു നിപതിക്കും പവിത്രമായ വിവാഹബന്ധം ശിഥിലമാകും. വിവാഹദിനം മുതൽ അവരിലേക്കു പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്ന ദൈവാത്തിന്റെ ജീവനെ അവർ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഭർത്താവു് അനുസരിക്കണം, താൻ വിവാഹം ചെയ്തിരിക്കുന്ന സ്ത്രീയ്ക്കു് ഉപേക്ഷപ്പെട്ട ഒരു ശരീരവും ആത്മാവുമുണ്ടെന്നു്; അവളിൽ ത്രിത്വപദദൈവം ഏറ്റവും വ്യക്തിപരമായ വിധത്തിൽ വസിക്കുന്നുവെന്നു്; ദിവ്യമായ ഒരു ജീവൻ അവളിൽ കൂടിയിരിക്കുന്നുവെന്നു്; വിവാഹവാഗ്ദാനമനുസരിച്ചു് ആ ജീവനെ പോഷിപ്പിക്കുവാൻ കടമയുണ്ടെന്നു്. ഈ സ്ത്രീയെ ദാനമായി നൽകുവാൻ കനിവുണ്ടായ ദൈവാത്തിനു കൃതജ്ഞത പ്രദർശിപ്പിക്കണം ഭർത്താവു്. അവിടുത്തെ അനുഗ്രഹം അവളിൽ എപ്പോഴും ഉണ്ടാകുന്നതിനുവേണ്ടി ഭർത്താവു പ്രാർത്ഥിക്കണം. “ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു” എന്നു ചുരിച്ച സ്നേഹാവചസ്സു് ഓർമ്മിക്കുന്നതിനായിത്തീരണം. “നീ സമൃദ്ധിയായി അനുഗ്രഹീതയാവട്ടെ”, നിനക്കു “സ്വഗൃഹഗൃഹം കൈവരട്ടെ”.

മിശിഹായും തന്റെ സഭയുമായുള്ള ബന്ധത്തെ പുരസ്കരിച്ചുള്ള താഴെ ചേർന്ന വാക്യങ്ങൾ കടുംബത്തലവനെ വിവക്ഷിക്കുന്നവയാകുന്നു. “വചനം കൊണ്ടുള്ള ജലത്താൽ സ്നാപനം ചെയ്ത ശുദ്ധിയാക്കി മറുകോ, ചുളിവോ മറ്റു മാലിന്യങ്ങളോ ഇല്ലാതെ പ്രഭാപുരിതമായ ഒരു സഭയെ തനിക്കു തന്നെ സമർപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി പ്രാണാർപ്പണം ചെയ്തതുപോലെ. അപ്രകാരം ഭർത്താക്കന്മാർ ഭാര്യമാരെ സ്വന്തം ശരീരം എന്നവിധം സ്നേഹിക്കണം”.

ഭാര്യയുടെ അനുസരണത്തിന്റെ ഉന്നതമായ ഉദ്ദേശം പരിശുദ്ധിയാണ്. അതു കാത്തു സൂക്ഷിക്കേണ്ട കടമ കടുംബത്തലവനിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. വിശുദ്ധിയിൽ നിന്നും വിശുദ്ധിയിലേക്കു വളർന്നു വികസിക്കുവാൻ ഭർത്താവു് അവളെ സഹായിക്കണം. യാതൊരു സമ്പാദ്യം മാനസിക മാലിന്യവും വഴി അവളുടെ അഭിപ്രായ വ്യക്തിത്വത്തെ ദുഷിപ്പിക്കരുതു്. ഭർത്താവിന്റെ സ്വാർത്ഥതമൂലം അവളുടെ മനസ്സിനെ വിരൂപമാക്കുകയും ചെയ്യരുതു്. ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാർ ദൈവത്തോടു കൂടതൽ അടുക്കുമ്പോൾ അവർ തമ്മിലും കൂടുതൽ

അടുക്കുവാൻ ഇടയാകും. “ഭാര്യയെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഭർത്താവു സ്വന്തം സ്നേഹിക്കുന്നു” കാരണം ആദർശപരമായി മാത്രമല്ല ശക്തിമത്തായ ശാരീരിക സംയോജനത്താലും അദ്ദേഹത്തോടു് അവൾ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരുത്തനും സ്വന്തം ശരീരത്തെ വെറുക്കുന്നില്ല. പ്രത്യുത പോഷിപ്പിച്ചു് പരിപാലിക്കുന്നു; മിശിഹാ സഭയെ പോഷിപ്പിച്ചു സന്ദർശിക്കുന്നതു പോലെ. കാരണം നാം എല്ലാവരും അവിടുത്തെ ശരീരത്തിന്റെ “അവയവങ്ങളാകുന്നു”

മാർമാദീസാ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ നാം ക്രിസ്തുവുമായി ഏകീഭവിക്കുന്നു. ഈ ഏകീഭവം മുഖേന നാം ദൈവത്തിന്റെ ജീവനിൽ ഭാഗഭാക്കുകുന്നു. ദിവ്യജീവൻ ക്രിസ്തുനാഥനിലൂടെ സഭയിലേക്കു പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ “നിങ്ങൾ മിശിഹായെ ധരിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രന്മാരായിരിക്കുന്നതു്.” പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ അനിഷേധ്യമായ മാഹാത്മ്യത്തെ സംബന്ധിച്ച നമ്മുടെ ബോധവാന്മാരാകണം വെള്ളം വീഞ്ഞുമായി കലരുന്നതുപോലെ നാം ദിവ്യത്വത്തിന്റെ പങ്കാളികളായിത്തീർന്നു. അവിടുനാകട്ടെ നമ്മുടെ മനഃശുദ്ധതത്തിന്റെ പങ്കാളിയുമാവി. നാം ചെയ്യുന്നതെല്ലാം ക്രിസ്തുവഴിയായും ക്രിസ്തുവിലും ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടിയുമാണ്. ക്രിസ്തുവും അവിടുത്തെ സഭയും, ക്രിസ്തുവും അവിടുത്തെ ശരീരത്തിന്റെ അവയവങ്ങളായ കൈസ്തവസമൂഹത്തിലുള്ള ഈ ഏകത്വമാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ നമ്മുടെ വിവാഹങ്ങൾ പ്രതിരൂപം ചെയ്യുന്നതു് അവിടുത്തേതായ രണ്ടു വ്യക്തികൾ ത്യാഗവേദിയായ അൾത്താരയുടെ മുമ്പിൽ ഒന്നിക്കുമ്പോൾ അവർ പിന്നിട്ടു് രണ്ടല്ല; ഒന്നാണ്.

എന്നാൽ നാം പരിമിത സൃഷ്ടികളായാൽ വിവാഹബന്ധത്തിൽ പരിപൂർണ്ണമായ ഐക്യം പ്രതീക്ഷിക്കുവതും, വിവാഹത്തിൽ വ്യക്തിത്വങ്ങൾ ഉന്മൂലനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കില്ലോ അതിനാൽ ഓരോ പങ്കാളിയും ചില സമീകരണങ്ങൾക്കു വിധേയമാവാണം. അവരെ വിവാഹത്തിലേക്കു് ആകർഷിച്ച സവിശേഷതകൾതന്നെ വിവാഹാനന്തരം ഭിന്നതകൾക്കു നിദാനമാകാം. പക്ഷെ ഐക്യം നിലനില്പുവാൻ ഇരുഭാഗക്കാരും പരമാർത്ഥമായി പരിശ്രമിക്കുമെങ്കിൽ സന്തോഷവും സൗഭാഗ്യവും അനുഭവിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

മറിച്ച് എക്യുതെ അവഗണിക്കുകയും സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള മാത്രം അഭിലാഷിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ദുഷ്ടഭാവങ്ങൾ അവിടെ രൂപം കൊള്ളുകയായി; അത് ഇടർച്ചയ്ക്കു വഴിതെളിക്കും കാരണം സ്നേഹിക്കുകയെന്നതു നന്മ ആഗ്രഹിക്കുകയാണല്ലോ. ദുഷ്ടബുദ്ധിക്കാകട്ടെ നന്മ ആഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

സ്വന്തം മാംസരക്തങ്ങളോടു ദുഷ്ടഭാവം പ്രദർശിപ്പിക്കുക, അനുചിതമാണ്; എന്നാൽ സ്വന്തം മാംസരക്തങ്ങൾ എന്നതന്നേക്കാൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ മാംസരക്തങ്ങളായതുകൊണ്ട് പ്രത്യേകിച്ചും. അവരുടെ ജീവിതം ക്രിസ്തുവിനു സമർപ്പിതമായിരിക്കുകയാണ്. ആകയാൽ അവർ പരസ്പരം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന സ്നേഹം വിശുദ്ധീകരണ സ്നേഹമായിട്ടാണ് പരിഗണിക്കേണ്ടത്.

കുടുംബനാഥൻ എന്ന നിലയിൽ ഭർത്താവു, ക്രിസ്തുവിന്റെ ആധിപത്യത്തോടു എത്ര കണ്ടു താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുമോ അത്രകണ്ടു ക്രിസ്തുവിനെ മാതൃകയായി സ്വീകരിക്കുകയും തന്റെ വിവാഹം ക്രിസ്തുവും സഭയും തമ്മിലുള്ള ഐക്യത്തെ പ്രതിബിംബിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. “ഇക്കാരണത്താൽ പുരുഷൻ, വിവാഹിതനായും മാതാവിനേയും വിട്ട് ഭാര്യയോടു ഒട്ടിച്ചേരും. രണ്ടുപേരും ഒരു ജഡമായിത്തീരും. ഇതൊരു മഹാ അജ്ഞയെ രഹസ്യമാണ്. ഞാൻ വിവക്ഷിക്കുന്നതു സഭയേയും മിശിഹായേയും കാഴ്ചയാണ്”.

ക്രിസ്തുവും സഭയും തമ്മിലുള്ള ഐക്യത്തിനൊരുദേശമുണ്ട്; ദീപ്തജീവനാകുന്ന വിശുദ്ധീകരണ വരപ്രസാദത്തിലേക്കു മനുഷ്യരെ ജനിപ്പിക്കുക. വിവാഹബന്ധത്തിന്റെ ഉദ്ദേശമെന്ത്? സ്വാഭാവിക ജീവന്റെ ജനനമാണ്. കൂടാതെ പരമമായ ദാവത്യയുമാണു ഷ്യാനമാണ് ഈ ജീവൻ പ്രദാനം ചെയ്യുവാൻ സഹായിക്കുന്നത്. തന്മൂലം അതിനെ നിഷ്പഫലമാക്കുകയെന്നത് കൂടാതെ അധിക്ഷേപിക്കുന്നതിനു തുല്യമാണ്. കൂടാതെ അധിക്ഷേപിക്കുന്നവൻ അതിന്റെ സ്ഥാപകനായ ക്രിസ്തുവിനെ നിഷേധിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ടാണ് ഏതുവിധ ജനനനിരോധനവും അധർമ്മമാകുന്നത്. അത് ഈശ്വരനിന്ദയുമാണ്.

കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ജനനത്തോടെ ഭർത്താവു

വിതാവാകുന്നു. ഭാര്യഭർതൃബന്ധത്തോപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചശേഷം സെമിൻ പോൾ പിതൃപുരുഷബന്ധത്തോപ്പറ്റി നമ്മെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുകയാണ്. “കുഞ്ഞുങ്ങളെ, നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളെ കർത്താവിൽ അനുസരിക്കുക”. ഏതെന്നാൽ അതാണു ശരി. “നിന്റെ അപ്പനേയും അമ്മയേയും ബഹുമാനിക്കുക—സത്താനവാദാനന്തോടുകൂടിയ ഒന്നാമത്തെ കല്പനയാണ്. സത്താനമോ, നിനക്കു നന്മ വരുന്നതിനും ദീർഘായുഷ്ഠാനായി നീ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്നതിനും”. അടുത്തു വരുന്ന വാക്യം ഈ ആശയത്തിന്റെ പുതിയ കരണമാണ്. “പിതാക്കന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ മക്കളെ കോപിപ്പിക്കരുത്. കർത്താവിന്റെ ശിക്ഷണത്തിലും അനുസരണത്തിലും അവരെ വളർത്തുക”.

“കർത്താവിനും—കർത്താവിന്റെ ശിക്ഷണത്തിലും” കുടുംബാംഗങ്ങൾ എല്ലാവരും ദൈവസന്നിധിയിൽ സമന്വരാണ്. ഒരേ മഹത്വത്തിന്റെ പ്രകാരം അനുഭവിക്കുവാനുള്ള പുജ്യവ്യക്തികളാണ്. “കർത്താവിന്റെ ശിക്ഷണത്തിൽ” മക്കളെ വളർത്തുമ്പോൾ കുടുംബത്തിലുള്ള സ്വാഭാവികമായ അധിനാഥത്വം അക്ഷേപത്തിൽനിന്നും വിമുക്തമാകുന്നു. കാരണം കർത്താവിന്റെ പുതിയ പുരുഷനായിട്ടാണ് പിതാവു ഭരണം നടത്തുന്നത്. ക്രൈസ്തവനിമത്തിനെതിരായി യാതൊന്നും അവനു ആജ്ഞാപിക്കുവാൻ പാടില്ല. പിതാവു തന്റെ ഭരണത്തിനു വിധേയരായിരിക്കുന്നവർ ക്രിസ്തുവിൽ രൂപംപ്രാപിക്കത്തക്കവണ്ണം സ്നേഹപൂർവ്വമായ ശിക്ഷണം അവർക്കു നൽകി വളർത്തണം പക്ഷേ കുറ്റത്തിന്റെ ഗുരുലഘുത്വം പരിഗണിച്ചു യുക്തമായ രീതിയിലേ അവരെ ശിക്ഷിക്കാവൂ. അല്ലെങ്കിൽ അവർ അമർഷം കൊള്ളുകയും അക്രമത്തിനൊരുങ്ങുകയും ചെയ്യും. കുട്ടികളെ അതിയായി ലാളിക്കുന്നതും നന്നല്ല. അതുമൂലം ക്രമവും സമാധാനവും നഷ്ടപ്പെട്ടുവാനിടയാകും. മാത്രമല്ല പിന്നീടു അവരിൽ അധികാരം പ്രയോഗിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലാതെ വരും. കുട്ടികളെ സ്നേഹിക്കുന്ന പിതാവു, അവരുടെ നന്മയെ കാംക്ഷിക്കുന്ന പിതാവു പരിശീലനവും ശിക്ഷണവും കൂടാതെ അവർ വളരുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയില്ല. ഇന്നത്തേ “പ്രശ്നപുത്രന്മാർ”—അപഥസഞ്ചാരികളായ യുവാക്കന്മാർ—ശിക്ഷണമില്ലാത്ത കുടുംബങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള ഇറക്കുമതികളാണ്. (അമ്മ)

നമ്മുടെ ഇടവകകളിലെ പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങൾ വില പ്രായോഗിക നിർദ്ദേശങ്ങൾ

(C. D.)

നമ്മുടെ പല ഇടവകകളിലും പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങൾ അഥവാ വായനയോഗങ്ങൾ നടത്തുന്നുണ്ട്. പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങൾ കൊണ്ട് പറയത്തക്ക പ്രയോജനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാവുന്നതാണ്. പുനരെകപ്പെട്ട നമ്മിൽ പലർക്കും, കത്തോലിക്കാ തിരുസഭ മാത്രമാണ് ദൈവസ്ഥാപിതമായ സഭ എന്ന് ബോദ്ധ്യമുണ്ടെങ്കിലും, സഭയെപ്പറ്റിയും ഇതര സഭകളെപ്പറ്റിയും ഉള്ള അറിവുകൾ വളരെ വിരളമാണെന്നുള്ളത് ഒരു പരമാർത്ഥം മാത്രമാണ്. അകത്തോലിക്കർ ഉന്നയിക്കുന്ന സാശയങ്ങൾക്ക് മറുപടി പറയുവാൻ തക്ക അറിവു നമ്മിൽ പലർക്കും ഇല്ല. പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങൾക്ക് ഇക്കാര്യത്തിൽ നമ്മെ കഴിവുള്ളവരാക്കുവാൻ സാധിക്കും. വിശ്വാസവിഷയകമായ നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ നമ്മുടെ ബ. അപ്പുന്മാരുടെ സഹായത്തോടു കൂടെ തിരഞ്ഞെടുത്ത ക്രമമായി പ്രാർത്ഥനായോഗത്തിൽ വായിക്കുകയും വായിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് അംഗങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുകയും ചെയ്താൽ, ക്രമത്തിൽ സഭയെപ്പറ്റിയുള്ള ശരിയായ അറിവു നമുക്കു സമ്പാദിക്കുവാൻ കഴിയും. പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങൾ പ്രായമായവരുടെ വേദോപദേശ പഠനമായും നമുക്കു പ്രയോജനപ്പെടും.

ഓരോ പ്രദേശങ്ങളിലേയും സാമവയ്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ആവശ്യമായ പരിപാടികൾ കൈക്കൊള്ളണം. 'സത്യദീപം', 'കാമളം', 'കുടുംബദീപം', 'അമ്മ', S. H. പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ തുടങ്ങിയുള്ളവ പ്രാർത്ഥനായോഗത്തിന്റെ പൂർവ്വകമായി നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ വിതരണം നടത്തുകയും, സന്ദർഭാനുസൃതമായ ഭാഗങ്ങൾ, പ്രാർത്ഥനായോഗത്തിൽ വായിക്കുകയും ചെയ്യാം. ഒരിടവകയിൽ കൂടുതൽ കുടുംബങ്ങളുള്ളപക്ഷം ഒന്നിൽകൂടുതൽ പ്രാർത്ഥനായോഗങ്ങൾ നടത്തുന്നതു നന്നായിരിക്കും. ഒരു ഗുണമാത്സര്യബുദ്ധിക്ക് ഇതു നല്ലതാണല്ലോ. പ്രാർത്ഥനായോഗത്തിലെ കുടുംബാംഗങ്ങളെ സംബ

ന്ധിച്ച് പൊതു സ്വഭാവമുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളും പ്രാർത്ഥനായോഗത്തിന്റെ അറിവോടും ആലോചനയോടും ശരിയായ സഹകരണത്തോടും കൂടി നടത്തുന്നത് എക്സക്യൂട്ടീവ് എഗ്രഗേറ്റിവിനും പ്രയോജനപ്പെടും. ആത്മീയം മാത്രമല്ല, ലൗകിക കാര്യങ്ങളും ഉണ്ടാണെങ്കിലും കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ കഴിയും.

കൂടാതെ, ഓരോ ആഴ്ചയും ഓരോ കുടുംബം എന്ന വിധം മാറി മാറി ഓരോവീടും അതിലേ അംഗങ്ങളെയും പരിചയപ്പെടാനിടയാകുന്നതും നല്ലതാണല്ലോ. ഓരോരുത്തരെപ്പറ്റിയും ഉള്ളതുപോലെ അറിയുന്നതിനും, ആവശ്യമെങ്കിൽ താല്പര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അർഹിക്കുന്ന സഹായസഹകരണങ്ങൾ നൽകാനും, അങ്ങനെ സഹോദരസ്നേഹത്തിന്റെ സേവനത്തിലൂടെ ക്രിസ്തീയ പൈതൃകം നമ്മുടെയിടയിൽ വർദ്ധമാനമാകുവാനും സംഗതിയാകും.

കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ വേദോപദേശം, സ്കൂളിലെ വിദ്യാഭ്യാസം, കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ പള്ളിയിൽ പോക്ക്, സാമ്പത്തികവും സാമൂഹികവുമായ ഇതര കാര്യങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ ആത്മീയവും ലൗകികവുമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ശ്രദ്ധപതിക്കാൻ പ്രാർത്ഥനായോഗം ഉപകരിക്കുന്നതാണ്.

വഴക്കം വയ്ക്കാവേണ്ടതും ഉണ്ടാക്കാനിടയാകാത്തവിധം കഴിവുള്ളപക്ഷം പ്രാർത്ഥനായോഗത്തിന് ഒരു ധനസേവകം ഉണ്ടാക്കുന്നതും നല്ലതാണ്. വളരെ കുറഞ്ഞ ഒരു തുക വീതം ഓരോ ആഴ്ചയിലും ഓരോരുത്തരും നിക്ഷേപിച്ചാലും 'പല തുളു പെരുവെള്ളം' ന്യായേന പ്രാർത്ഥനായോഗത്തിന് ഒരു നല്ല ഫണ്ട് ഉണ്ടാക്കാവുന്നതാണ്. പ്രാർത്ഥനായോഗത്തിലെ അംഗങ്ങളിലാകെങ്കിലും പെട്ടെന്നുണ്ടാകാവുന്ന ധനാവശ്യത്തിന് പ്രത്യേകം ആരും ഭാരപ്പെടാതെ ഈ ഫണ്ടിൽ നിന്നും സഹായിക്കാവുന്നതാണല്ലോ.

വിഹിതം

സാമൂഹ്യരംഗത്തു നമ്മുടെ ക്രിസ്തീയ ചുമതല

[വർഗ്ഗീസ് ജെ. വള്ളവതു]

(Assit. Regional Director for Kerala-Indian Social Institute Extension Service)

ലഭിക്കുവാനുള്ള വിഹിതത്തെ സംബന്ധിച്ചു, നൽകുവാനുള്ള വിഹിതത്തെപ്പറ്റി പരാമർശിക്കുവാനാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അടരാടുവാൻ ആർക്കും ആവേശമുണ്ടാകാറുണ്ട്. ഈ കാര്യാലയത്തിൽ സ്ഥലകാലസ്ഥിതി പരിഗണനകൾ വിലങ്ങുതടിയായിരിക്കില്ല. അവകാശങ്ങൾ, നീതിപൂർവ്വമായ വിഹിതങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുന്നതിൽ, വേണ്ടിവന്നാൽ, "പിടിച്ചുപറുന്നതിൽ" ആരെയും ആക്ഷേപിക്കേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ ഏതു നിലയിലുള്ളവർക്കും സഹജീവികളോടു് വില കടപ്പാടുകൂടേണ്ടെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം പലപ്പോഴും നാം വിസ്മയിച്ചുപോകാറുണ്ട്. ധനം, ശക്തി, വിജ്ഞാനം,

അധികാരം, കഴിവ് എന്നിവയെല്ലാം വർദ്ധിക്കുന്ന തോതനുസരിച്ച് അയൽക്കാരനോടുള്ള കടപ്പാടും കൂടുതലാകേണ്ടതുള്ള വസ്തുതയുമാവിധി നാം മനസ്സിലാക്കുകയും, മനഃപൂർവ്വം അതു നിർവഹിക്കുവാൻ സന്നദ്ധരാകുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ ചുമതലയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ബോധം ഒരു ക്രൈസ്തവനുണ്ടെന്നാണ് കരുതിപ്പോരുന്നത്. എന്നാൽ നമ്മുടെ പക്കൽ അയൽക്കാരന്റെ വിഹിതമുണ്ടെന്ന് ബോധപൂർവ്വം ചിന്തിക്കുകയും, അനുകൂലമായൊരു കാര്യമായിത്തീർന്നാൽ അത്യാത്മീയമായും പ്രായോഗികമായും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ നമുക്കു യാതൊരു തടസ്സവുമുണ്ടാകരുത്.

ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രാർത്ഥനാഭാവം ഒരു പുതിയ കാൽപ്പയ്യായിത്തീർന്നു, എങ്കിലും അതു കത്തോലിക്കാ അരുവിയിൽ കൂടുതൽ പ്രയോജനവും മാതൃകാപരവുമായി നടത്തുമെങ്കിൽ അയയ്ക്കുകയും ഒരു അത്യാവശ്യപ്പെടുത്തി തന്നെയായിരിക്കും. ബഹുമാനപ്പെട്ട വികാരിയുടെ അനുവാദത്തോടുകൂടെ ആരംഭിക്കുകയും അവരുടെ നിർദ്ദേശാനുസരണം നടത്തുകയും, കൂടാതെ ബഹുമാനപ്പെട്ട സംബന്ധിക്കുവാൻ സൗകര്യം ഉണ്ടാക്കുകയും വേണം.

അതതു പ്രദേശത്തിനു പറ്റിയ വിധത്തിലും പൊതു സ്വഭാവമുള്ളതും അയ ഒരു നിയമാവലി പ്രാർത്ഥനാഭാവത്തിനുണ്ടായിരിക്കണം. ഒരു പ്രസിഡന്റ്, വൈസ് പ്രസിഡന്റ്, സെക്രട്ടറി, ജായിൻറ് സെക്രട്ടറി എന്നിങ്ങനെ ഒരു വർക്കിങ്ങ് കമ്മിറ്റി ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഓരോ ആളിനും എന്തു ചെയ്യേണ്ട, എന്തു ഭാഗങ്ങൾ വായിച്ചു, എന്തു ചെയ്യേണ്ട, എന്തു അംഗങ്ങൾ (ആരെല്ലാം) ഹാജരാക്കേണ്ടതെന്നും, എന്നിങ്ങനെ സമഗ്രമായ ഒരു റിപ്പോർട്ടും, ഹാജരായവരുടെയും സെക്രട്ടറി തയ്യാറാക്കേണ്ടതും, പ്രാർത്ഥനാ ഭാഗത്തിന്റെ അനുവാദത്തോടുകൂടി റിപ്പോർട്ടുപ്രകാരം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുമാണ്.

പാട്ടുപാടി സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, കൗമാരപ്രായം, വി. ഗ്രന്ഥവായന, വിശ്വാസവെളിച്ചം വളർത്തുന്ന ഇതര ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, പത്രമാസികകൾ (കത്തോലിക്കാ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ) ഇവയുടെ വായന, അവയെപ്പറ്റിയുള്ള ചർച്ചകൾ, പൊതുവായ മറുപടികൾക്കു പരമാവ പ്രാർത്ഥന മുതലായി വ്യക്തവും കൃത്യവുമായ ഒരു പരിപാടിയിനുസരിച്ച് പ്രാർത്ഥനാഭാവം നടത്തണം. സാധാരണയായി രണ്ടു മണിക്കൂർ ആകെ ഉപയോഗിക്കേണ്ടതായിരിക്കും സൗകര്യം. ഉച്ച കഴിഞ്ഞു രണ്ടു മണിക്കൂർ തുടങ്ങി നാലുമണിക്കാവുന്നിരിക്കണം.

നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനാഭാവങ്ങൾ കൂടുതൽ പ്രയോജനപ്രദമാക്കുന്നതിനും, ഇല്ലാത്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ തുടങ്ങുന്നതിനും ഈ ലേഖനം സഹായിക്കട്ടെ. ഞായറാഴ്ച രാവിലെ പള്ളിയിലേ ആരാധനയ്ക്കും മറ്റും ശേഷം ഉച്ച കഴിഞ്ഞുള്ള ഈ പരിപാടി ഞായറാഴ്ചകളെ കൂടുതൽ ശുദ്ധമായി ആചരിക്കുന്നതിനും നമ്മുടെ നാനാ മതങ്ങളായ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും കാരണമാകുമെന്ന നമുക്ക് ന്യായമായി പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്.

ആത്മപരിശോധന ചെയ്യുവാൻ നാം തയ്യാറാ
കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ആരക്കേയും പേരിൽ ആരോപണങ്ങൾക്കു മു
തിരാതെ തന്നെ നിഷ്പക്ഷമായി ഈ വിഷയം
നമ്മുടെ വിചിന്തനത്തിനും, വിചാരനയ്ക്കും
വിധേയമാകണം. പ്രമാണങ്ങളുടെ ആകത്തു
കയാണു്, സത്താണു്, ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കു
കയും അയൽക്കാരനെ സ്നേഹിക്കുകയുമെന്നതു്.
പൊതുവിധിയുടെ വാക്യങ്ങൾ എന്തായിരിക്കു
മെന്നു് അറിയാത്തവരേണ്ടു്? "ദേവം നൊമ്പ
രം, ക്വാഡ്ര ജേഡിമൊ ആനൊ"മാതാവും ഇരു
വും എന്തിനാണെന്നുള്ള വിശ്വാസവിശ്വാതങ്ങളായ
സാമൂഹ്യപ്രധാനമായ ചാക്രികലേഖനങ്ങൾ മു
ഴുവൻ വായിക്കാതിരിയെങ്കിലും, അവയിലെ
ക്രോധീകരണവിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു് എന്തെങ്കി
ലും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലാത്ത വിദ്യാവിശാര
ദന്മാരേണ്ടെന്നു വിശ്വാസിക്കുക പ്രയാസം. സാ
ജീവിതത്തിൽ ജീവകാരുണ്യത്തിന്റെ മഹനീ
യ മാതൃക കാട്ടിയ ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായി
കൾ അയൽക്കാരനോടുള്ള സഹവർത്തിത്വം പ്ര
തീക്ഷാസരണം നിർവഹിക്കുന്നുണ്ടോ? നോ
ക്കുന്നക്കിനീന്നു സാമൂഹ്യശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ പാരാ
യണം ചെയ്യാതെതന്നെ അതിർദ്വല്ലഭമായി മാ
തും നടക്കാവുന്ന സാമൂഹ്യപ്രവർത്തക ചർച്ചാസ
മ്മേളനങ്ങളിൽ പങ്കു കൊള്ളാതെതന്നെ, സാമൂ
ഹ്യശാസ്ത്രവിപ്ലവമായും ഡിഗ്രിയും സമ്പാദി
ക്കാതെതന്നെ, ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് അയൽക്കാ
രനോടുള്ള കടപ്പാടിന്റെ അർത്ഥവും ഗൌരവ
വും ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, നമ്മു
ടെ ചൈതന്യപരമപരിശീലനപരീപാടികളിൽ
തകരാറു സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു സന്ദേഹിക്കേണ്ടി
യിരിക്കുന്നു. ഫ്രാൻസിസ് അഡീസിയിലെയും
ഫാദർ ഡാമിയന്റെയും, വിൻസെൻറ് ഡി
പോളിയന്റെയും, ഫ്രെഡറിക്കു് കാസാനാമി
ന്റെയും, വിൻസെൻറ് പാലാട്ടിയുടെയും,
ജോൺ മേരി വിയാനിയുടെയും, ജോൺബാ
സ്റ്റ്യായുടെയും, ജോൺ ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് ഡിലാ
സാലെയുടെയും, കമലേസ് ഡിലെല്ലിസന്റെ
യും, ഇഗ്നേഷ്യസ് ലെയോളയുടെയും മറ്റും
ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടും ജോൺ
ഇരുപത്തിമൂന്നാം മാർപ്പാപ്പായുടെ കാലത്തു്

ജീവിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ അഭിമുഖംകൊ
ണ്ടിട്ടും സർവ്വോപരി ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായി
യെന്നു് കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം സ്മരിച്ചിട്ടും, എ
ന്തുകൊണ്ടു് അയൽക്കാരനെ സേവിക്കുകയെന്ന
കാര്യത്തിൽ—പ്രമാണത്തിൽ—പലരും വിവ
ന്മാരായി കാണുന്നുവെന്നു് അന്വേഷിക്കേണ്ടത
ല്ലേ? കേവലം ഭക്തിപരമായ ജീവിതവ്യക്തി
പ്രകടനവും കൊണ്ടു് മതപരമായ മുതൽപനി
വ്യാപിക്കാമെന്ന ഒരു മിഥ്യാധാരണ പ്രമുഖരെന്നും
അനുകരണീയരെന്നും, മ്യാദകാരെന്നും കരു
തിപ്പോരുന്നവരിൽപോലുമുണ്ടെങ്കിൽ സാധാര
ണക്കാരന്റെ അഭിപ്രായഗതി എന്തായിരിക്കും.
നമസ്കാരങ്ങൾ വാഴിക്കുന്ന കാണിച്ചു ഉരുവി
ടിക്കുകയും, നരകത്തിലെ തീ കാണിച്ചുമാതും
പുണ്യാഭ്യാസത്തിനു പ്രേരിപ്പിക്കുകയും, സാമൂ
ഹ്യവിന്യാസത്തിലുള്ള തൃഷ്ണക്കേടുകൾക്കു
മാതൃകകളായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു
മതാഭ്യസന സമ്പ്രദായമാണു് വർഷങ്ങളായി
സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങൾ പഠിക്കുകയോ പഠിപ്പി
ക്കുകയോ പ്രാധാന്യം പ്രദാനം ചെയ്തതെന്നും സം
ഘടിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത അനുദിന
ഇടവക ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ വ്യാപൃതരാ
യിരുന്ന നമ്മുടെ വൈദികർ വഴിക്ക് ലഭിച്ചി
ട്ടുള്ളതു്. ഇതിനുള്ള കാരണത്തിനു വീണ്ടും പ
രകോട്ടു് അന്വേഷിക്കേണ്ടതായി വരാം. അ
യൽക്കാരനെ സ്നേഹിക്കാത്തതിനുള്ള നരകത്തി
ജാലവും വേണ്ടവണ്ണം കാണിച്ചിരുന്നില്ല അ
യൽക്കാരനെ സ്നേഹിക്കുന്നതിൽകൂടിയാണു്
ദൈവത്തെ ശരിയായി സ്നേഹിക്കുന്നതെന്നുള്ള
തത്വം വേണ്ടവിധം വിശദീകരിച്ചിരുന്നില്ല.
മതാഭ്യാസപ്രകാരങ്ങളിൽ സാമൂഹ്യ കടമയെ
പ്പറ്റിയുള്ള പ്രബോധനങ്ങൾ നൽകിയിര
ുന്നില്ല.

അയൽക്കാരനെ സേവനംമൂലം സ്നേഹിക്കാ
തെ ചൈതന്യപരീപാടം പരിപൂർണ്ണമാകയി
ല്ലെന്നുള്ള നിത്യസത്യം നാം അതിന്റെ മുഴു
വൻ അർത്ഥപ്രാപ്തിയോടുകൂടി മനസ്സിലാക്കേ
ണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കത്തോലിക്കാ ഭരിതങ്ങളുള്ള
തെക്കേ അർദ്ധഗോളത്തിലെ സാമൂഹ്യമാതൃകയായ
ഭൂസാമീകരണവും, മുതലാളിമാരെയും ചിലിയി

ചെ മെത്രാമാർ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നത് ഇവിടെ പ്രസക്തമാണ്. "സഭയുടെ സാമൂഹ്യപഠനം രാജ്യത്തെ ആഴമേറിയ പ്രശ്നങ്ങൾക്കും പ്രായോഗിക പരിപാടികളായിത്തീരണം."

സാമൂഹ്യമായി ഒരു പരിവർത്തനം സംഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണിത്. കേന്ദ്രീകൃതമായ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്ക് പരമപ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നതിനോടൊപ്പംതന്നെ സാമൂഹ്യസേവനപരമായ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളും നിർവ്വഹിക്കണമെന്നുള്ളത് ചില മണ്ഡലങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുകയും തദനുസരണം ഉണർന്നു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സമരംഭിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. എന്നാൽ കത്തോലിക്കരിൽ പ്രത്യേകിച്ചു കലാശാലാ വിദ്യാർത്ഥികളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന യുവലോകത്തിൽ ചില ചിന്താക്ഷേപങ്ങളുള്ളതായി അനുഭവപ്പെടുന്നു. സെനറിലും, സിൻഡിക്കാറിലും, കലാലയത്തിലും, വിദ്യാലയത്തിലും കടന്നുകൂട്ടുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയോ അഭിനിവേശം സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനത്തിൽ കാണുന്നില്ലെന്നും, സാമൂഹ്യനോഷാരണം അവരുടെ കടമയാണെന്നും, അതായത് അതിൽ വിജയിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ലെന്നും, എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിച്ചാൽ തന്നെ വൈദികരിൽനിന്നും സഹകരണമോ, വിട്ടുവീഴ്ചയോ ഉണ്ടാകാറില്ലെന്നും മറ്റുമുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ പല പശ്ചാത്തലങ്ങളിലും ഉയർന്നുവരുന്നുണ്ട്. വളരെയധികം വാസ്തവമടങ്ങിയ ഈ അഭിപ്രായഗതിയുടെ മറുപടി ജനങ്ങൾ സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്നും അകലുവാൻ ശ്രമിക്കരുതെന്നു മാത്രമേ അഭ്യർത്ഥനയുള്ളൂ.

സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനം പ്രധാനമായി അത്മായരുടെ ചുമതലയാണെന്നാണ് എന്റെ വിനീതമായ അഭിപ്രായം. യുവജനങ്ങൾക്കും ഇതിൽ സുപ്രധാനമായ പങ്കുവഹിക്കുന്നുണ്ട്. രാഷ്ട്രീയം, സാഹിത്യം, തൊഴിൽ മേഖലയിലെ കാര്യങ്ങളിൽ വൈദികരുടെ ആജ്ഞാൻവർത്തികളായിട്ടല്ലല്ലോ പലരും വർത്തിക്കുന്നത്. സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനത്തിന്റെ കാര്യം വരുമ്പോൾ വൈദികരിലേയ്ക്കു മാത്രം തിരിയുന്നത് ശരി

യാണോ? സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനത്തിൽ വൈദികരുടെ പങ്ക് വലിയതല്ല, സഹകരണവും സഹായിക്കുന്നതു് തികച്ചും നല്ലതും പ്രയോജനകരവുമാണ്. ഈ കാര്യത്തിൽ വൈദികർക്കുള്ള അതിപ്രധാനമായ ചുമതല താഴെത്തീക്കാനിരിക്കുവാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കുകയില്ല. സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനത്തോടുള്ള വൈദികൻ ഇക്കാലത്തു് മറ്റു രംഗങ്ങളിൽ നേതൃത്വത്തിനു് ശ്രമിക്കുന്നതു് അഭികാമ്യവുമല്ല. വൈദികർ ഈ പരിവർത്തനഘട്ടത്തിൽ അന്ധാലിച്ചുനിൽക്കാതെ, തപ്പുകക്കുറിയുടെ ഭീഷണിക്കു വിധേയരാകാതെ, അവർക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അറിവും, അധികാരവും, നേതൃത്വവും സാമൂഹ്യസേവനങ്ങൾക്കു ജനങ്ങളെ ഉൽബുദ്ധരാക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കണം. നല്ല സമരീയാക്കാരന്റെ മനസ്സായ ഉദാഹരണ എടുത്തുകാട്ടിയ, പാവപ്പെട്ട സമരീയാക്കാരീ പെണ്ണു നോക്കൂ വെള്ളം വാങ്ങി ദാഹശമനം വരുത്തിയ, ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ നിങ്ങൾ അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കണം എന്ന പുതിയ കല്പന നൽകിയ, "അന്യർ നിങ്ങളോടു് എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു അതുപോലെ നിങ്ങളും അവരോടു് ചെയ്യുക; നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ മാത്രം നിങ്ങൾ സ്നേഹിച്ചാൽ അതിലൊന്നാണ് മെച്ചം! സ്നേഹിക്കുന്നവരെ, പാപിഷ്ടരും സ്നേഹിക്കുന്നല്ലോ. നന്മ ചെയ്യുന്നവർക്കു മാത്രം നിങ്ങൾ നന്മ ചെയ്യാൽ അതിലൊതു മേന്മ? പാപികളും അതുതന്നെ ചെയ്യുന്നു. തിരിച്ചു കിട്ടുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നിടത്തോളം തിരിച്ചുകിട്ടുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയിൽ പാപികൾ പോലും പാപിഷ്ടർക്കു് വായ്പ നൽകുന്നു. നിങ്ങളോ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കുക; നന്മചെയ്യുക; കടം കൊടുക്കുക; പ്രത്യുപകാരം പ്രതീക്ഷിക്കാതെ" എന്നീ സൂക്തികൾ അരുളിച്ചെയ്ത പരസ്യജീവിതത്തിൽ ജീവകാരുണ്യപരമായ അനേകം സജീവമായ കർമ്മ കാട്ടിയ സർവ്വോപരി സ്വശിഷ്ടരുടെ പാദങ്ങൾ കഴുകി വിനയാന്വീതനായി ചുംബിച്ചു, ക്രിസ്തുവിനെ ജനങ്ങൾക്കു് ഉപദേശത്തിലും മാതൃകയിലുംകൂടി സ്പഷ്ടമായി കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും, ജനങ്ങളിലുള്ള സേവന മൂല്യത്തെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുന്നതിനുപകരിക്കുന്ന പ്ര

വർത്തനങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകുകയും, ജനങ്ങൾക്കു ധൈര്യവും ഉത്സാഹവും നൽകുന്ന 'രാസതരക' സമാഹരണ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വൈദികർ സമൂഹത്തിന് വിലമതിക്കുന്നവരാണ്. സേവനമായിരിക്കും ചെയ്യുന്നത്. അതേ സമയം അതുമൂലം പുണ്യ മാറിയിൽക്കാരെ കടമ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ, അയൽക്കാരന്റെ വിഹിതം നൽകുവാൻ ജനങ്ങൾ മുന്നോട്ടുവരുന്നു.

നമ്മുടെ കടമ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുക. ചൈതന്യപരമത്തിന്റെ അടിത്തറ സ്റ്റേജമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ പിതൃത്വത്തിലുള്ള സാഹോദര്യമാണ് അയൽക്കാരനെ അന്വേഷിക്കുവാൻ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കേണ്ടത്. സഹോദരന്റെ സുക്ഷിപ്ത കാരണമെന്നു പറഞ്ഞു കഴിയുവാൻ സാധ്യമല്ല. നമുക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന ധനവും, വിജ്ഞാനവും, ശക്തിയും, കഴിവും, അധികാരവും അയൽക്കാരനോടു കൂടി ഉപയോഗപ്രദമാകത്തക്കവിധം വിനിയോഗിക്കണം. അയൽക്കാരനോടുള്ള സ്നേഹം അവന്റെ പട്ടിണിയും അറിയില്ലായ്മയും, ബലഹീനതയും, കഴിവുകേടും, അടിമത്വവും മാറ്റുന്നതിന് ഉപകരിക്കുന്ന സേവനമായി രൂപം പ്രാപിക്കണം. അയൽക്കാർ അധഃപതനാവസ്ഥയിൽ നിന്നും മുക്തിനേടുവാൻ, വീണ്ടും അതേ കണ്ടിൽത്തന്നെ നിപതിസ്തായിരിക്കുവാൻ സംഘടിതമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സാമൂഹ്യനീതി സംഘബുദ്ധനെന്നതിനുള്ള പരിതഃസ്ഥിതി സംജാതമാകുന്നതിന്, മുടിച്ചു സാക്ഷാത്കാരം വെക്കുകോട്ടകൾ തകരണം. അതിന് നമുക്കുള്ള ആയുധമാണ് ചൈതന്യപരമീതിയിൽ കെട്ടിപ്പടുത്ത സാമൂഹ്യ പരിപാടികൾ. വേതനം, വിതരണം, സഹകരണം എന്നിവ ചൈതന്യപരമീതിക്കും ഉപവിഷയം. ഉപരിതരം വിധം പ്രാധാന്യം നൽകണം. ഈ വക കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഉറക്കെചിന്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങുവാൻ, "നിനക്കുള്ളതെല്ലാം വിവിധ പാപങ്ങൾക്കു കൊടുക്കുവാൻ" ക്രിസ്തു അരുളിച്ചെയ്തപ്പോൾ ദുഃഖിച്ച സ്ഥലം വിട്ട യുവാവിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഹൃദയവശാലത നാം സമ്പാദിക്കണം.

സംഘടിതപ്രവർത്തനം, സാമൂഹ്യനീതി സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും, സാമൂഹ്യസേവനം പ്രയോജനകരമാക്കുന്നതിനും അയൽക്കാരന്റെ വിഹിതം ചൂഷണം ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിനും, ആവശ്യമാണ്. ഈ കാര്യത്തിൽ യുവാക്കളുടെ കഴിവും കാര്യപ്രാപ്തിയും ഗണ്യമായതാണ്. മുഴുവൻ സമയവും, എല്ലാവരും സാമൂഹ്യപ്രവർത്തനമായി മാറണമെന്നുള്ള അപ്രായോഗിക സിദ്ധാന്തം അവതരിപ്പിക്കുക സാധ്യമല്ല. എന്നാൽ ഓരോരുത്തർക്കും അവരവരുടെ കഴിവനുസരിച്ച് സംഭാവിക്കുന്നതിനും അനേകം സന്ദർഭങ്ങൾ ലഭിക്കും. പണമുള്ളവർ സംഘടിത പ്രവർത്തനത്തെ ധനസഹായം ചെയ്ത് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം. വിദ്യാഭ്യാസവാൻ ആദ്യയിൽ ഭരമണിക്രമരീതിയും സാമൂഹ്യവിദ്യാഭ്യാസത്തിന് വിനിയോഗിച്ചാൽ എന്തൊരു നേട്ടമായിരിക്കും. സാങ്കേതിക വിദ്യാർത്ഥി അവരുടെ സേവനം സന്ദർഭോപരിതമായി ദാനം ചെയ്താൽ സംഘടനയ്ക്കും അതുമൂലം സാമൂഹ്യജനങ്ങൾക്കും എന്ത് ഉപകാരമായിരിക്കും. ഇവയെല്ലാം സമാഹരിച്ച് ശരിയായി വിനിയോഗിക്കുന്നതിന് സംഘടനയ്ക്കു കഴിയണം. ആദ്യമായിത്തന്നെ സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുന്നതിനുള്ള അഭിനിവേശമുണ്ടാകണം.

പലരും പുറമുള്ള ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ ഭീകരത കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. കാരണം അവർക്ക് അതിനോട് പൊരുതുവാൻ മനസ്സില്ല. ദാരിദ്ര്യോദ്ധാസത്തിനുവേണ്ടി പൊരുതുവാൻ ത്യാഗസന്നദ്ധരായിരിക്കണം. പക്ഷെ എത്രവേഗം ത്യാഗത്തിനു സന്നദ്ധരാണെന്നുള്ളതാണ് പ്രശ്നം.

ഇടവകകളിൽ സംഘടിത പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യവും, നേതൃത്വവും നൽകേണ്ടത് യുവാക്കളാണ്. ഇടവകയിലെ കഴിവും പ്രാപ്തിയുമുള്ളവരെ അറിയിക്കണം. പാപങ്ങളെ അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികളിൽ ബോധവാന്മാരാക്കണം. വിലവിലുള്ള ധനാഗമന മാർഗ്ഗങ്ങൾക്കു കോടും സംഭവിക്കാതെ തന്നെ കൂടുതൽ വരുമാനമുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള പദ്ധതികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യണം, കൂടിയവയുപയോഗിക്കണം, ചെറു

കിടവുവസായങ്ങളും, കൃഷിവർദ്ധനവ് ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും മറ്റും സഹകരണാടിസ്ഥാനത്തിൽ സമാജം ഉണ്ടാക്കണം. ഇന്ത്യയിൽ സഹകരണയുഗമാണിപ്പോൾ, നമ്മുടെ ഇടവകകളിൽ എത്രപേർ സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രയോജനം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്? ഗവണ്മെന്റ് ഈ കാര്യത്തിനായി വിനിയോഗിക്കുന്ന തുകയെപ്പറ്റി എത്രപേർ അറിയാം? ഒരു കത്തോലിക്കൻ പോലുമില്ലാത്ത അനേകം ഗ്രാമങ്ങളിൽ സഹകരണസംഘങ്ങൾ പ്രശസ്തമായി നടക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. കത്തോലിക്കാ സഹകരണ സംഘത്തിനുവേണ്ടി ഞാൻ വാദിക്കുകയല്ല. സാമോദര്യത്തിന്റെ വക്താക്കളെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്ന നമുക്ക് ജാതിമതഭേദമെന്യോ എല്ലാവരും ഉപകരിക്കുന്ന സഹകരണസംഘങ്ങൾ രൂപീകരിക്കുവാൻ നേതൃത്വം നൽകരുതോ? ഏതെങ്കിലും വൈദിക ഔദാര്യ സംഘടനയുടെ പണംപറ്റി ഉജ്വലിക്കുന്ന പണികൾ നടത്തുവാൻ മാത്രം നാം തയ്യാറായാൽ പോരാ. പലതരത്തിലുള്ള പെരുവള്ളം എന്നത് അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ പ്രായോഗികമാക്കണം. വിശദാംശങ്ങളിലേക്ക് കടക്കുവാൻ വിസ്താരമേതെന്ന് ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.

സാമൂഹ്യ പ്രവർത്തനം പുരാതനമായ പാരമ്പര്യം പോലെ സുഖകരമാണെന്ന് വ്യാഖ്യാനിക്കാതിരിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും. തക്കത്തിനൊത്ത അടവു മാറുന്ന രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകരീതി ഇവിടെ അനുയോജ്യവുമല്ല. പല പുസ്തകങ്ങളെയും പ്രയാസങ്ങളെയും തരണം ചെയ്യേണ്ടിവരും.

പരാജയവും പരിഭവവും കണ്ട് പരിഭ്രാന്തരായി പിൻതിരിയരുത്. ഏറ്റവും വലിയ വിഷമം നേരിടേണ്ടിവരുന്നത് ആരെ സേവിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ അവരിൽ നിന്നായിരിക്കും. അനേകനാൾ അഗണ്യരായി തള്ളപ്പെട്ടിരുന്നവർ, പട്ടിണിക്കും ചൂഷണത്തിനും വിധേയരായിരുന്നവർ, സഹനത്തിന്റെ നെല്ലിപ്പലകയിൽ പൊന്തുമ്പി വിദ്വേഷമെന്ന സ്ഥിതിയായവർ, സാമൂഹ്യപ്രവർത്തകരെ ആദ്യമാദ്യം സ്വാഗതം ചെയ്തില്ലെന്ന വരാം. പരിപാടികളെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നവരാം. കബളികളുടെ പ്രേരണയ്ക്ക് വശംവദരായെന്നവരാം. ഇതുകൊണ്ട് നിരാശരായി മടങ്ങാതിരിക്കുക കൃതഘ്നരാണ് അവരെ മുദ്രയടിക്കാതിരിക്കുക. എത്ര നല്ല സാമ്പത്തിക പരിപാടികളായിരുന്നാൽ തന്നെയും, സാഹചര്യത്തിന്റെയും, മനുഷ്യത്വത്തിന്റെയും, സമഭാവനയുടെയും, തത്ത്വീകരണ മീട്ടുവാൻ നാം മറക്കരുത്. ഇതാണ് ഏറ്റവും വിലപ്പെട്ടത്. ഒന്നും അടിച്ച് തളിപ്പിക്കാതിരിക്കുക. അപരമായി പേര് പരിപൂർണ്ണ ധാരണയോടുകൂടി സമപിത്തതയോടുകൂടി സാവധാനത്തിൽ ഔദാര്യം ചെയ്യുന്നതാണ് നല്ലത്. 'നിങ്ങളും' എന്ന ഭാവം മാറി 'നമ്മൾ' എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം കൈവരുത്തണം. ദേവാലയത്തിലെ മണിനാദംപോലെ തന്നെ ഫാക്ടറികളിലെ കഴൽ വീളിയും നാം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്ന് ആഹ്വാനം ചെയ്ത പോൾ ആറാമന്റെ നേതൃത്വം നമുക്ക് സ്വീകരിക്കാം. അയൽക്കാരന്റെ വിഹിതം സസന്തോഷം നൽകുക.

ലേഖകന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്ക്

“ക്രൈസ്തവകാഹളം” കാരോ ഇംഗ്ലീഷ് മാസത്തിലും ഒന്നാം വാരത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ലേഖനങ്ങളും വാർത്തകളും ഏതു മാസത്തെ മാസികയിൽ വേർതിരിക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അതിനു മുമ്പുള്ള മാസത്തിന്റെ 20-ാം തീയതിക്കു മുമ്പ് ഇവിടെ കിട്ടിയിരിക്കണം. ഉദാഹരണമായി, ഏപ്രിൽ മാസത്തെ ‘കാഹളം’യിലേക്കുള്ള ലേഖനങ്ങളും മറ്റും മാർച്ച് 20-നു മുമ്പ് അയച്ചുതരണം.

റവ. ഫാദർ സി. എ. എബ്രഹാം,
മാർ ഇസ്രായേലിയാസ് കോളജ്,
തിരുവനന്തപുരം-15.

മിഷ്യൻ സൺഡേ പിരിവ് (തുടർച്ച)

ചെങ്ങന്നൂർ മഠം, സ്കൂൾ	270-00	ഇടയാറൻമുള	20-00
കാരയ്ക്കാട്	24-15	പുത്തൻകാവ്	30-00
കരമ്പാല	10-00	മാർ ഈവാൻമോസ് കോളജ്	900-00
പോങ്ങാമുക്ക് സ്കൂൾ	30-00	പുതുപ്പള്ളി വീണ്ടും	9-00
ടി മഠം	10-00	തോട്ടുപുറം	15-00
കാർമ്മല	40-00	വെണ്മണി	15-00
അട്ടച്ചാക്കൽ	44-75	വള്ളിപ്പുറം	11-00
ചെങ്ങറ	10-00	ചിറക്കുളം	7-00
തേക്കുതോട്	12-00	ചെങ്കൽച്ചുള	20-00
തണ്ണിത്തോട്	7-50	കഴക്കൂട്ടം	10-00
മുളന്തറ	6-00	പാലയം	17-64
എലഞ്ഞിമേൽ	25-00	കാച്ചുവട്ടം	5-00
പുലിയൂർ	20-00	മേനംകുളം	7-00
ചന്ദനപ്പള്ളി	67-55	കൊടങ്ങാവിള	13-00
കൊടുമൺ	25-19	മാമപുരം	30-00
തട്ട	26-51	പുത്തൻപീടിക	33-50
ആനന്ദപ്പള്ളി	13-75	ചീക്കനാൽ	32-50

ആകെ 8255-78

സഭാകലണ്ടർ

മാർച്ച് 1964.

- 8—നോമ്പിലെ അഞ്ചാം ഞായർ (കുനിയായ സ്ത്രീയെ സുഖപ്പെടുത്തിയത്)
- 9—തിങ്കൾ—സെബസ്ത്യാനിലെ 40 സഹദേന്മാർ.
- 12—വ്യാഴം—മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മാർപ്പാപ്പ.
- 15—നോമ്പിലെ അറാം ഞായർ (കരുടൻ കാഴ്ചനൽകിയത്)
- 18—ബുധൻ—ഉൾശ്ശേമിലെ മാർ കൂറീലോസ്.
- 19—വ്യാഴം—വി. യേശുഹം.
- 20—നാലുതാം വെള്ളിയാഴ്ച.
- 21—ശനി—ലാസറിനെ ഇയിപ്പിച്ചത്.
- 22—ഓശാന ഞായറാഴ്ച.
- * 25—വലനിപ്പു ചെങ്കനാൾ.
- 26—ചെന്താ വ്യാഴാഴ്ച.
- 27—ദുഃഖ വെള്ളിയാഴ്ച.

28—ദുഃഖ ശനിയാഴ്ച.

29—ഉയിർപ്പു ഞായറാഴ്ച.

ഏപ്രിൽ

3—ആദ്യവെള്ളി—സകല മനുഷ്യാനന്മാർ.

5—പുതുഞായറാഴ്ച.

11—ശനി—വി. ലെയാൻ മാപ്പാപ്പ.

* * * *

പരേതരായ

പട്ടക്കാരും സന്യാസിനികളും

റവ. ഫാദർ മത്തായി കരിങ്ങാട്ടിൽ മാർച്ച് 18

" " ചാണ്ടപ്പിള്ള പമ്പുരത്തു്

ഏപ്രിൽ 10

സിസ്റ്റർ നയോമി ഗ്രാൻസിസ് S. I. C.,

ചെങ്ങന്നൂർ മാർച്ച് 18

" ശ്മുനി S. I. C., കററാനം മാർച്ച് 23

R. I. P.

വിവിധ വൃത്താന്തങ്ങൾ

കൃബ്

കൃബയിൽ സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനായി ആറു കത്തോലിക്കാദൈവികർ ബ്രസ്സൽസിൽ നിന്ന് അങ്ങോട്ടു പോയിരിക്കുന്നു. ബൽജിയത്തിൽ നിന്നുള്ള മിഷ്യനറിമാർ തന്റെ രാജ്യത്തു വരുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്ന് കൃബൻ ഭരണാധിപൻ ഫീഡൽ കാസ്സോ ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കു മുമ്പു പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി.

* * * *

ഫിലിപ്പീൻസ്

ഫിലിപ്പീൻസ് ദ്വീപുകളിൽ കത്തോലിക്കാസഭ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതിന്റെ നാലാം ശതവാഷികാഘോഷങ്ങൾ ഈ വർഷം നടത്തപ്പെടുകയാണ്. ഇവയോടനുബന്ധിച്ചുള്ള വികസനപരിപാടികളുടെ ഭാഗമായി കൂടുതൽ മിഷ്യനറിമാരെ ജപ്പാൻ, കൊറിയ, ബോർണിയോ, ഫെർമോസാ എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലേയ്ക്ക് അയക്കുവാൻ ഫിലിപ്പീൻസിലെ ബിഷപ്പന്മാരുടെ കൗൺസിൽ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു.

* * * *

ഫെലിക്കോപ്റ്ററിൽ കുരിശ്

മുക്കാൽ ടൺ ഭാരമുള്ള ഒരു കുരിശ് ഒരു ദേവാലയ ഗോപുരത്തിന്റെ മുകളിലേയ്ക്ക് ഫെലിക്കോപ്റ്ററിൽ ഉയർത്തിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ജോൺ മാർപ്പാപ്പായുടെ ജന്മസ്ഥലമായ ബർഗമോയിൽ പുതിയതായി പണിയുന്ന സിമ്മനാരിയുടെ ചാപ്പലിനുവേണ്ടി അമേരിക്കൻ വേദാഭ്യർത്ഥനയിലെ ഒരു ഫെലിക്കോപ്റ്ററിലാണ് കുരിശു ഗോപുരത്തിന്റെ മുകളിലെത്തിച്ചുകൊടുത്തത്.

* * * *

സ്ത്രീധനം ഉപേക്ഷിച്ചാൽ

വിവാഹത്തിനു സ്ത്രീധനം വാങ്ങുന്ന പതിവു നിരസാഹവ്യപ്പെടുത്താൻ തുത്തുക്കുടി രൂപ

തയിൽ ഒരു പരിപാടി തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നു. സ്ത്രീധനം വാങ്ങിക്കാത്തവരുടെ വിവാഹഫീസ് ഇളവു ചെയ്യുകയും പാരിതോഷികമായി 100 രൂപ നൽകുകയും ചെയ്യും. ഇപ്രകാരം വിവാഹിതരാകുന്നവർക്കുള്ള വിവാഹവസ്തുങ്ങൾ സൗജന്യമായി നൽകാമെന്നു തുത്തുക്കുടിയിലെ ധനവാദനായ ഒരു വ്യാപാരി വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടത്രെ.

ആസ്റായിലെ മിഷ്യനറി

കഴിഞ്ഞ അരശതാബ്ദക്കാലം ആസ്റാ പ്രദേശത്തു മിഷ്യനറീനേല നടത്തിയിരുന്ന പ്രശസ്തനായ മോൺ. കൊഡഡാല ചിന്തപ്പു ഫെബ്രുവരി 11-ാം തീയതി നിര്യാതനായിരിക്കുന്നു. തെനലി, ഗുണ്ടർ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളായിരുന്നു പ്രധാനമായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രയത്നരംഗങ്ങൾ.

R. I. P.

* * * *

കാർഡിനൽ മിൻസെൻറി

ഫങ്കറിയിൽ തടങ്കലിൽ കഴിയുന്ന കാർഡിനൽ മിൻസെൻറിയെ മോചിപ്പിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചുള്ള കൂടിയാലോചനകൾ ഫങ്കറിയൻ അധികൃതരും വത്തിക്കാൻ ദൂതന്മാരും തുടർന്നു നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. “അല്പം ക്ഷമ” കാണിച്ചാൽ ഈ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാൻ കഴിയും എന്ന് ഫങ്കറിയിലെ പ്രധാനമന്ത്രി ജാനോസ് കാദർ പ്രസ്താവിച്ചു.

* * * *

ഡച്ച് കിരീടം

ഹോളണ്ടിലെ ഭരണാധികാരിയായ രാജാവോ രാജ്ഞിയോ കത്തോലിക്കനായിരിക്കുന്നതിനു നിയമ തടസ്സമില്ലെന്ന് ഡച്ച് പ്രധാനമന്ത്രി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഹോളണ്ടിലെ ഐറീൻ രാജകുമാരി സ്പെയിനിലെ ഒരു കത്തോലിക്കരാജകുമാരനെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ നിശ്ചയിച്ചതിനെ തുടർന്നുണ്ടായ വാദകോലാഹലത്തെ പരാമർശിച്ചാണ് പ്രധാനമന്ത്രി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചത്. ഹോളണ്ടിലെ ജനങ്ങളിൽ 40 ശതമാനം കത്തോലിക്കരുണ്ട്.

തിരുവനന്തപുരം

സണ്ടേസ്കൂൾ പരീക്ഷ

1963-ലെ സണ്ടേസ്കൂൾ വാർഷികപ്പരീക്ഷയ്ക്കു് മാസം 17-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ചയും മത്സരപ്പരീക്ഷയ്ക്കു് മാസം 31-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ചയും നടത്തുന്നതാണെന്നു് അഭിവന്ദ്യപിതാവന്റെ ഒരു സക്കലറിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

S. S. L. C വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായുള്ള മതോപദേശ പരീക്ഷ

അതിരൂപതയിലെ S. S. L. C വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായി ഏപ്രിൽ 12-ാം തീയതി എല്ലാ ഡിസ്ട്രിക്ട് കേന്ദ്രങ്ങളിൽ വെച്ചും ഒരു മതോപദേശപരീക്ഷ നടത്തുന്നതിനു് അഭിവന്ദ്യതിരുമേനിയുടെ ഒരു കല്പനയിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ദൈവാലയ ശിലാസ്ഥാപന കർമ്മം

ചെങ്ങന്നൂരിൽ പണികഴിക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്ന ദൈവാലയത്തിന്റെ ശിലാസ്ഥാപന കർമ്മം കഴിഞ്ഞ ഫെബ്രുവരി 2-ാം തീയതി നി. വ. ദി. മ. ശ്രീ ബനഡിക്ട് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് നിർവ്വഹിച്ചിരിക്കുന്നു. പൗരജനങ്ങളുടെ വകയായി അഭിവന്ദ്യതിരുമേനിക്ക് ഒരു വൻവിജയ സ്വീകരണം നൽകുകയുണ്ടായി. രാവിലെ വി. കർബാനാനന്തരം പൊതുയോഗവും നടത്തപ്പെട്ടു. പൊതുയോഗത്തിൽ റവ. ഡോ. ജോർജ്ജ് പാലത്തമ്പാട്ട്, മി. പി. ജെ അലക്സാണ്ടർ B. A. L. T, മി സി. തോമസ് എന്നിവർ പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തു.

പെരുനാളാഘോഷങ്ങൾ

തട്ട ലൂർദ്ദുഗിരി പള്ളിയിൽ ലൂർദ്ദുമാതാവിന്റെ പെരുമാൾ ഫെബ്രുവരി 11-ാം തീ

യതി ചൊവ്വാഴ്ച ഭക്തിദായകങ്ങളായ വിവിധ പരിപാടികളോടുകൂടി ആഘോഷവും നടത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഉറുകുന്ന് ലൂർദ്ദുമാതാപ്പള്ളിയിലെ തിരുനാൾ ഫെബ്രുവരി 28, 29 എന്നീ തീയതികളിൽ ആഘോഷവും കൊണ്ടാടിയിരിക്കുന്നു. വി. മൂന്നത്തേൽ കുബാനയും റവ. ഫാ. ജോ. സഫ് തച്ചേട്ട് അവർകളുടെ പ്രസംഗവും നടത്തപ്പെട്ടു.

* * * *

വള്ളിമറ്റപ്പൻകാട്ടു വിശുദ്ധ കൊച്ചുത്രേസ്യപ്പള്ളിയുടെ പെരുനാളിനോടനുബന്ധിച്ചു് 16, 17, 18, 19 എന്നീ തീയതികളിലായി ഒരു പ്രസംഗയോഗം നടത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പെ. ബ. മോൺ. പീലിപ്പോസ് റമ്പാച്ചനായിരുന്നു പ്രാസംഗികൻ. 18-ാം തീയതി വൈകിട്ട് ഒരു ഫിലിം-ഷോയും ഉണ്ടായിരുന്നു.

* * * *

ഏത്തമ്പമൺ മാത്തൂർ വി. ഗീവർഗീസ് സഹദാപ്പള്ളിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ മൂന്നുനോമ്പോടനുബന്ധിച്ചു ആണ്ടുതോറും നടത്തിവരാറുള്ള കൺവൻഷൻ ഇക്കൊല്ലവും ജനുവരി 19, 20, 21, 22 എന്നീ തീയതികളിൽ പൂർവ്വാധികം ഭംഗിയായി നടത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പെ. ബ. മോൺ. പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ റവ. ഫാ. ഏബ്രഹാം തെക്കേടത്തു്, പെ. റവ. ഫാ. തോമസ് കണിയാംമാലിൽ, ഏബ്രഹാം ശാസ്ത്രി എന്നിവർ ആയിരുന്നു പ്രാസംഗികന്മാർ. എല്ലാദിവസവും വൈകിട്ട് ഫിലിം ഷോ ഉണ്ടായിരുന്നു.

* * * *

കാഞ്ഞിരംപാറ വി. അന്തോണിയോസിന്റെ പള്ളിയിൽ ഫ്രാൻസിസ്കൻ ബ്രദേ

ഴ്സിന്റെ മിഷ്യൻ റോഡ് തുടങ്ങിയതിന്റെ സിൽവർജൂബിലിയും പള്ളിപ്പെരുനാളും സംബന്ധിച്ച ഈ ഫെബ്രുവരി 7, 8, 9, എന്നീ തീയതികളിലായി ഒരു പ്രസംഗമഹായോഗം നടത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. റവ. ബ. മോൺ. പീലിപ്പോസ് റമ്പാച്ചനായിരുന്നു പ്രസംഗികൻ. കാഞ്ഞിരംപാറ സെൻറ് ആൻറണീസ് കലാസമിതി അവതരിപ്പിച്ച "ഒരു ഹൃദയവും രണ്ടു കണ്ണുകളും" എന്ന ഒരു സാമൂഹ്യനാടകവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

* * * *

പാമ്പുകാലാപള്ളിയിൽ വി. യൗസേപ്പിന്റെ പെരുന്താൾ ഈ ഫെബ്രുവരി 28-ാം തീയതി മുതൽ മാർച്ച് 8-ാം തീയതി വരെ യുള്ള ദിവസങ്ങളിലായി പുറാധികം ഭംഗിയായി നടത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ദിവസങ്ങളിൽ നടത്തപ്പെട്ട പ്രസംഗയോഗങ്ങളിൽ റവ. ഫാ. യുനാൻ ഒ. ഐ. സി, പെ. ബ. മോൺ. പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ, റവ. ഫാ. തോമസ് ഐറേനിയസ് മുതലായവർ പ്രസംഗിച്ചു.

അതിഥി സന്ദർശനം

കേരളഗവർണ്ണർ ശ്രീ. വി. വി. ഗിരിനൂ ഫെബ്രുവരി 22-ാം തീയതി വ്യാഴാഴ്ച ആർച്ച് ബിഷപ്പ് തിരുമേനിയെ സന്ദർശിച്ചിരിക്കുന്നു. ഗവർണ്ണറുടെ ബഹുമാനാത്മക അരമനയിൽ വെച്ചു നടത്തപ്പെട്ട ഡിന്നർ പാർട്ടിയിൽ മറ്റുപല പ്രശസ്താതിഥികളും സംബന്ധിച്ചു.

സണ്ടേസ്കൂൾ വാർഷികം

തേവലപ്പുറം, കരിക്കൽ, കൈതക്കോട്ട്, പുത്തൂർ എന്നീ ഇടവകകളിലെ സണ്ടേസ്കൂൾ വാർഷികം ഫെബ്രുവരി 9-ാം തീയതി തേവലപ്പുറം പഞ്ചായത്തു മെമ്പർ മാറ്റൂർ ശ്രീ. യോഹന്നാന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടുകയുണ്ടായി. മീറ്റിംഗിൽ വികാരിയച്ചൻ തിരുബാലസഖ്യം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു പ്രസംഗിച്ചു. സണ്ടേസ്കൂൾ പഠനത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെ പൂർണ്ണമായിട്ട് പുത്തൂർ കൊച്ചുമ്മൻ പ്രസംഗിച്ചു. മഠത്തിലെ കുട്ടികളുടെ വിവിധ കലാപരിപാടികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പരീക്ഷയിൽ വിജയിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് സമ്മാനങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്തു.

തിരുബാലസഖ്യദിനാഘോഷം

നാലാം ചിറ സെൻറ് ജോൺസ് മോഡൽ സ്കൂളിലും സെൻറ് ഗൊരോറി സ്കൂളിലും ജയമാതാ അനാഥശാലയിലും സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന തിരുബാലസഖ്യശാഖകളുടെ ഒരു സംയുക്തയോഗം ഗൊരോറിസ്കൂൾ ഹാളിൽ വെച്ച് തിരുബാലസഖ്യദിനമായ ഫെബ്രുവരി 9-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച നടത്തിയിരിക്കുന്നു.

തിരുബാലസഖ്യസ്ഥാപനം

കഴക്കൂട്ടം, പള്ളിപ്പാറ എന്നീ മിഷ്യനുകളിൽ തിരുബാലസഖ്യത്തിന്റെ രണ്ടു ഗ്രൂപ്പുകൾ വീതമുള്ള രണ്ടു ശാഖകൾ സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നു.

തിരുബാലസഖ്യം

മുണ്ടേല മിഷ്യനിൽ സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന തിരുബാലസഖ്യത്തിന്റെ വാർഷികം തിരുബാലസഖ്യദിനത്തിൽ സഘോഷം കൊണ്ടാടിയിരിക്കുന്നു. രാവിലെ സഖ്യാംഗങ്ങളുടെ പൊതുദിവ്യകാര്യസമീകരണത്തെ തുടന്ന് പുതിയ അംഗങ്ങളെ സഖ്യത്തിൽ ചേർത്തു. ഉച്ചകഴിഞ്ഞു ശ്രീ കെ. തോമസ്സിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടന്ന പൊതുയോഗത്തിൽ പ്രസംഗങ്ങളും കുട്ടികളുടെ കലാപരിപാടികളും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ചരമം

റവ. ഫാ. അലക്സാണ്ടർ പമ്പൂരേത്തു് അവർകളുടെ സഹോദരൻ ശ്രീ പി. സി. ഡേവിഡ് 54-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഫെബ്രുവരി 14-ാം തീയതി അന്ത്യകൂദാശകളെല്ലാം സ്വീകരിച്ച് കോഴിക്കോട്ട് മെഡിക്കൽ കോളജ് ആശുപത്രിയിൽ വെച്ച് കർത്താവിൽ നിദ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ശവസംസ്കാരകർമ്മം 15-ാം തീയതി ശനിയാഴ്ച ഉച്ചയോട്ടുകൂടി കാരക്കാട്ട് സെൻറ് ജോസഫ്സ് കത്തോലിക്കാപള്ളി സെമിത്തേരിയിൽ പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന കല്ലറയിൽ നടത്തപ്പെട്ടു. പരേതന്റെ സ്നേഹിതർ, ബന്ധുമിത്രാദികൾ തുടങ്ങി ഒട്ടനവധി ആളുകളുടേയും വൈദികരുടേയും സാന്നിധ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. പരേതാത്മാവിനുവേണ്ടി വിശ്വാസികൾ പ്രാർത്ഥിപ്പാറാകണം.

ചരമദിനം

റവ. ഫാ. വി. പി. ഏബ്രഹാമിന്റെ പിതാവിന്റെ 16-ാം ചരമദിനം ജനു

Registered No: K. 405.

വരി 11-ാം തീയതി നടത്തപ്പെട്ട ഈ പ്രമാണിച്ച് അഭിവന്ദ്യപിതാവിന്റെ പ്രധാന കാർമ്മികത്വത്തിൽ മൂന്നാമത് കർമ്മവും ശിവകുടീരത്തിലും പരേതന്റെ ഭവനത്തിലും വച്ചുള്ള ധൂപപ്രാർത്ഥനയും ഉണ്ടായിരുന്നു.

നമോദിച്ചുള്ള പ്രസംഗങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. കുട്ടികളുടെ വിവിധ കലാവരിഷാടികളും പ്രസംഗഗീതമത്സരങ്ങളും നടത്തപ്പെട്ടു.

For favours received

തിരുവല്ലാരൂപത

പെരുന്നാളാഘോഷം

റാന്നി തൃക്കോമല കത്തോലിക്കാ ബൈബിളിയൻ തിരുനാൾ ഫെബ്രുവരി 2-ാം തീയതി സാഘോഷം കൊണ്ടാടിച്ചിരിക്കുന്നു. തിരുനാളിനോടനുബന്ധിച്ച് മൂന്നു ദിവസത്തെ പ്രസംഗയോഗവും ഉണ്ടായിരുന്നു. വെ. റവ. ഫാ. ഗീവർഗീസ് കോർ എക്സിസ് കോപ്പ, ശ്രീ. വി. എൽ തോമസ് എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. യോഗാനന്തരം മസ്റ്റർ എം. ജെ. ചാക്കോ ടി. പാർട്ടിയുടെ കലാപ്രസംഗവും നടത്തപ്പെട്ടു.

തിരുബാലസഖ്യദിനം

തിരുവല്ലാരൂപതാടിസ്ഥാനത്തിൽ നടത്തിവരുന്ന തിരുബാലസഖ്യദിനം റാന്നി കത്തോലിക്കാഇടവകകളുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഫെബ്രുവരി 9-ാം തീയതി ചെത്തോങ്കര ക്രിസ്തരാജദൈവാലയത്തിൽ വച്ച് നടത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കുട്ടികളുടെ വമ്പിച്ച രാചിയും ഭരതിനശേഷം നി. വ. ദി. ശ്രീ. സക്കറിയാസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് D. D. യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ 'പൊതുയോഗവും നടത്തപ്പെട്ടു. തദ്വസരത്തിൽ പേപ്പൽ ബഹുമതി ലഭിച്ചതിൽ മോൺ. മാത്യു നെടുങ്ങാട്ട്, മോൺ. തോമസ് വടശ്ശേരി എന്നിവരും അ

Inserted by

Mrs. Annamma Abraham,
Mangalath, Valakom.

സെൻറ മേരീസ് പ്രസ്സിൽ നിന്നും കിട്ടുന്നതാണ്

മലങ്കര സുറിയാനി കത്തോലിക്കരുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ	Rs.	nP.
വെള്ള മേനിക്കുടലാസ് പ്ലാസ്റ്റിക് കവർ ചെയ്തത്	1	50
പ്രാർത്ഥനകൾ കുംതാ—കർബാനകൾ ഇവ ഒന്നിച്ചു		
ബയൻറചെയ്ത പ്ലാസ്റ്റിക് കവർ ഇട്ടത് ഒന്നാംതരം	3	00
രണ്ടാംതരം	2	50
കുംതാ—കർബാനകൾ	0	75
കർബാനകൾ	0	40